

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque nationale de France

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI

numero. 70. una cum inter
pretatione e regione

latina: nūscq̃ an-
tea impre-
ssū.

Contenta Librorum partialium.

- 1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 16.
- 2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 12
- 3 Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

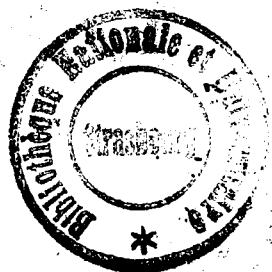
ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ἔστι ἥδε φιλομαθὴς· ἔστι πολυμαθὴς.

Ioannes Schottus, Argenting
studiosius elaborauit,
Sed relectos iudica.

.1 5 1 5.

CcIII

Othomarus Nachtgall Argentinus, Ioanni
Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinensi, cui ambo vitę
huius initia debemus, omnis eruditiorę coetus ad gra-
iam eloquentiā, veluti πρὸς τῆς ἀμαλθείας κέρας adspi-
ret: cōductoq; aliunde pręceptore Conrado Mellissi
politāno, Erasmi Rotterodami discipulo, gręcę lingę
probe docto, fidelitq; docente, auide admodū Theo-
dori grāmaticā perdiscat: visus sum mihi operepreciū
facturus: si Deorę vanę gentilitatis tripertitorę, lectu
terfissimos Luciani Samosatensis dialogos, ductu cla-
rissimi viri Aleandri Mottensis /pceptoris mei, Lute-
cię publicatos gręce/sub tua impressoria incude, grę-
colatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̃
si ex mutis (ut aiunt) magistris, gręci aliquādo euadere
possent. Est em̃ in illis mira quędaz mixta urbanitate
facilitas, neq; leporis minus. Candidi sunt: venusti: &
citra fastū sublimes. Heroas /q̃s gentilitas deos credi-
dit, inducunt loquentes: suisq; quęlibet depingūt
loribus. Deniq; ad gręcę lingę intelligentiā
dam, mirū in modū sunt accōmodati. Teste vř uno no-
tam Germanię nrę /q̃ totius orbis splendore Erasmo
Rotterodamo: qui in libello quē de ratione studiū in-
scripsit: quū de authoribus gręcis in quos protinus in-
cidas /quippiā admonuisset; Luciano nrō primas par-
tes tribuit. Neq; facile offendas /qui huic sententię nō
subscribat. Nisi forte cęcutiētes quosdā: qui tenebras
suas quibus inuoluti sunt /undię circūferunt: nihil p-
bantes /pręter id qđ sordidū est /& ab omni cultu alię

num. Quibus noster hic non desudat labor. quū (u-
sacer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
lentibus. At dicent: Quę dementia/Lucianū christia-
no adhibere legendū: in quo nil pręst louis stupra/ra-
ptus/adulteria, *παρρησιασίων*, & alia id genus fide: carē-
tia cognoscere liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
fabulosa atq; sceleribus scatentia legere dedignat: ca-
ueat quęso/ne hebreorū archana legēdo penetret. Nā
in Iudicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet: Ierūt li-
gna ut ungerēt supra se Regem: dixeruntq; oliuę: Im-
pera nobis. Et in Regū quarto libro/capite. 12. sic scri-
bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
domę flagitio/David regis homicidio/ & alijs impro-
be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebreorū refer-
ta est historia? Fateor tñ ingenue: in hoc Luciano nō
delitescenduz/nisi quatenus gręcę facundię deseruit.
Nam sacrę literę propediē (ut auguramur) pocilatore
Erasmo nro, in fonte suo/id est græco eloquio degus-
tabimus nouū (ut vocant) Instrumentū: quale grām
& veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudit-
tionis sumā collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
genda: oīs animi vigor stringendus: oēs deniq; nerui
intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisq; literis, ut
cepisti, arte tua impressoria succurre: bonoq; consule
honesto his minutulis, memor huius Hesiodici,

ἔι γὰρ κενὸν σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθείο,

ἢ θαμὰ τῶντ' ἔρδοις, ταχά κεν μέγα καὶ τι γένοιτο.

Iterū vale. Ex Viridario s. Ioannis Argentineñ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΖΑΤΕΩΣ

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Α προμνησέωσ, καὶ Διδόσ, προμνησέωσ.

τοσόν μεν ὦ Ζεῦ· Διὸς γὰρ ἤδη πέσονθα·
Ζ· λύσω σε φησὶ ὅρ' ἐχρήν βαρυτέρας
πέδας ἔχοντα, καὶ τὸν καύκασον ὅ·
λον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ
ἐκκαίδεκα γυνῶν μὴ μόνον κείρεσθαι

τὸ ἥπαρ· ἀλλὰ ἵ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι· ἀνθ' ὧν
τοὶ αὐτὸ ἡμῖν ζωὰ τοὺς ἀνθρώπους ἔπλασας· καὶ τὸ πῦρ
ἐκλεψας· καὶ τὰς γυναικας ἐδημιούργησας· ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ
ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κρεῶν, ὅσῃ τι μελὴ κεκα-
λυμμένα μοι παραθείς καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυ-
τῷ· φυλάττωρ τί χρὴ λέγειν; Π· ὀνκοῦρ ἱκανὴν ἤδη τὴν
Δίκην ἐκτέτικα· τοσόντορ λόνον τῷ καυκάσῳ προσηλωμέ-
νος τὸν κακίστον ὀρνέων ἀπολούμενον ἅε τὸν τρέφωρ τῷ ἡ·
πατι· Ζ· ὅν Δε πολλοσὴ μόριον τοῦτο ὧν σε Δεῖ παθεῖν·

Π· ἵ, μὴρ ἐν κ' ἀμισθί με λύσεις ὦ Ζεῦ· ἀλλὰ σοὶ μνηύ-
σω πάνν ἀναγκάιον· Ζ· κατασοφίῃ με ὦ προμθεῦ·

Π· καὶ τί πλέον ἐξω; ὅν γὰρ ἀγνοήσεις ὅντις ἐνθα ὁ
καύκασος ἔστιν· ὅν Δ' ἀπορήσεις Δεσμῶν ἡμῖν τι τεχνάζωρ ἃ
λίσκωμαι· Ζ· εἰπέ πρότερον ὅντινα μισθὸν ἀποτίσεις
ἀναγκάιον ἡμῖν ὄντα· Π· ἡρ εἶπω ἐφ' ὅ,τι βαδίζεις νῦν
ἀξιόπιστος ἔσομαί σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντενό-
μενος· Ζ· πῶς γὰρ οὐ; Π· παρὰ τὴν θετὶν συνεσό-
μενος αὐτῇ· Ζεῦ· τί μερ ἐγνώσ· τί Δ' οὐρ τὸ ἐπὶ τούτῳ
δοκῆις γὰρ τι ἀληθὲς ἐρεῖν· Π· μὴδ' ἐρ' ὦ Ζεῦ κοινωνήσῃς
τῇ Πηρεῖ Δι· ἡρ γὰρ αὐτὴν κνοφορύσῃ ἐκ σῶν, τὸ τεχθεῖρ ἴσα ἐρ·

LIBER I
LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI.

Promethei, Et Iouis. PROMETHEVS.

Solue me Iupit̃, grauia em̃ iā passus sum.
I, Soluā te ais: quē oportebat grauiore
pedicas habentem/ & Caucasum to
tum super caput incumbentem/ a
sedecim vulturibus non solum corrodi
epar: sed & oculis carere effossis, eo q̃
hec nobis animalia homines effinxeris: & ignem
furti surripuisti: et m̃fieres fabricatus es. q̃b̃o eq̃dē me
decepisti in distributione carniū: ossa p̃guedine ob
ducta, mihi apponens/ & meliorē partium tibi
īpi seruans. Quid optet dicere? P, Igit̃ sufficiētē iā
poenam exolui: tantū tempus Caucaſo affi
xus/ pessimā auium perdendam aquilā, nutriens in es
pate. I, neq̃ momētū p̃ticulę hoc eor̃ q̃ te optet pati.
P, Atq̃ nō sine mercede me solues Iupit̃: s̃ tibi signifi
cabo valde neciū. I, Blādiēdo decipis me Promet̃.
P, Et qd plus habebō? Nō em̃ ignoras rursus ubi
caucasus ē: neq̃ idigebis viciū si quō ŷutias agēs de
prehēdar. I, Dic prius (aliquā mercedē accipies) ne
ciū nobis exñs. P, Si dixerō ad quē locū vadis nūc,
fidedignus erō tibi & de reliquis vatici
nans. I, Quō enim non? P, Ad Thetin/ coitu
rus cū ipsa. I, Hoc qdem nosti. Quid igit̃ ob hoc?
videris qdē aliqd verū dicere. P, Nihil lu. cōicaueris
Nereidi, si em̃ ip̃a grauida r̃ddeť ex te: fētus filia faciet

γάσεται σε οἶα καὶ σὺ ἐδρασάσθαι τὸν χρόνον. Σ. ἴτο φησ,
 ἐκπεσθῆναι με τῆς ἀρχῆς· π. μὴ γένοιτο ὡς Ζεῦ, πλήρ τοι οὐ
 τότι ἡ μίξις ἀντὶς ἀπειλεῖ. Ζ. χαίρετω τοι γὰρ οὐρ ἡ
 θεῖος· σέ δὲ ὁ ἡφαίστος ἐπὶ τοῦ τοῖσ' λυσάτω.
 Β. Διός, καὶ Ἑρμῶν. ΖΕΥΣ.
 τὴν τ' ἰνάχῃ παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα ὡς Ἑρμῆ. Ε. ναί, τὴν
 ἰὼ λέγεις. Ζ. οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις.
 Ε. τεράσιον ἴτο· τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη· Ζ. ζηλοτυπήσα-
 σα ἡ ἥρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ καινὸν ἀλλότ' ἰδὲν
 ἐπιμεμηχάνηται, τῇ κακοδαίμονι βουκόλῳ τὶρὰ πολυόμ-
 ματον ἄργον τόννομα ἐπέσκησεν, ὅς μ' ἐμειπνὴν δάμαλιν αὐ-
 πνοσ' ὦρ. Ε. τί οὐρ ἡμῶς χρηὶ ποιεῖν; Ζ. καταπτάμενος
 ἐστὶν τὴν νέμεα, ἐκεί δέ παρ' ἄργος βουκολεῖ, ἐκείνον μὲν
 ἀποκτείνου· τὴν δὲ ἰὼ διὰ τοῦ πελάγονος ἐστὶν τὴν Αἰγυπτον
 ἀπαγαγών, ἴσιν ποίησιν. ἢ, τοιοῦτον ἔσω θεὸς τοῖς ἐκεί,
 καὶ Νείλον ἀναγέτω, ἢ, τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμψέτω, ἢ, σωζέ-
 τω τοὺς πλέοντας. Γ. Διός, καὶ τανυμήδους. Ζ.
 ἄγε ὡς τανυμήδους, ἡκομεν γὰρ ἐνθα ἐχρήν· φίλη σὸν με ἡ-
 δη, ὅπως εἰδῆς οὐκ ἔτι ῥάμφοσ' ἀγκύλον με ἔχοντα, οὐδ'
 ὄνυχας ὀρεῖς, οὐ πτερὰ οἷος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι
 δοκῶν. Γ. ἂν ἔωπα, οὐκ ἄετος ἄρτι ἦσθα, ἢ, καταπτάμε-
 νος ἡρπάσας με ἀπὸ μέσσης ποιμνίης· πῶς οὐρ τὰ μὲν
 πτερὰ ἐκείνα σοι ἐξεῖρ' ῥύκε; σὺ δ' ἄλλος ἡδη ἀναπέφην-
 νας; Ζ. ἀλλ' οὐτε ἂν ἔωπα οὐδ' ὀρεῖς ὡς μὲν ῥάμφοσ', οὐτε ἂν
 τόσ' ὁδὲ πάντων βασιλεύς τῶν θεῶν οὐ τόσ' εἰμι, πρὸς τὸν
 καιρὸν ἀλλάξας ἐμ' αὐτόν. Γ. τί φησ; σὺ γὰρ ὁ πᾶν ἐκεί-
 νος εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, οὐδ' ἐκέραια, οὐδ' ἐλάσιος
 εἶ τὰ σκέλη; Ζ. μόνον γὰρ ἐκείνον ἡγήθεός; Γ. ναὶ καὶ
 θύο μέν γε αὐτῷ ἑνδοχίμ

tibi, qualia & tu fecisti Saturno. I, Hoc ais:
expulsurum me a regno. P, Ne fiat Iupiter tale
quid/coitus ipsius præfert. I, Valeat igitur
Thetis, te vero Vulcanus ob hæc soluet.

2 Iouis, Et Mercurij. IVPITER.

Illam Inachi puellā pulchrā nosti Mercuri. M, Etiā,
Iò dicis. I, Non amplius puella illa est: sed iuuenca.
M, Mōstrosuz hoc. Quō mutata est? I, Zelotypi
a mota Iuno, trāssformauit ip̄az. S3 & nouū aliđ q̄ppīā
molestū fab̄cauit: malo num̄ie bubulcū q̄ndā m̄tiocu
larem/Argum noīe constituit q̄ pasceret iuuenca: sine
sōno exñs. M, Quid igit̄ nos opt̄z facere? I, deuolās
in Nemeā siluā, illic alicubi Argus pascit: illum quidē
interficito: ipsam v̄o Iò per pelagus in AEgyptum
abducens/Isim facito: & in posterū sit deus incolis:
& Nilū deducat: & ventos relaxet: & ser̄

uet nauigantes. 3 Iupit̄, & Ganymedes. IV.

Age o Ganȳm, puenimus em̄ q̄ optebat, osculare me
iā: ut videas nō amplius rostrū aducū me h̄ntez: neq̄
ungues acutos/neq̄ alas: q̄l apparuerā tibi volatīl̄ eē
apparens. G. Homo/nō aquila nup̄ eras: & deuolās
rapuisti me a medio ouili. Quo pacto igitur
alē illē tibi ablatē sunt? Tu alius an apparui
sti? I. S3 neq̄ homo quē vides adulescētule/neq̄ a
quila/sed omniū rex Deor̄ ego ip̄e sum: ad
occasionē mutās me ip̄z. G. Quid ais tu? Pan ille es?
deiñ/quō fistulā nō habes: neq̄ cornua: neq̄ hirsutus
es crura? I. Solū em̄ illū existimas deū? G. Certe &
solū illū cognosco. sacrificauimus quide3 ipsi coleatū

τράγοι ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἐνθα ἔσκη· σὺ δὲ ἄνδρα
 ποδὶς ἡσ' τις εἶναι μοι δοκεῖσ'. γ. εἰπέ μοι· Διὸς δὲ ὄντι
 ἡκιστ' ὄνομα, ὃν δὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ ταργάρῳ τῶν υἱοῦ
 τοσ' ἢ βροντῶντος ἢ ἀσραπῶσ' ποιόντος· γ. σὺ ὦ βέλ·
 τιςε φησ' εἶναι, ὅς πρῶτον κατέχευ' ἡμῶν τὴν πολλὴν καὶ
 λαλῶν, ὃ δὲ κείν' ὑπὲρ ἄνω λεγόμενος, ὃ ποίῳ τὸν τόφον, ὦ
 τὸν κριὸν δὲ πατὴρ ἔθυσεν, εἴτα τί ἀδικήσῃς ταῖς ἀνθρώποις
 σ' ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν· τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι δὲ
 κηρύσσοντο, ἡ δὲ ἐρήμοις ἐπιγεσόντες· γ. ἔτι γὰρ μέλει
 σοι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γεγενημένῳ, ἢ ἐν ταῦθα συνε
 σομένῳ μεθ' ἡμῶν· γ. τί λέγεις· ὃν γὰρ κατὰ ζεῖς με
 ἡ δὲ ἐσ' τὴν ἴδην τῆμερον· γ. ὀνδαμῶς· ἐπεὶ μάτηρ ἄε
 τὸς εἶναι ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος· γ. ὀνδαμῶς ἐπιζητήσει με
 ὁ πατὴρ, καὶ ἀγανακτήσει μὴ ἐνρίσκειν, καὶ πληγὰς ὕει
 ρον λήτομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον· γ. πῶν γὰρ ἐκεί
 νος ὀφεταιί σε· γ. μηδαμῶς· ποθῶ γὰρ ἢ ἡ αὐτὸν εἶδ'
 ἀπαΐσει με, ὑπὸ σκηνῶν μαῖσοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτὸν κρι
 ὦν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμῶν· ἔχομεν δὲ τὸν τρίετή τὸν
 μέγαρ ὅς ἡγείται πρὸς τὴν νομήν· γ. ὥς ἀφελῆς ὁ
 πᾶσις ἔστι καὶ ἀπλοῖκός, ἢ ἂν τὸ δὴ τοῦ το πᾶσις ἐτί· ἄλλ'
 ὦ γανύμηνος ἐκείνα μερ' πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπὶ λαῶν
 αὐτῶν, τῶν ποιμνίου καὶ τῆς ἴδης· σὺ δὲ ἡ δὲ γὰρ ἐπ' αὐτῶν
 νιοσ' εἶ, πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐν τεύθερ καὶ τὸν πατέρα, ἢ τὴν
 πατρίδα· καὶ ἂν τὶ μερ' τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν
 ἔδῃ, ἢ νέκταρ πίῃ· τοῦ το μέντοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐ
 τὸς παρέξει ἐγχείων· τὸ δὲ μέγιστον, ὃν ἐπὶ ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἀθάνατος γενήσῃ ἢ ἀσέρας σου φαίνεσθαι ποιήσω καὶ
 λίστορ, καὶ ὅλως ἐνδαίμων ἔσῃ· γ. ἡ δὲ παίζειν ἐπ'

hircū ad spelūneam agentes, ubi stat. Tu yō plagia-
rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: louis ne
audiueris nomen: neq; aram videris in Gargaro pluē-
tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te opti-
me vir ais esse: q paulo añ effudisti nobis copiose grā
dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui
arietē p̄r sacrificauit. Dēicq; qdnā iprobe tētātē me sur-
isti rex Deorū: Oues forsitan lupi ra- (sum rapu-
puerunt nunc / eremū irruentes. I. Adhuc em̄ cūrgē
tibi ouium immortalī factō, & hic coe-
unti nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
modo in Idam hodie? I. Nequaq; qm frustra aqui-
la fuisset pro deo factus. G. Igitur inquireret me
pater: & indignabitur nō inueniens: verberaq; post-
ea capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
le videbit te? G. Neq; yō desydero iā ipm. Si autē
hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ipso arie-
tem imolandū, p̄mia de me. Habemus eqdē triennē
magnum, qui p̄cedit ad pabulū. I. q̄ simplex hic
puer ē, & icōsyderatus. sicq; se h̄ res: puer ē adhuc. S;
Ganymedes / illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere
ip̄sorū: ouilis / & Idē, quādo quidē tu iam coele-
stis es. multa bene facies. hinc coelitus & patri &
patriē. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
comedes: & nectar bibes. hoc insup alij dñs nobis i-
p̄se p̄bebis infundēs. Hoc yō maximū: nō āplius hō /
sed immortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
cherrimū: prorsusq; foelix eris. G. Si yō ludere cu-

θυμῶσ' ὅς σ' οὐκ αἰσθάνεται· μοι δ' ἔν γάρ τ' ἴδ' ἡ πολλοὶ ἤλι-
κῶται· ἡμερ' ἄρ' ἔχεις κάρταυτα τὸν συμπαίζομένον
σοι τοῦτον ἔρωτα, καὶ ἀσραγάλουσι μάλα πολλοῖσι· θάρ-
ρει μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲρ ἐπιπόθει τῶν κάρ-
των· γ· τί δέ· ὑμῖν χρησίμος δ' ἄρ' γενοίμην ἢ ποιμαί-
νεις; δαίσει κάρταυτα δ' ἄρ' ὄνκ'· ἀλλ' οἶνοχόσεις, καὶ
ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσί-
του· τοῦτο μὲρ οὐχαλεπὸν· οἶδα γάρ ὥς ῥ' ἐγγέαι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδιδύναται τὸ κισσύβιον· ἄρ' ἰδοὺ, πάλιν οὕτως γάρ
λακτοσ μνημονεύει, καὶ ἀνδρώποισι διακινῶσθαι οἶε-
ται· ταυτὶ δ' οὐρανός ἐστι, καὶ τῖνομεν ὥσπερ ἔφηρ' τὸ μέ-
γαρ· γ· ἡδίων δ' ἐστὶ τοῦ γάλακτος δ' ἄρ' εἴσῃ μετ' ὀλί-
γον· καὶ γενσάμενος ὄνκ' ἐπιποθήσεις τὸ γάλα· γ· κοί-
μησόμεαι δὲ πού τ' ἡσυχίας· ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώτου ἔρω-
τος δ' ἄρ' ὄνκ'· ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνῆρτασα ὥς ἄμα καὶ
θεύδοιμεν· γ· μόνος γάρ ὄνκ' ἄρ' ὀνναίῳ, ἀλλ' ἡδίων σοι
καθεύδειν μετ' ἐμοῦ δ' ἄρ' καὶ, μετὰ γε τοιούτου οἷος εἴ σ' ὅ-
ταν ὕμνησ' οὕτω καλός· γ· τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὄνκ'
σεὶ τὸ κάλλος δ' ἄρ' ἔχει τί θέλητρον ἡδύ, καὶ μαλακώτε-
ρον ἐπάγει αὐτόν· γ· καὶ μὴν ὄγε πατήρ ἡχθητό μοι συγκα-
θεύδοντί, καὶ δικηγέιτο· ἔωθε μὲν ὥς ἀφείλοντο αὐτοῦ τὸν ὕπνον σρε-
φόμενος, καὶ λακτεῖζων, καὶ τί φθγγόμενος μεταξὺ ὅσ-
τε καθεύδοιμι· ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπε με κοίμη-
θισόμενον τὰ πολλά· ὥρα δ' ἡ σοι εἰ δὴ διὰ τοῦτο ὥς φησὶ ἀνῆρ-
τασάσ με, καταθεῖναι ὄνκ' ἔσθ' τὴν γῆν ἢ πράγματα ἔξ-
εις ἀγρυπνῶν· ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς σρεφόμενος· ἄρ'
τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, εἰ ἐγρυπνήσῃμι με-
τα σοῦ· φίλων γάρ διατελέσω πολλὰ κίσι καὶ περιπτύσσων

piam: quis colludet mecū? In Ida em̃ multi coe-
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinē/ & astragalos valde multos. Cō-
fide solum: & letus sis: & nihil desyderes inferi-
orū. G. Quid vero vobis utilis ero? An oues pasce-
re oportebit & hic? I. Nō: sed ministrabis vinū: &
ad nectar paulo post ordiaberis: & curabis opotatōez
G. Hoc qdē nō difficile. scio em̃ ut opteat effūder lac
& coronare poculū pastorale. I. Vide, rursus hic la-
ctis meminit: & hominibus se ministrare pu-
tat. Hoc ṽo coelū est: & bibemus quēadmodū dixi ne-
ctar. G. Dulcius o iupiter lacte? I. Scies post pusil-
lū: et cū gustaueris/ nō āplius desyderabis lac. G. Por-
ro ubi dormiam nocte? An cum coetaneo Cupi-
dine? I. Non, sed ob hoc te rapui/ ut simul dor-
miremus. G. Solus em̃ non possis: sed suauius
dormire mecū? I. Profecto, cum tali qualis es tu
Ganymedes/ sic pulcher. G. qd em̃ te ad somnū iuua-
bit pulchritudo? I. H̃z qddā icitamētū suaue: & facili-
us iducit ip̃z. G. Atq; pat̃ meus idignabat̃ mihi cōdor-
miētī: & narrabat mane/ quō turbare ip̃ius somnū vo-
lutans p̃ lectū, calcitrans, & aliquid loquēs iñtea quan-
do dormire. quapropt̃ ad matrē r̃mittebat me dormi-
turū sepiuscule. Si ob hoc ut ais/ rapu-
isti me: deponere rursus in terram opus habe-
bis vigilans. turbabo em̃ te frequenter cōuertens. I.
Hoc quidē mihi suauissimū facies: si vigilauero te
cum, exosculans em̃ perficiam sepe & amplectens.

Γ. ΑΥΤΟΣ ἄν' εἰδείης· ἐγὼ δὲ κοίμῃσ' οἶμαι σοῦ κατὰ φί-
λουντος· Ζ. εἰσόμεθα τότε τί πράκτεον· νῦν δὲ ἄπαγε
αὐτὸν ὣς ἔρμῃ, καὶ πίνοντα τῆς ἀθανασίας ἄγε οἰνοχοῖσον
τὰ ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὥς χρὴ ὀρέγῃ τὸν
σκύφον· Δ' ἔρωτος, καὶ Διός· Ε' Ρ Ω Σ.
Ἀλλ' εἰ καὶ τί ἡμάρτον ὦ Ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίον γάρ
εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων· Ζ. σὺ παιδίον ὦ ἔρως· ὅς ἀρχαιότε-
ρος· εἰ πολὺ τοῦ ἱαπετοῦ· ἢ διότι μὴ πῶγων μὴ γὰρ πο-
λιάς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιόδισ νομίζεσθαι
γέρω καὶ παροῦργος ὢν· Ε. τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρω
ὥς φῆς ἐγώ, διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῆς· Ζ. σκόπει
ὦ κατάρτατε εἰ μικρὰ, ὅς ἐμοὶ μὲν ὄντως ἐντρύφας· ὥς
τε μὴδ' ἐρ' ἐστὶν ὃ μὴ πεποίηκας με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
κύκνον, ἄετον· ἐμοῦ δὲ ὅλως ὄνδε μίαν ἤντινα ἔρασθῆναι
πεποίηκας· ὃν δὲ συνῆκα ἠδ' ὕσ' γυναικὶ διὰ σέ γεγενημέ-
νος· ἀλλὰ με δ' εἰ μαγγανεύειρ ἐπ' αὐτὸς, καὶ κρύπτειρ ἔ-
μαντόν· αἱ δὲ τὸν μέρταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν· ἐμέ δὲ
ἢ ῥ' ἰδῶσι τεθνῶσιν ὑπὸ τοῦ δέοντος· Ε. εἰκότως· ὃν γὰρ φέ-
ρουσιν ὦ Ζεῦ θνηταὶ ὄψαι τὴν πρόσοφιν· Ζ. πῶς οὖν τὸν
Ἀπόλλων ὁ βράγχος, καὶ ὁ ὑάκινθος φιλοῦσιν· Ε. ἀλλ'
ἢ δάφνη καὶ κέϊνον ἔφυγε καὶ τοὶ κομήτην καὶ ἀγένειον ὄντα·
εἰδ' ἐδέλῃς ἑσέραςοσ εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα, μὴ δέ
τὸν κεραννὸν φέρε· ἀλλ' ὥς ἡδισον ποίει σεαυτὸν, ἐκατέρω-
θεν καθεμένους βοσρύχους τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνελθι μένους·
πορφυρίδα ἔχε· ὑποδέου χρυσίδασ ὑπὸ ἀνλῶ· καὶ τυμ-
πάνοις ἔνρυσμα βάινει· καὶ ὅφει ὅτι πλείους ἀκολαθῆσσι·
σοι τῶν Διονύσων καὶ νῶδ' ὦν· Ζ. ἄπαγε· ὃν καὶ ἀνδραγαθὴν
ἐπέραςοσ εἶναι τοιοῦτος γενόμενος· Ε. ὃν κοῦρ ὦ Ζεῦ μὴ

G. Ipse videris. ego vero dormiam te deoscu-
lante. I. Videbimus tūc qd agendū. Nūc v̄o abduc
ip̄m Mercuri: & bibentem īmortalitatē/duc ut mini
stret nobis; docēs prius quēadmodū opteat porrigere
cyphum. & Amoris, & Iouis. AMOR.
S; & si quid peccaui lupi? ignosce mihi. puerulus em̄
sum & adhuc demēs. I. Tu puerulus Amor, atiqui
or es multū lapeto. Vel qm̄ non barbā/neq; ca-
nos pduxisti: pp̄t hęc & ifās dignū putas existimari:
senex & vetator exns. A. qd v̄o te īiuria affeci senex
ut ais ego/pp̄t qd me et v̄icire affectas? I. Cōsidera
o perfide/si sunt parua: qui mihi sic deliciaris: quapro-
pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū,
cygnū, aquilam. me v̄o prorsus nullū quēpiā amare
fecisti: neq; intellexi suavis mulieri per te fa-
ctus. S; me optet dolere ob ipsas/ & abscondere me
ipsum. Hęc v̄o quidē taurū/vel cygnū amant: me vero
si videant/moriunt̄ prę timore. A. Merito. nō em̄ fe-
runt Iupiter/mortales existētes/aspectū. I. Quō igit̄
Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? A. Sed
Daphnis & illū fugiebat/utiq; cōatū et īverbē exntē.
Si vero vis amabilis esse: nō concutias clypeū: neq;
fulmen fer. Sed q̄ suauissimū fac teip̄m: utraq; par-
te dimittens capillos/in mitra hos refumens.
purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym-
pana sonora incede: & videbis q̄ plures sequentur
te Bacchi menadibus. I. Sile. non probauerim
amabilis esse talis factus. A. Igit̄ Iupiter/ne-

Δε' ἔρ' αὖ θέλε, ῥάδιον γάρ τοῦτό τε. Ζ. οὐκ, ἀλλ' ἔρ' αὖ μὲν
ἀπαγμονέσσερον Δ' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνειν, ἐπὶ τούτοις αὖ
τοῖς ἀφίημί σε.

Ε' Ἥρας καὶ Διός.

Ἥ'

Ρ

Α.

Ἐξ οὗ μειράκῃον τοῦτο ὦ Ζεῦ τὸ φρύγιον ἀπὸ τῆς Ἰδης ἄρ'
πάσας Δεῦρο ἀνι' γαγες, ἔλαττόν μοι προσέτορ νοῦν.

Ζ. καὶ τοῦτο γὰρ ὦ Ἥρα ζηλοτυφεῖς ἦδ' ἀφλέσ' οὕτω καὶ ἄλυσ'
πώτατον ἐγὼ Δέ ὦ μὴρ τῶις γύναιξι μόναις χαλεπήρ σε

εἶναι ὁπόσαι ἄρ' ὁμιλήσωσιν ἐμοί. Η. οὐδ' ἐκείνα μὲν
ἐνποιεῖς, οὐδ' ἐπρέσσοντα σε αὐτῶ, ὅς' ἀπάντων θεῶν Δεσπ'

πότης ὦν, ἀπολίπῃς ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετὴν, ἐπὶ τὴν γῆν
κάτει, μοιχεύῃ χρυσίον ἢ ταυροσ γενόμενος. πλήρ' ἄλλ'

ἐκείναι μὲν σοι καὶ ἄρ' ἐν γῇ μένυσσι. τὸ Δ' ἰδ' αἶον τ' αἶτι παῖ
δίον ἀρπάσας ἀνέπτησ' ὦ γενναίοτατε θεῶν, καὶ συνοικέε

νῦν ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἐπαχθεὶς οἰνοχοῦν. Δὴ τῶ λόγῳ οὕτως
ἠπείρεται οἰνοχόωρ, καὶ ἀπὸ γορυῖας ἰμ', ὅρα ἢ τε ἤβη καὶ ὃ ἢ

φαισος Διακονοῦμενοι. Σὺ Δέ καὶ τὴν κύλικα οὐκ ἄρ' ἄλλως
λάβοις παρ' αὐτοῦ ἢ φίλησας πρότερον αὐτὸν ἀπάντων ὁ

ρώντων, καὶ τὸ φιλημάσῃς ἡδίων τοῦ νέκταρος. καὶ Διὶ
τοῦτο οὐ Δι' ὦν πολλάκις αἰτέεις πιεῖν. ἐνίστε Δέ καὶ

ἀπογενεσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ. καὶ πίνοντοσ ἀπο
λαβὼν τὴν κύλικα, ὅσον ὑπόλιπον ἐν αὐτῇ πίνεις, ὁ δ' ἐμ

καὶ αὐτὸς ἔπιε, καὶ ἔνθα προσήρμωσε τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ
πίνησ' ἅμα καὶ φίλῃσ'. πρῶν Δέ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπάντων

πατὴρ, ἀποδέμενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν κεραννὸν, ἐκείνῳ
σὺ ἀσφαλιζῶν μετ' αὐτοῦ, πώγωνα τηλικούτου καδειμέ

νος. πάντα αὖρ ὁρῶ ταῦτα, ὥστε μὴ οἶον λαμβάνειν. Ζ.
καὶ τί δεινόν

Amare vis. facile quod hoc est. I. Nō, s; amare quidē:
expeditius vero ipsum consequi. ob hęc i-
psa remitto te.

5 Iunonis & Iouis.

I V N O.

Exquo adulescentulū hunc lupi/phrygiū ab Ida rap-
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.

I. Et ob hoc Iuno celotypa es iā ob simplicē hūc & miē
molestū: Ego vō putabā mulieribus solis difficilez te

esse quęcunq; conuersantē mecū. IV. Neq; illa quē
rectē facis: nec cōuenientia tibi sunt, quī oīm deorū do-

minus exñs, relinquens me legitimā uxorem, ad terrā
descendens, mōechās, aurū/vel taurus factus. Verū tñ

illę mulieres tibi in terra manent: hūc vō troianū pu-
erulū rapiēs deuolasti gñosissime deorū: & cohītat

nunc in caput mihi intrusus. Nāq; (ut fama est) sic
īdigebas pocillatorib; & defessi sūt utiq; Hebe et Vul-

canus seruientes. Tu vero & calicem non aliter
accipis ab ipso/ q̄ osculans prius ipm omnibus vi-

dentibus: & osculū tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq; sitiens sepenūero petis bibere. Interdū vō et

degustans solū/dedisti illi. & dum biberet: appre-
hendens calicē/quantū reliquū est in ipso bibis: unde

& ipse bibit: & ubi admōuit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omniū

pater/ponens clypeum & fulmen/sedi-
sti ludens cum ipso: barbā tñ demis-

sus. Qia igit; video hęc: q̄ prop̄ ne putes me latere. I.
Et quid graue

ὣς ἤρα μετράκιον· ἔτ' ἡ γὰρ ἡλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν
καὶ ἡδέσθαι ἀμφὸς καὶ τῷ φίλῳ ματὶ καὶ τῷ νέκταρι· ἦν
γούρ ἐπιτρέψω αὐτῷ καὶ ἄπαξ φιλήσῃ σε, ὅνῃ ἐτι μέμ-
νη μοι πρὸς τὸ μότερον τῶν νέκταρος· οἰομένῳ τὸ φίλῳ ματὶ
ναί· ἦ· παιδραστῶν δ' οὗτοι λόγοι· ἐγὼ δὲ με' οὕτω μάνει-
ν, ὥς τ' ἄχρη πρὸς ἐνεγκέῃ τῷ μαλθακῷ τούτῳ φρυγί-
δ' οὕτως ἐκτεθῆναι μένω· ζ· μή μου λοιδοροῦ ὧς γενναίᾳ στά-
τῃ τοῖς παιδικῶς· ὄντος γὰρ ὁ θηλυδρίασ, ὁ βάρβαρος,
ὁ μαλθακὸς ἡδίων ἢ ποθεινότερος· οὐ βέλομαι δέ ἐπιείν,
μή σε παροξύνῃ ἔσπελόν· ἦ· ἔθε καὶ γαμψέας αὐτῶν
ἐμοῦ ἔνεκα· μέμνησο γούρ· οἷά μοι διὰ τὸν δινοχόον τοῦ
τὸν ἐμπαροινέει· ζ· ὄν· ἀλλὰ τῷ ἠφαιστοῖ ἐδει τῷ σὸν
υἱὸν δινοχοεῖν· ἡμῖν χωλεύοντα, ἐκ τῆς καμίνου ἤκοντα,
ἐτι τῶν σπινθήρων ἀνάσσειν, ἄρτι τῇ πυράγρην ἄσπτοι
θέμενον· καὶ ἄσ' ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτύλων λαμβάνειν
ἡμῶς τῇ κύλικα· καὶ ἐπιστῶσα μένος φιλήσαι μεταξὺ·
ὅρ' οὐδ' ἄρ' ἡ μήτηρ σὺ ἡδέως φιλήσεις· ὑπὸ τῆς ἀσβό-
λου κατηθαλαμένον τὸ πρόσωπον ἡδέως ταῦτα· ὅν γὰρ
καὶ παρὰ πολὺ ὁ δινοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ συμπο-
σίῳ τῶν θεῶν· ὁ γανυμήδης δέ κατασεμπτέος αὐθις ἐσ-
τῇ ἴδῃ· καθαρόος γὰρ καὶ ῥοδοδάκτυλος· καὶ ἐπίσμε-
νος ὀρέγει τὸ ἔκτομα· καὶ δ' σε λυπεῖ μάλιστα, ἢ φιλεῖ ἡ
διὸν τοῦ νέκταρος· ἦ· νῦν ἢ χυλὸς ὧς Ζεὺς ὁ ἠφαιστός· ἢ
οἱ δακτύλοι αὐτοῦ ἀνὰ ζῖοι τῆς σῆς κύλικος· ἢ ἀσβόλας με-
σός ἐστι· καὶ ναυτίλος ὀρῶν αὐτόν· ἐξ ὅτ' αὐτὸν καλὸν κομῇ
τῇ τούτου ἢ ἴδῃ ἀνέθρεφε· πάλαι δέ ὄνχ' ἔωρας ταῦτα· ὅν
δ' οἱ σπρῆγές, ὅν δ' ἡ καμίνος ἀπέτρεπὸν σε μή ἔχῃ πῶ-
νείν παρ' αὐτοῦ· ζ· λυπεῖς ὧς ἤρα σε αὐτὴν· ὅν δὲ ἄλλο·

Iuno/adulescentulū sic pulchrū, in bibendū osculari:
& letari ambobus & ob osculum/& ob nectar: Si
igitur cōmittā ip̄i simul osculari te: nō amplius cōque
reris mihi/prestantius nectare putando osculū es
se. IV. Pediconū s̄ hi s̄mōes. Ego ꝑo nō sic insa
na sum: ut labra admoueam molli huic phrygio,
sic effoeminato. I. Ne me obiurges generosissi
ma/pediconū. hicce em̄ effoeminatus/barbarus/
mollis, iucundior & desyderabilior. Nolo dicere.
ne te irritē magis. IV. Vtinā & i uxorē duxisses ip̄z
mei causa. Meminero igit̄/ql̄it̄ mihi ꝑ pocillatorē hūc
insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tuum
filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace venientē,
adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipem depo
nentem: & ab illis ips̄is digitis recipere
nos calicem: & amplectantes osculari interea:
quem neq̄ mater tu/iucunde osculata fueris: a fuligi
ne exustum faciem. Delectabilia ne hęc? Non enim
& præter multa alia/pocillator hic decorat conui
uiū deorū. Porro ille Gany. vix q̄ntū agēs ānū/stati in
Idam venit purus/& roseos digitos habēs: docteq̄
fundit pocula: & (q̄d te male habz i primis) osculat iu
cūdius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupi? Vul. &
digiti ip̄ius indigni tui calicis: & fuligine ple
nus est: & nausea afficeris vidēs ip̄z: ex q̄ illū pulchrū/
tū hūc Ida educauit. olī ꝑo nō r̄spiciebas hęc: ne cōa
q̄ fauillę/neq̄ caminus abduxerūt te quo minus bi
beres ab ip̄o. I. tristitia afficis Iuno te ip̄az. nihil aliq̄.

καμοὶ ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα χυλότητος· εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
παιδὸς ὠραίου δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν ὁ υἱὸς οἱ
νοχοίτω· σὺ δὲ τῶ γανυμένης ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδῃς τὴν κίλιν
κα, καὶ ἐφ' ἑκάστη δῖος φίλει με, καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοισ
ἢ αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ· τί τοῦτο λακρύ
εις· μὴ δέδιθι· οἰμώζεται γὰρ ἡρτίς σε λυπεῖν ἐθέλη·

5

ἦρας καὶ διός.

ΗΡΑ.

τὸν ἱζίονα τοῦτον ὀρώσ ὦ Ζεῦ· πῶδ' ὅν τινά τὸν τρόπον
ἦγῃ· Ζ· ἀνθρωποειῖναι χρῆσθ' ὦ Ηρα καὶ συμποτικόν·
ὅν γὰρ ἀνσυνῆρ' ἡμῖν ἀνάξιον τοῦ συμποσίου ὦρ· Η· ἀλλ'
ἀνάξιός ἐστιν· ὑβρις γέ ὦρ· ὥστε μηκέτι συνέστω· Ζ·
τί δαὶ ὑβρισε· Ζ· χρὴ γὰρ, ὅμιαι, καμὲν εἰδέναι· Η· τί δ'
ἄλλο· Ζ· καὶ γὰρ αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτὸ· τοιοῦτόν ἐστιν ὃ
ἐτόλμησε· Ζ· καὶ μὴρ διὰ τοῦτο καὶ μάλλον εἰποῖς ἄρ
δ' ὅσον ἢ αἰσχυρὸς ἐπεχείρησε, μῶρ' οὐρ ἐπείρα τίνα· Ζ· συνί
ἡμῖ γὰρ ὁπδ' ὅρ' τί τὸ αἰσχυρόν ὃ περ' ἄρ' ὀκνήσας εἰπέειν·
Η· αὐτὴν ἐμέ, ὅνκ' ἄλλῃ τινά ὦ Ζεῦ πολὺν ἦδ' ἡ χρόνον· καὶ
τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρῶγμα, διότι ἀτενὴς ἀφείρα
ἔσ' ἐμέ· ὃ δὲ καὶ ἔστεινε καὶ ὑπεδάκρυε· καὶ εἰ ποτε πίῳ
σα παραδοίην τῷ γανυμένη τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ ἦν τει ἐρ' αὐ
τῷ ἐκείνῳ πιεῖν· καὶ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ, καὶ πρὸς τόν σ' ὃ
φθαλμόν προσῆγε, καὶ αὐθις ἀφείρα ἔσ' ἐμέ· ταῦτα ἦδ' ἔκ
συνίην ἐρωτικά ὄντα, καὶ ἐπὶ πολλὸν μὲρ ἠιδούμην λέγειν
πρὸς σέ· καὶ ὥμην παύσασθαι τῆς μανίας τὸν ἄνθρω
πον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσφανεγχεῖν, ἐγὼ
μὲρ ἀφείσα αὐτὸν ἐπὶ λακρύοντα καὶ προκύνειν δόμενον,
ἐπιφραζαμένη τὰ ὦτα, ὥς μὴ δέ ἀκούσαιμι αὐτοῦ ὑβρι
στικά ἱκετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσονσα· σὺ δὲ αὐτὸς

(tristeris/a

Et mihi exaggeras Cupidineꝝ celotypia mota. Si ꝑo
puero pulchro accipiēs pocuꝝ: tibi qdē filius tuus po
cilletur: tu ꝑo Ganymedes mihi foli redde cali
cē: & toties bis osculare me: & qñ plenū calicē fuderis
& rursū qñ a me accepis. Quid ob hoc lachryma
ris. Ne timeas. Lugebit em̄ si quis te tristari voluerit.

6 Iunonis & Iouis. IVNO.

Ixionem hūc vides Iupit̄: quibꝝ nā moribꝝ affectū
putas. I. Hominē esse utilem Iuno / & cōbibonem.
nō em̄ intellexi nob̄ idignū symposio existere. IV. Sꝫ
idignus ē: iurius qdē exñs. q̄ pp̄t nō āplius it̄sit. I.
Quid aut̄ cōtumelię itulit: oꝝ em̄ (ut puto) & me r̄scir̄
alid̄. Etem̄ erubesco diceꝝ ip̄ꝝ: tale ē qd (IV. quid ꝑo
p̄sumpsit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qd cūqꝫ
turpi conatu tētauit. nūqꝫ igit̄ adnexus ē aliq̄ mō: itel
ligo em̄ cuiusmōi turpe sit qd reformidaueris dicere.
IV. Ip̄am me: nō aliā quāpiam Iupit̄ / lōgo iā tpe. Et
quidē primū ignorabā rem / ob quā attēte respiciebat
in me. Idē ꝑo gemebat et sublachrymabat. Et si qñ bi
bens tradidisseꝝ Ganymedi poculū: hic petebat ex eo
ip̄o bibere. & capiēs osculabat̄ interea: & ad oꝝ (iā
c̄los admouebat: & rursus p̄spectū i me itēdebat. hec
intelligebā amatoria eē: et m̄lto qdē tpe verecūdabar
ad te: putabāqꝫ cessaturū a furore homiꝝ (dicere
nē. Postqꝫ ꝑo et sꝫmones ausus est mihi ad̄icere: ego
remittens ip̄m adhuc lachrymantē & volutantem /
claudens aures, ne audīrem ipsius contu
meliosa supplicātis, accessi tibi dictura. Tu vero ipse

ὄρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα. Ζ. εὖ γε δικαίρατος ἐπ' ἐν
μέαντον, καὶ μέχρι τῶν ἡέρας γάμων τοσούτου ἐμεθύσθῃ
τοῦ ρένταρος, ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἰτίοι καὶ πέρα τοῦ
μετρίου φιλόανθρωποι, οἳ γε καὶ συμποτάσας αὐτοὺς ἐποίη-
σάμεθα. συγγνωστοὶ οὖν εἰ πίνοντες ὁμοῖα κελὶν, καὶ ἰδόν-
τες οὐράνια κάλλη, καὶ οἷα οὐποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύ-
μησαν ἀπολαύσαι αὐτῶν, ἔρωτι ὀλόντες. ὁ δὲ ἔρως, βί-
αιον τί ἐστὶ καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ κελῶν
αὐτῶν ἐνίοτε. Η. σοὺ μὲν καὶ πάνν οὐτόσ γε δεσπότης
ἐστὶ καὶ ἄγεισε· καὶ φέρει τῆς ῥινόσ, φάσιν, ἔλκωρ· καὶ ἐπὶ
αὐτῷ ἐνθα ἄρ' ἡγῆ γαίσοι· καὶ ὀλλάπτῃ ῥαδίως ἐς δ', τι
ἄρ' κελεύσῃ· καὶ ὀλωσάτῃμα καὶ παιδίαν τοῦ ἔρωτος σὺ
γε· καὶ νῦν τῷ ἱζίονι οἶδα καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις·
ἀλλ' ἔτι καὶ αὐτόσ μοι χεύσας ποτὲ αὐτοῦ τῇ γυναικα, ἥ σοι
τὸν περὶ δὲν ἔτεκεν. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων εἰ τι
ἐγὼ ἔπαιζα ἐς γῆν καθελθὼν· ἀτὰρ οἶσθα ὁμοῖα δοκεῖ περὶ
τοῦ ἱζίνου· καὶ ὀλλάξει μὲν μνησάμενός αὐτόν, μὴ δ' ἀποσθῆναι
τοῦ συμποσίου· σκαιὸν γὰρ, ἔπει δ' ἐρᾷ καὶ ὥσ' φῆσι δακ-
ρύει, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Η. τί ὦ Ζεῦ; λέδρια γὰρ μὴ
τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἶπες. Ζ. οὐδαμῶς· ἀλλ' εἰδωλὸν
ἐκ νεφέλης πλασάμενοι αὐτῇ σοι ὁμοιον, ἐπειδὴ λυθῇ τὸ
σωματώσιον, καὶ κείνος ἀγρυπνέει, ὥσ' τὸ εἶνός, ὑπὸ τοῦ ἔ-
ρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες· οὕτω γὰρ παύ-
σαιτο ἀνιῶμενος, οἰκθεῖς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας. Η.
ἀπαγε· μὴ ὥραιοιρ ἴκοι το τῶν ὑπὲρ αὐτόν ἐπιθυμῶν. Ζ.
ὁμῶς ὑπόμεινον ὦ ἡέρας· τι γὰρ ἄρ' καὶ πάθοις δεινὸν ἀπὸ
τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ οἱ ἱζίων συνέσαι; Η. ἀλλὰ ἡ νε-
φέλῃ ἐγὼ εἶναι δοξῶ, καὶ τὰ αἰσχροὺν ἐπ' ἐμέ ποιήσει δια-

vide quō punias virum. I. Euge sceleratus in me
ipsum/ & usq; ad lunonis nuptias tantū inebriatus
nectare. Sed nos horū authores: & ultra
modū amatores hoīm: q; qdē & cōbibones ipos feci-
mus. vēia digni sūt igr̃ si bibētes silia nob̃ egerit: et vidē-
tes celestes p̃chritudīes, q̃les nūq; vidēnt in trā: desy-
derauerūt frui ip̃is/ amore capti. Hic x̃o Cupido vi-
olentū quiddā. & nō hoīb; solū imperat: sed et nobis
ipsis interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus
est: & ducit te: & fert naso (ut aiunt) trahēs: & se q̃ris
ipsum quo duxerit te: & imutaris facile in id quod
iusserit: & prorsus possessio & ludibriū Cupidinis tu-
es. Et nunc Ixioni conscio, ob id veniam tribuis:
q̃nq; dē & ip̃e adsterio tētaueris olī ip̃ius uxore: q̃ tibi
Perithon pepit. I. Adhuc em̃ tu memisti illorū si qd
ego lusi ī terrā descēdēs. S; noueris qd mihi videt de
Ixione. mulctare quidē nequaq; ip̃m: neq; expellere
a cōuiuiū. rusticū em̃ esset: eo q; amat: & ut ais lachry-
mā & itolerabilia patiē. IV. quid lupiē? timui em̃ ne
quid iniuriosus dicas. I. Neq; q; Sed simulacrum
ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
conuiuium, & ille vigilat (ut par est) prē a-
more: adhibeamus ipsi afferentes. Sic em̃ ces-
sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
Apage, ne ad maturitatē pueniat idip̃; desyderās. I.
Tamē sustine Iuno. quid em̃ & passa fueris molestū a-
fictione: si cum nube Ixion coibit? IV. Sed nu-
bes ego esse apparebo: & turpitudinē in me faciet q;

τὴν ὁμοίότητά. Ζ. οὐδὲν τοῦτο φησὶ· ἔτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτε
 γένιτ' ἄρ, οὔτε σὺ νεφέλη· ὁ δ' ἰζίωρ μόνον ἐξαπατηθῆσαι
 ται. Η. ἀλλ', οἳ πάντες ἄνθρωποι ἀπειροκαλοί εἰσιν,
 ἀνυκῆσαι κατελθὼν ἴσως, καὶ διηγήσεται ἅπασιν, λέγων
 συγγενεῖσθαι τῇ ἡρᾷ, καὶ σύλληκτρος εἶναι τῷ Δίϊ· καὶ
 που τάχα ἐρᾷ με φησὶ ἐν αὐτοῦ· οἷδε πίσειουσιν, ὅντι
 εἰδότες ὡς νεφέλη συνῆν. Ζ. οὐκοῦν ἡρτὶ τοιοῦτον εἶπῃ,
 ἐσ τὸν ἄδην ἐμπεσὼν, τροχῷ ἄθλιος προσδεθείς, συμ-
 περιεγεχθῆσεται μετ' αὐτοῦ αἰεὶ, καὶ πόνον ἄπαντος ἔξει.
 Δίκηρ διδούς τοῦ ἔρωτος. Η. οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτό γε
 ἀπὸ τῆς μεγάλαυχίας. Ζ'. ἀπόλλωνος, καὶ ἠφαιστου.
 Η. ἑώρακας ὦ ἄπολλον ῥ' τῆς μαίης βρέφος τὸ ἄρτι τεχ-
 θέν, ὡς καλὸν τε ἐστὶ, καὶ προσγελά πᾶσι, καὶ δηλοῖ τῇ ἡδῇ
 ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον. Α. ἐκείνο γέ φω βρέ-
 φος ὦ ἠφαίσε· ἡ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῦ ἱαπετοῦ πρεσβύτε-
 ρόν ἐστιν ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ. Η. καὶ τίνα ἄρ' ἀδίκη-
 σαι δύναιτο ἄρτίτοκον ὅν. Α. ἔρωτα τὸν ποσειδῶνα, οὗ
 τὴν τρίαιναρ ἔκλεψεν· ἡ τὸν Ἄρη· καὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλκυ-
 σαι λαθῶν τοῦ κλεοῦ τὸ ζήφος· ἵνα μὴ ἐμαντὸ φέγω, ὅμ
 ἀφώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν. Η. τὸ μεγόνον ταῦ-
 τα. Ζ. ὁ μὲν γὰρ ἐκινεῖτο ἐν τοῖς σπαραγάμοις. Α. εἰς ἡ
 ἠφαισε, εἰσοὶ προσέλθῃ μόνον. Η. καὶ μὴν προσῆλθεν
 ἡδῇ. Α. τί οὐν πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλῆα, καὶ οὐδὲν ἀπόλω-
 λεν αὐτῶν. Η. πάντα ὦ ἄπολλον. Α. ὁ μὲν ἐπίσχετε ἀκρι-
 βῶς. Η. Δία τὴν, πυράγραν οὐκ ὄρω. Α. ἀλλ' ὅφει αὐτὴν
 που ἐν τοῖς σπαραγάμοις τοῦ βρέφους. Η. οὕτως ὀξύχειρ
 ἐστὶ, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν. Α.
 οὐ γὰρ ἠέδασας αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἦδῃ σωμύλα καὶ ἐπὶ τῷ

(Iuno
similitudine? I. Nihil hoc quod ais, neque enim nubes aliquando
fuerit; neque tu nubes. Hic vero Ixion solus decipie-
tur. IV. Sed (quales omnes homines arrogantes sunt)
glorietur descendens forsitan: & narrabit omnibus; dicens
coivisse Iunoni/ & corruialis esse Ioui: &
alicubi forsitan amicam me dixerit ipsum. illi vero credent: non
videntes quomodo nubi coibit. I. Igitur si quid tale dixerit:
in infernum decidens/ rota miser vinculus cir-
cumferetur cum ipsa semper: & laborem irrequietum habebit:
ultionem dans amoris. IV. Non enim graue hoc quidem:
ob iactantiam. 7 Apollinis. & Vulcani.
V. Vidisti Apollo/ Maig infantem nuper na-
tum, quod pulcher est, & arridet omnibus: manifestatque quicquam iam
ut magnum bonum aduenturum. A. Illud quidem dicis in-
fantem Vulcane vel magnum bonum, qui Iapeto seni
or est contemptum in insutia. V. Quae nam iniuria afficeretur pos-
set nuper genitus exans. A. Interroga Neptunum: cui
tridentem furatus est, vel Martem, & huic enim detra-
xit latens/ ex vagina enssem. Vt non me ipsum dicam: quem
destituit arcu & sagittis. V. Illud nuper genitum haec fecis-
se ais: qui vix mouebatur in fasciis. A. Scies
Vulcane: si te accesserit solus. V. Atqui accessit
iam. A. Igitur omnia habes instrumenta: & nihil perdis-
tum est ipso. V. Omnia Apollo. A. Tamen inspicere dilige-
ter. V. per Iouem, forcipem non video. A. Sed videbis ipsum
alicubi in fascio infantis. V. usque adeo aduocis manibus
est: quemadmodum in ventre matris callens furandi arte. A.
Non enim audisti ipsum: & loquentis iam loquacitatem & inuolu-
(cra?

ὁ δὲ καὶ Δία κλονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει· χθές δὲ προσήκαλε σά-
μενος τὸν ἔρωτα, κατεπάλαισε μὲν ὅσῳ δὴ δ' ὅπως ὕ-
φελκωρ τῷ πόδι· εἶτα μεταξὺ ἐπαίνου μένος, τῆς ἁφροδι-
της μέρτερ κέστορ ἐκλεφε, προσπτυξαμένως αὐτὸν ἐπὶ τῇ
νίκῃ· τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἤλθερ ἐπὶ τὸ σκήπτρον· εἰ δὲ
μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν, καὶ πολὺ τὸ τῦρ εἴχερ, κἀκει-
νορ ὑφείλετο· ἦ γοργόρ τινα τὸν παῖδα φῆς· Ἄ· οὐ μὲν
νομ, ἀλλ' ἦ δ' καὶ μουσικόρ· ἦ τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι
ἔχεις· Ἄ· χελώνηρ που νεκρὰ ἐν ῥῶν, ὄργανον ἄπ' αὐτῆς
σύνεσθ' ἔξατο· πῆχεις γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγῶσας, ἐπειτα
καλάμενος ἐμπαῖξας καὶ μαγάδιον ὑποθείς, καὶ ἐντεινάμε-
νος ἔπτα χορδὰς, μελωδεῖ πάντῳ γλαφυρὸν ὥς ἡφαίστε καὶ
ἐναρμόνιον, ὥς καὶ μετ' αὐτῷ φθονεῖ μὲν τὸν πάλαι κνθαρίζειν
ἀσχοῦντα· ἔλεγε δὲ ἡ μάϊα, ὥς οὐ δὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν
τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἀχόι τοῦ ἁδου κατῖσι, κλέ-
ψον τί καὶ κείθερ δηλαδὴ· ὑπόπτερος δ' ἐστὶ, καὶ ῥάβδον τι-
νὰ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν· ἡ ψυχαγωγεῖ καὶ
κατάγει τοὺς νεκρούς· ἦ ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγ-
νιον εἶναι· Ἄ· τοι γάρ οὔρ' ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθὸν τὴν
πυράγγραν· ἦ· ἔνγε ὑπέμνησας· ὥστε βαδίου μοι ἀπο-
λητόμενος αὐτὴν, εἰπὸς ὥς φῆς ἐν ῥαθέϊ κέρτοισι σπαργά-
νοισι· Ὡ· ἡφαίστου· καὶ Διός· Ἡφαίστος·
τί με ὦ Ζεῦ δαῖ ποιεῖν; ἡ γὰρ ὥς ἐκέλευσας, ἔχωρ ῥ' ὅν
πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μὲν πληγῇ διατε-
μεῖν· Ζ· ἔνγε ὦ ἡφαίστε, ἀλλὰ δειλέ μου τὴν κεφαλὴν
εἰς δύο κατενεγκῶρ· ἦ· πειρᾶμαι εἰ μέμνη· πρόσατ-
τε δ' οὔρ' ἀληθὲς ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι· Ζ· διαίρε-
θῆναι μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, ὁ νῦν πρῶτον ὄργι

hic quidē & seruire nobis vult. Heri vero lacer-
 fēs Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub-
 trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene-
 ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsum ob-
 victoriā: Ioui vero ridenti sceptrum. Si vero
 nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il-
 lud surripuissz. V. trificū q̄ndā puerū narras. A. nō so-
 lū/sz iā & musicū. V. Hoc ip̄z explicare (nū ex ip̄a
 habes. A. Testudinē alicubi mortuā inueniēs/organ-
 opegit. cubitus em̄ adaptās/et apponēs māubriū: dein
 calamos cōponens/ & fundilyrē supponēs & exten-
 dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
 valde cōcīnū: ut & ip̄e iuidia capiar alñ cytharā canerē
 moliens. Dixit yō Maia: q̄ neq; maneat noctes in
 coelo: sed prē sedulitate, usq; ad infernū descendat: fu-
 raturus q̄ppīā & illic vicz. Alatus yō est. Et virgā q̄n-
 dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
 deducit mortuorū. V. Ego illam dedi ipsi pro lu-
 dico. A. Igitur reddidit tibi mercedem
 forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ pp̄t vado re-
 cepturus ip̄az: sicubi (ut ais) inuenta fuerit in fascio-
 lis. s Vulcani. & Iouis. VV L C A.
 Quid me o lupi? optz facerē? venio em̄ ut iussisti: hñs
 securi acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse-
 care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
 in duas partes separās. V. Tenta me si sanus suz: p̄ci-
 cipe aut decens quodcuncq; velis tibi fieri. I. Diui-
 de mihi caluariā. Si yō inobediēs fueris: nec nūc q̄dez
 d (primū ira

ζωμένου πειράσῃ μὲν· ἀλλὰ χρὴ καθικνέεισθαι παντὶ τῷ
θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὧδίνων,
αἱ μὲν τὸν ἐγκέφαλον ἀνασρέφουσιν· ἢ ὄρα ὧδε Ζεῦ μὴ κα
κὸν τί ποιήσωμαι· ὁξὺς γὰρ ὁ πέλεκυς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμα
τὶ, ὅν δὲ κατὰ τὴν εἰλείθυιαν μαιώσεται σε· Ζ· κατένευ
κε μόνον ὧδε ἠφαιστῆα· ῥῶν· οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον· ἢ
ὄκωρ μὲν κατοίσω δέ· τί γὰρ χρὴ ποιεῖν σοῦ λελεύοντος;
τί τοῦτο; κὸρ ἔνοπλος· μέγα ὧδε Ζεῦ κακὸν εἶχες ἐν τῇ κε
φαλῇ· εἰκότως γ' οὐρ ὁξὺ θυμός· ἦσθα τηλικαύτην ὑπὸ τῇ
μήνι γὰρ παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἦ που
σφατόπεδον οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεισ' ἔχωρ· ἢ δὲ πηδᾷ καὶ πυρ'
ῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ
ἐρθουσιᾶ, καὶ τὸ μέγισον, καλὴ πάνυ· καὶ ἀκμαία γεγέ
νηται ἦδη ἐν βραχέϊ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦ
το ἠκόρυσ· ὥστε ὧδε Ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπόδοσ', ἐγγυήσας
μοι αὐτὴν· Ζ· ἀδύνατα αἰτέεις ὧδε ἠφαιστῆα· παρθένος γὰρ
αἰεὶ θέλει μένειν· ἐγὼ γ' οὐρ τό γε ἔω' ἐμοί, οὐδὲν ἀντιλέγω
ἢ τοῦτ' ἐβελόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ· καὶ ἦδη σύν
αρχάσω αὐτήν· Ζ· εἰ σοι ῥάδιον οὕτω ποίει, πλήρ' οἶδα
ὅτι ἀδυνάτωρ ἔρᾳς.

ὅ· ποσειδῶνος· καὶ Ἑρμοῦ· ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ἔστιν ὧδε Ἑρμῇ νῦν ἐν τῇ χεὶρ τῷ Δίῃ· Ἑρ· οὐδαμῶς ὧδε
πόσειδον· Π· ὁ μὲν προσάγειλον αὐτῷ· Ε· μὴ ἐνόχλει,
φημὴ· ἀκαίρον γὰρ, ὥστε οὐκ ἀν' ἰδοῖς αὐτὸν ἐν τῷ παρόν
τί· Π· μῶρτ' ἢ ἤρξαι σύνεστιν; Ε· οὐκ· ἀλλ' ἑτερόιοι τί
ἔστι· Π· σὺνίκημι· ὁ γὰρ νῦν ἐνδον· Ε· ὅν δὲ τοῦτο,
ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός· Π· πόθεν ὧδε Ἑρμῇ; Δεινὸν γὰρ
τοῦτο φησ', Ε· αἰσχύνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι

tum probabis me. Verūtn̄ oportet cedere omni
irē: neq; curare. pereo enim ob parturiges
quę meū caput subuertunt. V. Vide lupi? ne ma-
lū qppiā faciamus. acuta em̄ securis est: & nō sine san-
guine: neq; per Lucinā, obstetricabit tibi. I. Percu-
te solū Vulcane confidens. noui ego cōducibile. V.
Inuitus quidē pcutiā. quid em̄ optet facere te iubēte?
qd hoc? Puella armata. magnū o lupi? malū hūisti i ca-
pite. merito igi? cōcitato animo fueras/ tantam in
cerebri pāniculo virginē pducēs: et ipaz armatā. certe
exercitū/ nō caput latueras habēs. Hęc yō puella tri-
pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
debacchat: & qd maximū/ pulchra valde & adulta fa-
cta est iā i breui tpe/ glaucis oculis'. S; decorat & hoc
puellā. q; pp? lupi? p̄mia obstetricis mihi exolues: de-
mihi ipaz. I. i. p̄possibilia petis Vul. virgo em̄ (spōdēs
sp vult manē. Ego qdē (qd ad me attinet) nihil cōtradi-
V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq;. & nūc ra? (co-
piam ipam. I. Si tibi facile id fuerit/ fac. verūtn̄ noui
q; impossibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.
Est ne Mercuri mō locus cōueniēdi Iouē? M. neq; q;
Neptune. N. Verūtn̄ p̄nūcia ipi. M. Ne cōturba-
aio. intempestiuū em̄ est. q; pp? nō videris eū in p̄sen-
ti. N. Nūqd cū Iunōe coit? M. Nō. s; aliud qppiā
est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Neq; hoc.
s; molliter se habet. N. Vnde Mercuri? graue em̄
hoc est qd ais. M. Erubesco dicere: tale est.

π. ἀλλ' οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ θείον γε ὄντα· ε. τέτοκερ ἀρτί-
ως ὡς πόσειδον· π. ἄπαγε, τέτοκερ ἐκείνοσ' ἐκ τίνος' οὐ
κοῦρ ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνοσ' ὦρ· ἀλλ' οὐδ' ἐπεσήμεαι·
νεμ' αὐτῷ ἢ γαστὴρ ὀγκορτινὰ· ε. εὐ λέγεις· οὐ γὰρ ἐκείνη
εἶχε τὸ ἔμβρυον· π. ὀίδα· ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκερ αὐτὴς,
ὡς περ τὴν Ἀθηνᾶν· τοιάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει· ε. οὐκ,
ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ τῆς σεμέλης βρέφος· π. εὐ γε
ὁ γενναῖος ὡς ὅλος ἡμῖν κρυφοῖται, καὶ πανταχόθι τοῦ σώ-
ματος· ἀλλὰ τίς ἢ σεμέλη ἐσίμ'· ε. οὐβαία, τῶν κάδ-
μου θυγατέρων μία· ταύτῃ συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν·
π. εἴτα ἔτεκερ ὡς Ἑρμῇ αὐτ' ἐκείνησ'· ε. καὶ μαλὰ εἰ καὶ
παράδοξον εἶναί σοι δοκεῖ, τὴν μὲν γὰρ σεμέλην ὑπελ-
δοῦσα ἢ ἥρα, οἶσθα δὲ ὡς ζηλότυπος ἐστὶ, παίδει αἰτῆσαι
παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἢ καὶ παρ'
αὐτῇ· ὡς δ' ἐπείσθη καὶ, ἦκερ ἔχωρ καὶ τὸν κεραινόρ, ἀνε-
φλέγη δ' ὄροφος· καὶ ἢ σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ-
ρός· ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς
ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπτα μνηστῖον·
καὶ ἔπειτα δὴ ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρόν ἐντίθηςιν,
ὡς ἀποτελεσθεῖν, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῳ ἢ δὴ μνηὶ ἐξέτε-
κερ αὐτὸ, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει· π. νῦν οὖν
ποῦ τὸ βρέφος ἐσίμ'· ε. ἐς τὴν νύσσαν ἀποκομίσας πα-
ρέδωκα τοῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἑσπονδομασ-
θέντα· π. οὐκ οὐρ ἀμφοτέρω τ' Διονύσου τούτου καὶ μη-
τῆρ καὶ πατὴρ ὀδ' ἐστίν· ε. εἴοικεν· ἄπειμίδ' οὐρ ὑδωρ
αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἶσων, καὶ τ' ἄλλα ποιήσω ὡς ἀρ-
νομίζεται ὡς περ λεχόν·

(nu
S3 nō. o3 apd me erubescere diuinū exñtē. M. Pepit
per Neptune. N. Apage, pepit ille? Ex quo? Igi-
tur latuerat nos/hermophrodyta exñs. S3 neq3 sca-
uit ipi v̄eter tumorē qñdā. M. Bene dicis. nō em̄ ille
habuit embryon. N. Noui. e capite pepit rursum
quēadmodū Mineruā. pariēs em̄ caput h3. M. Nō.
sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge,
ille generosus, solus ex nobis grauida? & i oī pte cor-
poris. Sed quē Semele est? M. Thebana, Cad/
mi filiarū una. cum hac cōcumbens/grauidam fecit.
N. Deinde pepit Mercuri p illa? M. Etsi valde id
inopinatū esse tibi videat: hanc quide3 Semelē latē
aggrediēs Iuno (noſti yō ut celotypa est) psuad3 ei: ut
a Ioue/cū tonitru & fulgurib3 venire ad (petat
ipam. Vt yō psuasus est: & venit/habens fulmen: cō-
bustū est tectū domus: & Semele quidē dirūpit p ī-
gne. Me yō iubet: reſecantē ventrem mulieris/
adligare imperfectū adhuc sibi foetū septem mensiū.
Et postq3 fecit: diuidens suñpsius coxam nutriciam,
ut perfectā sunt, interea nunc tertio iā mense pepe-
rit ipm: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit
ubi infans est? M. Ad Nyssam montē deferens/ p
bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi-
nandum. N. Igit utraq3 Dionysij huius, & ma-
ter & pater hic est. M. Vide. Accedo igitur/aquā
ipsi ad vulnus ferens: & alia facturus ei, qui
habetur pro puerpera.

ἰ Ἑρμοῦ· καὶ Ἡλίου· Ἑρμῆς

ὦ Ἥλιε μὴ ἐλάσῃς τὴν ἡμέραν, ὃ Ζεὺς φησὶ, μὴ δὲ ἄνριον, μὴ
δ' ἐστὶ τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ἐνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία
τίς ἐστω νύξ μακρά· ὥστε λυέτωσαν μέρδι ὥραι αὐθις
τοὺς ἰππων· σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπανε διὰ μα
κροῦ σεαυτὸν· ἦ· καὶ νῦν ταῦτα ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἦ
κεισ παρὰ γέλω· ἀλλὰ μὴ παρὰ βαίνειν τὴν ἔδοξα ἐν τῷ
δρόμῳ, καὶ ἐξω ἐλάσαι τῷ ὄρω· ἢ ἅτά μοι ἄχθεται, καὶ
τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνων·
Ε· οὐδ' ἐν τοιούτῳ· οὐ δ' ἐστ' αἰ τοῦτο ἔσται· Δείτ' αὖτε τὴν
νῦν αὐτὸς ἐπὶ μνηστέραν γενέσθαι διὰ τὴν νύκτα· ἦ· ποῦ
δὲ καὶ ἐστὶν· ἢ πόθεν ἐξεπέμφθης ἀγγέλω ταῦτά μοι·
Ε· ἐκ βοιωτίας ὦ Ἥλιε παρὰ τῆς Ἀμφιτρυώνος γυναικός,
ἢ σύνεστιν ἐρῶν αὐτῆς· ἦ· εἴτα οὐχ' ἱκανὴ νύξ μία· Ε·
οὐδαμῶς· τεχνῶναι γάρ τινά δέει ἐκ τῆς ὀμιλίας ταύτης
μέγα καὶ πολὺ ἀδλὸν θεόν· τοῦτο δ' οὐρ ἐν μιᾷ νυκτὶ ἄπο
τελεσθῆναι ἀδύνατον· ἦ· ἀλλὰ τελεσιουργεῖται μὲν ἄγα
θὴ τύχη· ταῦτα δ' οὐρ ὦ Ἑρμῆ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ κρόνου·
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσ μέρ, οὐδ' ἀποκόιτοσ ἐκείνοσ παρὰ
τῆς ῥεας ἦρ, οὐδ' ἀπολιπὸν ἄντ' οὐρανὸν ἐρθεῖν αἰσ
ἐκοιμᾶτο· ἀλλὰ ἡμέρα μέρ ἦρ ἢ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ
τρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις· ξένον δὲ ἢ παρὰ
λαγμένον οὐδ' ἐν· οὐδ' ἄν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκείνοσ θνητῇ γῆ
ναικί· νῦν δὲ Δυστήνου ἐνεκα χρὴ ἀνεγράψαι τὰ πάντα,
καὶ ἀναμπεσέρας μέρ γενέσθαι τοὺς ἰππους ὑπὸ τῆς ἄρ
γίας· Δύσπορον δὲ τὴν ὁδὸν· ἀτριβὴ μέρ οὐσαν ἐξ ἧς ἔρι
ῶν ἡμερῶν· τοὺς δ' ἀνθρώπους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ διαβί
οῦν· τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῷ Διὸς ἐρώτων, καὶ καθ' ἐδούν·

ἴται·

O Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupit̃, neq; cras: neq; in tertium diem. sed intus mane. & interea una quēdā sit nox longa. quapropt̃ dissoluent horę rursus equos. Tu ꝑo extingue ignē: & quieti trade aliquā diu teip̃m. P. Noua hęc Mercuri/& aliena venis annūciāns. Verę nec transgredi quippiā visus suz ī cursu: extraq; agitare montes. Deiñ mihi indignat̃: & noctem triplicem a die facere decreuit.

M. Nihil tale. neq; semp hoc erit. Rogat aut̃ qppiaz nunc ipse: longissimam fieri noctem. P. Vbi

vero est: vel unde emissus es nunciās hęc mihi?

M. Ex Boetia Phœbe/ab Amphitryonis uxore: cū q̃ coit: amās ip̃az. P. deiñ nō sufficit nox una? M.

Nequaq; gigni em̃ quendā optet ex conuictu hoc, magnū & bellicosum deū. hūc igit̃ in una nocte perfici impossibile est. P. Igitur perficiatur bo-

na fortuna. Hęc ꝑo Mercuri nō fiebāt a tpe Saturni: ipsi em̃ nos eramus tunc. neq; adulter ille a

Rhea erat: neq; relinquens coelum/in Thebis

dormiebat. Sed dies quidē erat dies: nox ꝑo s̃m mensurā ip̃ius pportionabil̃ horis. p̃egrinū porro aut errabundū nihil. neq; cōm ūicauit aliqñ ille se mortali mulieri. Nūc ꝑo infelicitis mulieris cā optz subuertere oīa:

& inflexuosos quidem fieri equos p̃gocio.

Difficile iter, inuū quippe exns a tribus

diebus, homines aut̃ misere in caligine viuere.

taliter ipsi fruuntur Iouis amoribus: & dormi-

ent:

περιμένοντες ἐστ' ἄρ' ἐκείνοσ' ἀποτελέσῃ τὸν ἀθλητὴν ὅμ
λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ ζόφῳ· Ε· σιώπα ὦ ἥλιε, μὴ τι
κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων· ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην
ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγελῶ, κακείνοισ' ἄπερ ὁ
Ζεὺς ἀπέσειλε· τὴν μὲν σχολὴν προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους· ὥς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω
τὴν νύκτα γεγεννημένην·

ΙΑ' Ἀφροδίτησ' καὶ σελήνησ' ΑΦΡΟΔΙΤΗ·
τί ταῦτα ὦ σελήνη φασὶ ποιῆιν σε ὁππότ' ἄρ' κατὰ τὴν
καρίαν γένη, ἵστάναι μὲν σε τὸ ζεῦγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν
ἐνδυμίωνα κατεύδοντα ὑπαιθριον ἄτε κυνηγέτην ὄντα ἐνίο
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσσης τῆς ὁδοῦ· Σ·
ἔρώτα ὦ Αφροδίτη τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι τούτῳ αἴτιος·
Α· ἔα ἐκείνοσ' ὑβριστὴς ἐστὶν ἐμὲ γούρ' αὐτοῦ τὴν μητέρα·
οἷα δέδρακεν· ἄρτι μὲν ἐς τὴν ἴδην κατὰ γῶν Ἀγχίσιβ' ἔ
νεκα τοῦ ἱλίου, ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβάνορ ἐπὶ τὸ ἄσσύριον
ἐκείνο μειράκιον, δὲ καὶ τῇ περσεφάτῃ ἐπέραςον ποιήσας·
ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον· ὥστε πολλάκις
ἠπείλησα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσει μὲν
αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσει δὲ καὶ τὰ
πτερὰ ἥδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τὰς πυγὰς τῷ
σανδάλῳ· ὁ δὲ ὄνκ' οἶδ' ὅπως τὸ παραντῖκα δεδιώσ' καὶ
ἰκετεύων μετ' ὀλίγον ἐπιλέλῃσαι ἅπαντων· Ἀτὰρ εἰ πέμοι
καλὸς ὁ ἐνδυμίων ἐσίμ' ἐν παρὰ μύθητον γὰρ ὁ τῷ Δει
νόμ· Σ· ἐμοὶ μὲν καὶ πάνν καλὸς ὦ Αφροδίτη δοκῇ, καὶ
μάλιστα ὅταν ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλα
μύδα καθεύδῃ, τῇ λαίᾳ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἥδη ἐκ τῆς χει
ρὸς ὑπορ' ῥέοντα, ἢ δεξιᾷ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicis/per longā obscuritatē. M. Tace Phoebe: ne qđ
malū consequaris verbis. Ego ŷo ad Lunam
abiens, & Somnū, ānunciabo & illis quęcunq;
Iupit̃ p̃stituit. Illā qđē ociū pducere: hūc ŷo Somnū
non demittere homines, ut ignorent longam adeo
noctem factam.

11

Venus. & Luna: VENVS.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad
Endymionē dormientē sub diuo tanq̃ venatorē. int̃
dum ŷo & descendere ad ip̃m ex media via. L.
Interroga Venus tuū filum: qui mihi hor̃ causa est.
V. Sine illum. iniuriosus est mihi etiam eius matri.
Qualia fecit: Nup̃ qđē in Idam deducēs Anchisē cau
sa troiani: nuper ŷo in Libanum ad assyrium
illum adolescētulū: quē & Proserpinę amabilē faciēs/
ex inuidia abstulit mihi amatū. Quapropt̃ se penūero
minata suz: si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē qđē
ip̃ius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &
alas. Nunc quidē & plagas ip̃i intuli ad nates
sandalis. verūt̃ non noui: quo pacto statim timēs &
supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est: cōsolatoriū em̃ hoc est ido
neum. L. Mihi qđē valde pulcher, Venus videt̃: &
maxime quādo deiectus in saxū, super chla
midem dormit: leua quidē habens sagittas iā ex ma
nu decidentes: dextra vero circa caput superius

ἐπὶ κελασμένῃ ἐπὶ πρέπῃ τῷ προσώπῳ περιηαμένη· ὃ δ' ἐπὶ
τοῦ ὑπνοῦ λελυμένος ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκείνο ἄσθ-
μα· τότε τοίνυν ἐγὼ ἀφοφῆτ' ἰκατιοῦσα, ἐπ' ἀκρωρτῶν δα-
κτύλῳ βεβηκῦια, ὥς ἄρ' μὴ ἀνεγρόμενος ἀκταραχθεῖν, οἷσ-
θατί ἄρ' οὖρ σοι λέγοιμι τὰ μεταταῦτα· πλήρ' ἀπόλυνμαί-
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. **β'** Ἀφροδίτη· καὶ ἔρωσ· **Α**·
ὦ τέκνον· ἔρωσ, ὅρα δῖα ποιεῖς, οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω ὁπό-
σα τοὺς ἀνθρώπων ἀναπείθεισ καθ' αὐτῶν, ἢ κατ' ἄλλῃ,
λῶν ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅς τόν μὲν Δί-
α πολύμορφον ἐπιδεικνύεις, ἀλλάττωρ ἐσ' ὃ, τί ἄρ' σοι ἐπὶ
τοῦ καιροῦ Δοκῇ· τὴν σελήνην δὲ καθαιρέεις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
τόν ἥλιον δὲ παρὰ τῇ κλυμένη βραδύνειν ἐνύοτε ἀναγκά-
ζεις, ἐπιλεησμένον τῆς ἰσσοασίας· ἃ μὲν γὰρ ἐσ' ἐμέ τῆν
μητέρα ὑβρίζεισθαί· ῥῶν ποιεῖς, ἀλλὰ σὺ ὦ τολμηρότατε,
καὶ τὴν ῥέαρ αὐτὴν γραῦν ἦδ' καὶ μητέρα τοσούτῳ θεῶν
ἀνέπεισας παιδεραστέειν, καὶ τὸ φρύγιον μαιράκιον ἐκεί-
νο ποθεῖν· καὶ νῦν ἐκείνη μέμνηται ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευξαμένη
τόνσ λέοντας παραλαβοῦσα, καὶ τόνσ κορύβαντας, ἅτε
μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἰδην περι-
πολοῦσι· καὶ μὲν ὀλολύζουσα ἐπὶ τῷ Ἄττηδι κορύβαντες δὲ
ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν· ὃ δ' ἀνείσ τὴν κῆ-
μηρ' ἵεται μεμνηὼς Δι' ἅ τῶν ὀργῶν· ὃ δ' ἀνλῆι τῷ κέρατι· ὃ
δ' ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπαίνῳ, ἢ ἐπικτυπῆι τῷ κυμβάλῳ·
καὶ ὅλως θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἰδῇ ἅπαντα ἐσί· δέδρια
τοίνου ἅπαντα· δέδρια τὸ τοιοῦτο, ἢ τό μέγα σέ κακὸν τε-
κοῦσα, καὶ ἀπομανεῖς ἀποτεῖν ῥέα, ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ
δυσα, κελεύσῃ τοὺς κορύβαντας, συλλαβόντας σε Δίαν·
πάσασθαι, καὶ τῷ σ' ἔσσι παραβαλεῖν· ταῦτα δέδρια, καὶ
δυνεύοντά σε ὀρώσα·

admota / decorē adfert faciei adiacens . Hic vero præ
somnia solutus, spirat ambrosium anhelu
tū. tūc igit̃ ego sine strepitu descēdēs / ī sumīs pedū ar
ticulis incedens, ut ne exurgens excitatus turbarẽ. no
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hęc ? Verę pereo
præ amore. 12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis: nō in terra dico q̃n
ta hoībus persuades in seīpos / vel inuicem in ali
os mutuo facere: sed & ea quę in cęlo. qui ip̃m qdē lo
uem multiformē demōstras: mutās in q̃dcuncq; tibi p
tempore visum fuerit. Lunam deuocas e cęlo .
Solem ṽo apud Clymenā morari interdum co
gis: oblitū aurigandi muneris. Quę quidē in me
matrē otumelīs expiris cōfidēs facis. S; tu o audacissīe,
& Rheam ip̃am anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti puerascere: & troianū adulescentem il
lum depire. Et nūc illa īsanīuit prop̃ te: iugūq; īponēs
leonibus / assumens & Corybantes, tanq̃
furiosos & ip̃os existentes, susq; deq; per Idam circū
agunt. Hęc qdē p̃dita est ob Athon. Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum. hic vero demissus co
mam / fer̃ īsanus per montes. alius canit cornu,
alius vero intonat tympano: vel sonat cymbalo .
estq; oīno tumētus et vēsania eorū q̃ ī Ida sūt oīz. timeo
igitur oīa. Timeo & hoc ip̃m, quę magnū te malū pe
peri: ne resipiscens aliqñ Rhea / vel magis adhuc ī ip̃o
furore p̃sistēs / īperet Corybantib; te apphēdētes dis
cerpere: vel leonibus obijcere. Hęc timeo: peri

Ε. Θάρ' ῥα μήτερ· ἐπεὶ καὶ τοῖς θεοῖς ἑαυτοῖς ἦδη ζυγὴν
δῆσ' εἰμί· καὶ πολλὰ κῆρ ἐπαυαβάς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ τῆς
κόμης λαβόμενος ἥνιοχῶ ἀντούς· οἱ δὲ σαίνονσί με· καὶ
τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ σῶμα, περιλιχμησάμενοι ἀπο
διδοάσι μοι· ἀντὶ μὲν γὰρ ἡ ῥέα πότε ἄρ' ἐκείνη σχολὴν
ἀγάγοι ἐπ' ἐμέ· ὅλη οὖσα ἐν τῷ ἄττι· καὶ τοὶ τί ἐγὼ ἄδι
κῶ, δεικνύς τὰ καλὰ ὅσα ἐστὶν· ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν· μὴ τοῖνον ἐμὲ ἀιτιῶσθε τούτων· ἢ θέλεις σὺ ὦ μή
τερ, ἀντὶ μνηκῆτι ἐρᾶν μῆτε σέ τοῦ Ἄρεος, μήτ' ἐκείνου σοῦ·
Α· ὥς δεινὸς εἶ καὶ κρατέεις ἀπάντων· ἀλλὰ μεμνήσῃ με
ποτὲ τῶν λόγων·

Ιγ' Διὸς· Ἀσκληπιοῦ· καὶ Ἡρακλέους· Ζεὺς
παύσασθε ὦ Ἀσκληπιέ καὶ Ἡράκλειε ἐρίζοντες πρὸς ἀλ
λήλους ὥς περ ἄνθρωποι· ἀπρεπὴ γὰρ ταῦτα καὶ ἄλαστον τοῦ
συμποσίου τῶν θεῶν· ἢ ἀλλὰ ἐθέλεις ὦ Ζεῦ τιτυνὶ φαρ
μακίᾳ προκατακλίνεσθαί μου· Α· νῆ Δία, καὶ ὁμείνων
γὰρ εἰμί· ἢ· κατὰ τί ὦ ἐμβρόντητε· ἢ Διότι σε ὁ Ζεὺς
ἐκεραύνωσεν ὅ μὴ θέμις ποιοῦντα· νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖ
θις ἀθανασίας μετείληφας· Α· ἐπιλέησαι γὰρ καὶ σὺ
Ἡράκλειε ἐν τῇ οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι οὐκ εὖ δίδεις τὸ
πῦρ· ἢ· οὐκ ἔρῃσιν καὶ ὁμοῖα βεβίωται ἡμῖν· ὅς Διὸς
μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπώνηκα ἐκ κατὰ φύσιν τὸν βί
ον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπων ὑβριστὰς τιμω
ρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν
ἴσως ἄνθρωποις χρησίμος ἐπιβήσεις φαρμάκων, ἀνδρῶν
δὲς δὲ οὐδὲν ἐπὶ δαδειγμένους· Α· εὖ λέγεις· ὅτι σου
τὰ ἐγγύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος
ὑπ' ἀμφόρῃ διεφθαρμένος τῷ σώματι τοῦ χιτῶνος, καὶ με

C. Confide mater. qm̃ & leonibus ip̃is iam familia-
ris sum: & sepe numero inscendēs super terga/ &
iubis ap̃phēsis, eq̃tis ritu agito illos. hi ṽo blādiū̃t mi-
manū accipientes in os/ circūlābentes red / (hi: &
dunt illēsam mihi. Ipsi aut Rheg quādo vacauerit
ut ferat in me: q̃ tota est in Atte. Atq̃ quid ego iniu-
rior demōstrās pulchra q̃lia s̃t: Vos ṽo nō appetite
pulchra. Ne igit me accusate de his. Vel vis tu o ma-
ter/ ne amplius amet te Mars: neq̃ illum tu?
V. q̃ puicax es, & victor oīm. S3 mem̃eris meorū
aliquando verborum.

13 Iouis. AEsculapij. & Herculis. IVPI.

Cessate o AEsculapi & Hercules/certantes mu-
tuo quēadmodū hoīes. indecora em̃ hęc & aliena s̃t a
conuiuiō Deorū. H. S3 vis Iupiter/huncce incan-
torem preponi mihi? AE. Per Iouem, melior
certe sū. H. Prop̃ qd̃ stupide: aut quāobrē te Iupit̃
fulmine afflauit/ nefas omittētē? Nūc ṽo s3m mīaz rur-
sum īmortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu
Hercules/ q̃ in OEta cōbustus es: qui mihi improbas
ignē. H. Nō igit eq̃li s̃i q̃ rōne viuūt nobis, qm̃ ego
filius sum: tanta ṽo laboraui cōsumens vi- (Iouis
tam: feras debellans: & homines iniuriosos excru-
ciās. at tu radicū īcisor es & circulator: egrotātibz qd̃
forsitan hominibus utilis adhibere pharmacū: viri-
le vero nihil demōstrans. AE. Bene dicis. qm̃ tuas
inustiones curaui: quādo nuper ascendisti semiuustus
utrinq̃: corruptus corpe/ vesteq̃: & ul-

τά τοῦτο τοῦ πυρός· ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐλαίου
λευσάωσπερ σύ, οὔτε ἔξαινον ἐρία ἐν λυδία πορφυρίδα ἐν
δέδνηκός, καὶ παϊόμενος ὑπὸ τῆς ὀμφάλης χρυσῷ σαρ
δάλῳ, ἀλλ' οὐν δέ μελαγχολήσας ἀποκτεῖναι τὰ τέκνα καὶ
τὴν γυναῖκα· **Ε**· εἰ μὴ παύσῃ λοιδοροῦ μενῶ μοι, ἀντί
κα μάλ' αἰσῆ, ὥς οὐ πολὺ σε ὀφείσει ἢ ἀθανασία· ἐπεὶ ἄρ' αὖ
μενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὥς μὴ δέ τ' ῥ
παιήομαι ἰάσασθαί σε τὸ κρανίον συντριβέντα· **Ζ**· παύ
σασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ζυνουσίαν, ἢ
ἀμφοτέρους ἀποσέμφομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου· καὶ
τοὶ ἐγγνωμον ὧς ἤρακλεος τροκατακλίνεσθαί σου τὸν ἄσ
κλησιόν, ἄτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

ιδ' Ἑρμοῦ· καὶ Ἀπολλωνος· **ΕΡΜΗΣ**

τί σκυδρωπός εἴ ὧς Ἀπολλον· **Α**· ὅτι ὧς Ἑρμῆ λυστυ
χῶ ἐν τῶις ἐρωτικῶις· **Ε**· ἄξιον μὲν λύπησ τὸ τοιοῦτον·
σύ δέ τί λυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν δάφνην σε λυπῶι ἔτι;
Α· οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα τὸν οἰ
βάλον· **Ε**· τέθνηκε γάρ, εἰπέ μοι δ' ἰακύνθος; **Α**· καὶ μά
λα· **Ε**· πρόστίμος ὧς Ἀπολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνέραςος
ἦν, ὥς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκείνο μετράκειον; **Α**· αὐ
τοῦ Ἑρμοῦ τὸ ἔργον· **Ε**· οὐκοῦν ἐμάνησ ὧς Ἀπολλον· **Α**· οὐκ,
ἀλλὰ λυστύχημά τί ὀκούσιον ἐγένετο· **Ε**· πῶς; ἐθέλω
γάρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον· **Α**· Δῖς κενεῖρ ἐμάρθανε, καὶ ἡ
συνεδρίσκειον αὐτῶ· ὁ δὲ κάμιστα ἀνέμου ἀπολλούμενος
ζέφυρος, ἤρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτὸς ἀμελούμενος, δέ
καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρ' ῥίψα, ὥς περ
εἰώθαμεν, τὸν Δῖσμον, ἐς τὸ ἄνω ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ταύγέτον
καταπνεύσας· ἐπὶ κεφαλὴν τῶ παιδὶ ἐνέσει σε

tra hęc igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non serui-
ui quęadmodũ tu: neq; deduxi lanas i lydia purpura i-
dutus/ & verberatus ab Omphale aurea cre-
pida. Sed neq; insaniens interfeci liberos &
uxorẽ. H. Nisi cessaueris conuicij afficiens me: sta-
tim scies/ qđ nō multũ te iuuabit i mortalitas. qm co-
ptans te iaculabor in caput e coelo: quapropter neq;
medicina Deorũ sanare te poterit/ caluiciẽ cōterẽtem.
fate aio: & nō turbate nobis cōuentũ. vel (I. Cēs-
utrosq; remittam vos a conuiuiō. Verum,
tñ iusta est sentẽtia Hercules/ ante te recũbere AES-
culapium: qui & prius mortem obi erit.

12 Mercurius. & Apollo. MERCV.
Quare moestus es Apollo? A. Qm Mercuri/ ifœ-
lix sum in amatorijs. M. Digne quidẽ luges tale.
Tu yō qđ ifœlix es? Nũ hoc de Daphne te molestat
A. neq; qđ: s; amatũ lugeo Laconẽ filiũ Oe- (adhuc
bali. M. nũ mortuus ẽ dic mihi hyacĩthus? A. Et ma-
xime. M. A quo o Apollo? vel qđ sic inamabilis
erat: ut ifficerẽ pulchrũ illũ adolefcẽtẽ potuerit? A. mei
ip̃ius ẽ opus. M. Igit̃ ifanus fuisti Apollo. A. Nō:
sed infoelicitas qđã inuita accidit. M. qđ pacto? volo
ẽm audire rōnem. A. Disco ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic yō pessimus ventorũ perdendus:
sephyrus: qđdo qđẽ diu ab hyacĩtho neglectus fuerat:
nō sustinẽs eius supbiã: me i sublime iaculãte (quẽad-
assolemus) discũ: hic a Tayget modũ
flans/ in caput puero intulit

φέρωρ ἀντόρ· ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἵμα τε ῥυῖναι πο-
λύ, καὶ τὸν παῖδα ἐνθὺς ἀποθανεῖν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζέ-
φυρον ἀντίκα ἡμυνάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι, ἐπὶ σπῶ-
μενος ἄχρι τοῦ ὄρουσ· τῷ παιδί δέ καὶ τάφορ ἔχωσά μιν
ἐν Ἀμύκλαις ὁππότε ὁ Δῖσκος ἀντόρ κατέβαλε· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἀνδρὸς ἀναδούναι τὴν γῆρ ἐποίησα ἡδιστορ ὦ
Ἑρμῇ, καὶ ἐνανθέστατορ ἀνθέων ἅπαντων, ἐτί καὶ γράμ-
ματα ἔχωρ ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ· ὄρα σοὶ ὁλόγως λελυ-
πῆσθαι δοκῶ· Ε· καὶ ὦ Ἄπολλον· ἦδεις γὰρ θνητὸν πε-
ποιημένον τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχρου ἀποθανόντος·

ΙΕ' Ἑρμοῦ· καὶ Ἀπόλλουος· Ἑρμῇ Σ'
τὸ δὲ ναὶ χολὸρ ἀντόρ ὄντα ἡφαιστορ, καὶ τέχνηρ ἔχον-
τα βάνανσορ ὦ Ἄπολλον, τὰς καλλίστας γεγαμηκέναι
τῆρ τε Ἀφροδίτῃρ, καὶ τῇρ χάριρ· Α· ἐν ποτμίας τις ὦ Ἑρ-
μῇ· πλήρ ἐκείνων ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας
αὐτῷ, καὶ μάλισα ὅταν ὀρῶσιρ ἰδρῶτί ῥεόμενον, εἰς τὴν
κάμινον ἐπιτεκνυφότα, πολλὴρ αἰθάληρ ἐπὶ τοῦ προσώπου
ἔχοντα, καὶ ὅμως τοιοῦτορ ὄντα ἀντόρ περιβάλλουσί τε,
καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκατεύδουσι· Ε· τοῦτο καὶ ἀντός
ἀγανακτῶ, καὶ τῷ ἡφάίσῳ φθονῶ· σὺ δὲ νόμα ὦ Ἀπολ-
λον, καὶ κιθάριζε, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει· κ' ἄγῳ
ἐπὶ τῇ ἐνεξίᾳ καὶ τῇ λύρᾳ· εἴτα ἐπειδ' ἄρην μᾶσθαι δέοι μό-
νοι καθενδ' ἴσομερ· Α· ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφροδίτος εἰμι
εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ δύο γούρ' ὄνσ' μάλιστα ὑπερηγάπησα
τὴν Δάφνηρ καὶ τοῦ Ἰάκχιουδορ, ἡ μὲν ἀποδιδράσκει με καὶ
μισεῖ· ὥς ἐείλετο ζῦλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συνεῖναι·
ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπώλετο· καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων σεφά-
νονσ' ἔχω· Ε· ἐγὼ δὲ ἤδη ποτέ τὴν Ἀφροδίτῃρ· ἀλλ' ἐν

ferens ip̄m. quaprop̄ a plaga sanguis defluxit mul-
tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ip̄m quidē Ze-
phyrū statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē p̄-
sequens usq; ad mōtē. Puero ȳo & sepulchrū tumulaui
in Amyclis/ubi discus eum deiecit: & a
sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
Mercuri, bene olentissimū florem oīm, adhuc & lit-
teras hñtē cōdolētes mortuo. Nūqd tibi sine rōne lu-
xisse videor? M. p̄fecto Ap. nō. videbas em̄ mortē
fectū quē amabas. q̄ pp̄t ne idignare ob mortuū. (af-
15 Mercurij. & Apollinis. **MERC V.**

Hoc ȳo, & claudū ip̄m exñtem Vulcanū, & artē ha-
bentē operariā, Apollo/pulcherrimas uxores duxisse
Venerem & Gratiam. A. Foelicitas quēdā Mer-
curi. Verū illa ego demiror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiusmodi exñtem amplectunt:
osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
egrefero: & Vulcano inuideo. Tu ȳo comare Apol-
lo: & cythara cane: & magnū qd ob pulchritudinē sa-
ob dextitatē igenij & lyrā. Dein postq̄ (pe. Ego q̄q;
li dormiēus. A. Ego ȳo & alioqn mīe (cubare o3 so-
circa amatoria: & e duob; q̄s maxie a3 (venereus sū
Daphnē & Hyacinthū: illa qdē refugit me & (maui
odit. quaprop̄ elegit lignū fieri magis q̄ me cū coire.
hic ȳo disco perijt. & nunc pro illis coro-
nas habeo. M. Ego ȳo iā aliquādo Venerē. S; non

χρη' ἀνχεῖν Α· οἶδ' αὖ· καὶ τὸν ἔρμα φροδίτορ ἐκ σοῦ λέγε
ται τετοκέναι· πλήρ' ἐμείνομοι εἰπέ· εἰ τί οἶσθα, πῶς οὐ ζή
λοτυθεῖ ἢ Ἀφροδίτῃ τὴν χάριν, ἢ χάρις ταύτην· Ε· ὅτι ὦ
Ἀπόλλορ ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ λήμνῳ σύνεστίρ, ἢ δὲ Ἀ·
φροδίτῃ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλωστε περὶ τὸν Ἀρημ ἔχει τα πολ
λά, καὶ αἰεὶν ἐρᾷ ὥς ὅλιγον αὐτῇ τοῦ χαλκένου τούτου μέλει·
Α· καὶ ταῦτα οἶει τὸν ἡφαιστορ εἰδέναι· Ε· οἶδ' ἐγὼ· ἀλλὰ τί
ἄρ' ἀράσαι δύναίτο· γενναῖοι δρῶν νεανίᾳ καὶ στρατιῶ
την ἀντὶρ· ὅστε τε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλήρ' ἀπειλείγε δεσ
μᾶτινα ἐπιμηχανήσασθαι αὐτοῖς καὶ συνλήφεισθαι, σα
γηνεύσας ἐπὶ τῇς ἐνυῆς· Α· οὐκ οἶδ' αὖ· ἐνζαίμην δ' ἄρ'
αὐτὸς ὁ ζυλληφθῆσόμενος εἶναι·

15

ἦρασ·

καὶ λητοῦς·

ἦρα·

καλὰ μὲν γὰρ ὦ λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκτες τῷ Διὶ· Α·
οὐ πᾶσι ὦ ἦρα τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα· οἷος δ' ἦφαι
στός ἐστιν· Η· ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χαλός, ὁ μὲν ὡς χρησίμος
γε ἐστὶ, τεχνίτης ὡς ἄριστος, καὶ κατακεκρόσμηκεν ἡμῖν τὸν
οὐρανόν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἔγχε, καὶ τὸ σπονδάζεται πρὸς
αὐτῇς· οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἢ μὲν ὅττωρ ἄρ' ῥηνική πέρα τοῦ
μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον ἐς τὴν σκυδίαν ἀπελ
θοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξεροκτονοῦσα· καὶ μίμου
μένη τοὺς σκύθας αὐτοῦς ἀνδρῶν ποφάγας ὄντας· ὁ δ' Ἀ·
πόλλορ προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύει, καὶ κί
θαρίζει, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ κατασησάμε
νος ἐργασίᾳ τῇς μαντικῆς· τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν
κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ χρωμένους αὐτῷ λοξὰ καὶ
ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἑκάτερον τῇς ἐρωτήσεως ἀποκρι
νόμενος, ὥς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτεῖ μὲν
ἀπὸ τοῦ τοιοῦτος· πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ

opz gliari. A. itelligo. & hermaphroditū ex te dici-
tur pepisse. Verz hoc mihi refer/si qd nosti: quō nō ce-
lotypia psequit Venus Gřam/vř Gřa hāc. M. qm
Apollo/illa cum ipso in Lemno coit: hęc vero Ve-
nus in coelo: aliterqz cum Marte habet mul-
ta: & illum amat. qpropť parz ipm fabrū curat.
A. Et hęc putas Vulcanū scire? M. Nouit. sed qd
facere queat: generosum videns iuuenē & milita-
rem. Ideoqz quietē agit. Verz minat quidem vin-
cula quēdā se fabricaturū ipsis & comprehēsurz/cir-
cūligans in cubili. A. Nō noui. optarē vřo
ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̄lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
coelum: Venerem uxorem duxit: sedulusqz est circa
ipaz. Pořo tui pueri, hęc qdē (Diana) ex ipis viriř ultra
modū, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
ens/oēs sciunt qualia comedit hospitū intfectrix: imi-
tans Scythas ipos, hoīm comeftores. Ille vero A-
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
ens officinas vaticinarię artis. hāc qdē in Delphis/ illā
Claro & Didymo: decipit utētes ipa/ obliq/ & (vřo i
quę in utrāqz ptē referri possūt/ad utrūqz q̄sitis respō-
dens: ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem

f 2

ob id. Multi em̄ amentes sunt:

παρέχοντες τοὺς αὐτοὺς καταγοντεύεσθαι. πλὴν οὐκ ἀγνό-
είται γε ὑπὸ τῶν συνεωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος.
αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις, ἠγνόει δ' ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε-
νον τῷ Δίσκῳ· οὐ προεμαντεύσατο δέ, ὥς φεύζεται ἀντὶ
ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα ὅτω καλὸν καὶ κομῆτην ὄντα· ὥς οὐκ
ὀρώ καθότι καλλιτέκνότερα τῆς νιόβης ἔδοξας. Ἄ· ταῦτα
μὲν τοι τὰ τέκνα ἢ ξενικτόνος, καὶ ὀφειδόμεντις, ὅτ' ἴδα δ'
πῶς λυπεῖ σε ὀρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα ὅτ' ἄρ'
ἢ μὲν ἐπαίνῃται ἐς τὸ κάλλος, ὃ δὲ κίθαρχῃ ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ θαυμάζομενος ὑφ' ἀπάντων. ἢ· ἐγέλασα ὦ Λητοῖ-
ἐκεῖνος θαυμαστός· ὅρ' ὁ μαρσύας, εἰ τὰ Δίκα καὶ αἰμοῦ
σαι Δικάσαι ἠέλωρ, ἀπέδειρεν, ἄρ' αὐτὸς κρατήσας τῆς
μυστικῆς· νῦν δὲ κατασοφισθεῖς ἄδλιος ἀπόλωλερ ἀδίκως
ἀλούς· ἢ δὲ καλῆς παρθένος οὕτω καλὴ ἐστίν, ὥστε
ἐπεὶ ἔμαθες ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ δ'
νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἷσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ
τοὺς κύνας· ἔω γὰρ λέγειν, ὅτι οὐ δὲ τὰς τεκούσας ἐμαί-
οῦτο παρθένοσ γε καὶ αὐτὴ οὔσα. Ἄ· μέγα ὦ ἦρα φρονεῖς
ὅτι ζύνει τῷ Δίῳ, καὶ συμβασιλεύεισιν αὐτῷ· καὶ Διατοῦτο
ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὀφομαί σε μετ' ὀλίγον αὐδίσ-
σακρύουσα, ὅπότερ σέ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατὶ τῶν ταῦ-
ρος ἢ κύκνος γενόμενος.

12' Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ. ΑΠΟΛΛΩΝ
τί γελᾷς ὦ Ἑρμῆ; Ε· ὅτι γελοιότατα ὦ Απόλλων ἐφ'
δου. Ἄ· εἰπέ οὐν· ὥς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελάμ.
Ε· ἢ Ἀφροδίτῃ ζυνούσα τῷ Ἄρει κατελήπται, καὶ ὁ ἠΐφαι-
στος ἔδωκεν αὐτοὺς ζύλλαβόν· Ἄ· πῶς; ἢ αὐτὴ γὰρ τί
ἐρεῖν ἔοικας. Ε· ἐκ πολλοῦ ὀϊμαι ταῦτα εἰδὼς ἐθέρσεν

exhibentes se decipiendos. Verū non igno-
ratur quidem a doctioribus sæpe mentiens.
Ipse igitur vates/nesciebat q̄ interfecturus erat ama-
tum disco. non p̄uaticinatus fuerat/ q̄ fugeret ip̄m
Daphne: sic pulchrū & comatū exñtē. quapropt̄ non
video: q̄ nā mō fēlicior liberis Niobe videaris. L. Hi
tñ filij, hospitū interfectrix, & falsus vates, scio quo
pacto molestant te: visi int̄ Deos: & potissimū quādo
hec qdē laudať ob p̄chritudinē, hic v̄o cythara canēs
uiuio/admiratiōi exñs oib̄. I. Risi Latona. (in cō-
Ille admirandus? quē Marsyas (si iuste Mu-
se iudicare voluissent) excoriauisset: ipso vincente in
musica. nunc v̄o deceptus/miser perijt: inique
captus. Hec v̄o pulchra tua virgo, sic pulchra ē: q̄ pp̄t
ubi se visam didicit ab Acteone: timens ne
iuuenis accusaret turpitudinē ipsius: imisit ipsi
canes. Omitto em̄ dicere: q̄ neq̄ pturiētib̄ obstetri-
cabať virgo qdē & ip̄a exñs. L. Magnū Iuno sapis
qñ cois cum Ioue: & simul regnas cū ip̄o. & ob hoc
cōtumelialis licēť. Verū em̄ uero videbo te paulopost
lachrymātē: qñ te reliq̄ns/ī trā descēderit: tau (rursus
rus) vel cygnus factus.

17 Apollinis. & Mercurij. APOLLO.
Quid rides Mercuri? M. qm̄ maxia ridicla Ap. vi-
di. A. Dic igit̄. ut & ip̄e audiēs/habeā si p̄ qd rideā.
M. Venus coiens cū Marte dephensa est: & Vulca-
nus ligauit ip̄os p̄prehēdēs. A. quōť suaue em̄ q̄ppiā
dicere videris. M. Ex mltō tpe (puto) hec vidēs/ ve-

αὐτοῦς, καὶ περὶ τῆρ' εὐνὴν ἀφανῆ δεσμὰ περιθείσ' ἐργά-
ζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τῆρ' ἀμύνον· εἴτα δ' ἄρ' ἤρ' ἔισ' ἔρχε-
ται λαθὼν, ὥς ὥ' ετο· καθορὰ δέ αὐτὸν ἥλ' ἴος, καὶ λέγει
πρὸς τὸν ἠφαιστον· ἐπεὶ δέ ἐπέθεσ' αὐτοῦ λέχονος καὶ ἐν
ἔργῳ ἦσ' αὐν, καὶ ἐντὸς ἐγένοντο τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται
μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμὰ, ἐφίσταται δέ αὐτοῖς δ' ἠφαιστοσ·
ἐκείνη μὲν οὖν καὶ γὰρ ἔτυχε γύμνη οὖσα, ὅν' ἔϊχερ' ὅπως
ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη· ὃ δέ ἄρ' ἤρ' τὰ μὲν πρῶτα Δία φη-
γείν' ἐπειράτο, καὶ ἥλ' ἴος ἐρ' ἔρ' τὰ δεσμὰ· ἐπειτα δέ σ' ὅ-
ν' ἐρ' ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἰκέτενε· Α· τί οὖν ἄπε-
λυσ' αὐτοῦς δ' ἠφαιστοσ· Ε· ὁνδέ πως, ἀλλὰ ζῦγκαλέ-
σας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυνται τῆρ' μοιχείᾳ αὐτοῖς· οἱ δέ
γυμνοὶ ἀμφότεροι κατὰ νενεγκότες, ζῦνδεσμένον ἐρυθρίῳ
σι· καὶ τὸ δέσμα ἥλ' ἴος ἐμοὶ ἔδοξε, μονονυχὶ αὐτὸ
γιόμενον τὸ ἔργον· Α· ὃ δέ χαλκίεος ἐκείνος ὅν' αἰδεΐται
καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τῆρ' αἰσχύνῃ τοῦ γαμοῦ· Ε·
μὰ Δι' ὅστε· καὶ ἐπιγελᾷ αὐτοῖς ἐφεός· ἐγὼ μὲν τοι, ἐρ-
χ' ἡ τὰ ληθεὺς εἰπέιν, ἐφθόρου τῷ ἄρ' ἡ μὴ μόνον μοι χεῖ-
σαντὶ τῆρ' καλλίστῃ θεῶν, ἀλλὰ καὶ δεσμένῳ μετ' αὐτῆς·
Α· ὁνκοῦν καὶ δεδῆσθαι ἄρ' ὅπως ἐμειν' αὐτῶν τούτῳ· Ε·
σύ δ' ὅν' ἄρ' ὅς ἂν πολλοὶ ἴδ' ἡ μόνον ἐπελθὼν· ἐπαινέσο-
μσι γάρ σε, ἢ μὴ δ' ἴσ' αὐτὸς ἐνζηῖδων·

ἦν ἥρ' ἄρ' καὶ Δίος·

ἦρ' ἄρ'.

Ἐγὼ μὲν ἡσυχνόμην ἄρ' ὅς ἂν Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς
θῆλυς ὄντω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μήτ' ἄρ' ἡ
ἀναδεσμένον τῆρ' κόμῃ· τὰ πολλὰ δέ μαινομέναις γυ-
ναῖξιν συνῶν, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ
αὐλοῖς καὶ κυμβάλοισι χορεύων, καὶ ὁλῶς

ip̄os: et circa cubile m̄ie apparētia vīc̄sa circūponēs fa-
ciebat: abiens in caminū. Deinde Mars acce-
dit latens/ut putabat. Resp̄icit v̄o ip̄m Sol: & dicit
Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in
opere erant. intra retia circumnectit
vincula: astatq; ip̄is Vulcanus.

Illa quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pudēda. At Mars primū diffu- (q̄ intel-
gere tētabat: & sperabat se fracturū vīc̄sa. ver̄ post
lexit ieuitabili se detētū/supplicabat. A. qd̄ igit̄: dis-
soluit ip̄os Vulcanus. M. Nondum. Sed conuo-
cans Deos/demonstrat adulteriū ip̄is. Hi vero
nudi ambo, inferius renitentes colligati, erubes-
cūt. Et spectaculū iucūdissimū mihi visū ē: nec solū ip̄z
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugis. M.
Non per Iouē, sed arridet ip̄is astans. Ego quidē tū (si
licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū moechan-
ti cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.
A. Igit̄ & ligari te sustinuisses ob hoc. M.
Tu vero nō Apollo. Vide solū accedēs. lauda-
bo em̄ te/si non similia & ip̄e optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis esset filius
effcemniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qdē
redimitus cēsariem. Sepe vero insanientibus mu-
lieribus coiens/ mollior illis, ad tympana &
tibias coream ducit: & prorsus

παντὶ μαλλὸν ἔοικὼς ἢ σοὶ τῷ πατρί· Ζ. ἢ μήν ὁὔτος
γε δ' ἠλυμίστην, ὃ ἄβρότερος τῶν γυναικῶν, ὃν μόνον ὦ
ρα τὴν λυδίαν ἐχειρῶσατο, ἢ τοὺς κατοικοῦντας τὸν τιμῶ
λον ἔλαβε, καὶ τοὺς θράκας ὑπὸν ἄγετο, ἀλλὰ καὶ ἔσ' ἱν
δούς ἐλίσσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ Ἰσρατὶ ὡτὶ κῶ τοὺς τε ἔ
λέφαντας εἴλε, ἢ τῆς χώρας ἐκράτῃσεν, ἢ τὴν βασιλέα πρὸς
ὀλίγον ἀντίστηναι τολμήσαντα, αἰχμάλωνον ἀπὸ γαγε
καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπαρξεν ὀρχούμενος ἄμα ἢ χορεύων,
θύρσοις χρώμενος κίττινοις, μεθύων ὥς φῆσ' ἢ ἐνθεάζων·
εἰ δέ τίς ἔπεχειρίσεν λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν
τελευτήν, καὶ τοῦτον ἐτίμυρῆσατο ἢ καταδύσας τοῖς κλη
μασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥς
παρ' νεβρόν· ὁρᾷς ὥς ἀνδρεία ταῦτα ἢ οὐκ ἀνάζια τοῦ πα
τρός; εἰ δέ παῖδι' αὖ καὶ τρυφήν, πρόσσεστιν αὐτοῖς οὐδέϊς
φθόνοσ· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι τὸ τίς, οἷός' ἄν νήφω
ὁὔτος ἦν, οὐ πρὸς ταῦτα μεθύων ποιεῖ; Η. σύ μοι δοκέεις
ἔσθαι νέσεσθαι ἢ τὸ εὖρεμα αὐτοῦ τὴν ἄμπελον καὶ τὸν οἶ
νον, ἢ ταῦτα ὁρῶν οἶα δι' ἐμυσθέντες ποιούσι σφαλλόμε
νοι ἢ πρὸς ὑβρίν τραπόμενοι, καὶ ὅλος μεμνηότες ὑπὸ
τοῦ πότου· τὸν γοῦν ἱκάριον ὥς πρῶτον ἔδωκε τὸ κλῆμα·
οἰζυμῶσται αὐτοὶ διέφθειραν παῖοντες ταῖς δεικέλλαις·
Ζ. οὐδὲν τοῦτο φῆς· ὃν γὰρ οἶνον ταῦτα, οὐδὲ δ' Διόνυ
σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεος καὶ τὸ πέρα τοῦ κα
λῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου· ὃς δ' ἄν ἐμμετρα
πίνη, ἱλαρώτερος μὲν ἢ ἡδίων γένοιτ' ἄν· οἷον δὲ δ' ἐκ
ριοσ' ἔπαθεν οὐδὲν ἄν ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ζυμποτῶν·
ἀλλὰ σύ ἐπιζηλοτύπῃς ἔοικας ὦ ἦρα, ἢ τῆς σεμέλης μνη
μονεύει· εἶγε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

cuiuslibet magis sis quam tibi patri. I. Atqui hic quidem
femineo more mitra indimitus/mollior mulieribus: non so-
no/Lydia manu suauit:& inhabitantes Thracum (lū lus-
sum coepit:& Thracas subegit:sed & ad In-
dos equitē egit. Muliebri hoc. Exercitus
elephantes coepit:regionem deuicit:regem pau-
lulum resistere audentem/captiuum abduxit.

Et hec omnia fecit saltans simul & choreas ducens:
pampinis utēs hederatīs:inebriatus ut ais/& furens.
Si uero quāpiā conatus fuerit iniurijs afficere eū / contumelias
finē: hunc puniet vel alligans pampinis (exaggerando in-
pinis:vel dilaniari faciens a matre quemad-
modū hyñulū. Vides quā virilia hec/& nō indigna pa-
tre. Si uero ludus & delicias fuerint:pest ipsi nulla
inuidia:& maxie si existimauerit aliquis: quā sobrie vi-
hic erat:ubi hec ebriosus faceret. IV. tu mihi (uens
pconijs extulisse inuentū ipsius/vineā & vi- (videris
num: taliaque videns qualia ebriosi faciunt cōmo-
ti & in contumeliā conuersi/ prorsus insani pre-
potu. Ipse igitur Icarion primo dedit palmitem.

verum compotores ipsi ruperunt:ludentes ligonibus.

I. Nihil hoc est quod ais. nō enim vinū hec/nec Diony-
sius facit:sed excessus mensurę potatiōis citra deco-
rum se habētis/fatiando se puro vino. qui uero modice
biberit:hilarior quidem & iucundior fit. Quod uero Ica-
rus gessit/nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu zelotypa videris Iuno/& Semeles re-
minisci,siquidē calumniaris Dionysium pulcherrimū.

τί δὲ ποτε ὦ Ἔρωσ· τούσ μὲν ἄλλους θεούς κατηγωνίσω
 ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλων, τὴν Ἥραν,
 ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνῃσ δὲ ἄσέχῃ τῇσ Ἀθηνᾶσ, καὶ ἐπ' ἐκεί
 νῃσ ἄπυρροσ μέρ σοι ἢ δᾶσ, κενὴ δὲ οἵστωρ ἢ φαρέτρα, σὺ
 δὲ ἄτοξοσ εἶ καὶ ἄστοχοσ. Ε· δέδια ὦ μήτερ ἀντὴν· φο
 βερὰ γάρ ἐστι, καὶ χαρσῇ, καὶ λεινώσ ἀνδρινή· ὃ πόταν
 οὖν ἐντεινόμενοσ τὸ τόξον ἴω ἐπ' ἀντὴν, ἐπισείσασ τὸν λό
 φον ἐκπλήττει με, καὶ ὑπὸ τρομοσ γίνομαι, καὶ ἄπορ' ῥεῖ
 μον τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν. Α· ὃ ἄρῃσ γάρ οὐ φοβε
 ρώτεροσ ἦρ'· καὶ ὁ μωσ ἀφώπλισασ ἀντὸν καὶ νενίκηκασ.
 Ε· ἀλλ' ἐκείνοσ ἐκὼρ προσίεταιί με καὶ προσκαλεῖται·
 ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾷται ἄει, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλωσ παρὲν
 τῇ πλησίον ἔχωρ τὴν λαμψάδα· ἢ δὲ εἰ μοι πρόσσε φη
 σί, νῆ τὸν πατέρα, τῷ Δωρατίῳ σε Δία πείρασσας, ἢ τοῦ πο
 δὸσ λαβομένη, καὶ ἐσ τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ ἀντὴ
 διασπασσάμενη· πολλὰ τοιῦτα ἠπείλησε· καὶ ὅρ' αὖ δέ δρι
 μύ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθουσ ἔχει πρόσωπὸν τί φοβερόν ἐχίδ
 ναισ κατόκομορ· ὃ περ ἐγὼ μάλιστα δέδια· μορμολίτ
 τεταί γάρ με, καὶ φεύγω ὅταν ἴδω ἀντό. Α· ἀλλὰ τὴν μὲν
 Ἀθηνᾶν δέδρασ, ὥσ φησ, καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ
 φοβηθεῖσ τὸν κεραννὸν τοῦ Διὸσ· αἶ δὲ μούσαι διατί σοί
 ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βελῶν εἰσιν· ἢ κ' ἀκείναι λόφουσ ἐπι
 σείουσιν καὶ Γοργόνας προφαίνουσιν· Ε· αἰδοῦμαι ἀντάσ
 ὦ μήτερ· σεμναί γάρ εἰσι, καὶ αἶ τί φροντίζουσι, καὶ περὶ
 ὧδ' ἡρ' ἔχουσιν· καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλὰ κισ ἀντᾶισ κη
 λούμενοσ ὑπὸ τοῦ μέλουσ. Α· ἔα καὶ ταῦτασ· ὅτι σεμ
 ναί· τὴν δὲ Ἄρτεμιν τίνουσ ἔνεκα οὐ τιτρώσκεισ· Ε· τὸ μὲν

19 Veneris : & Cupidinis : VENVS.

Quid tādē Cupido, in cā ē; alios deos bello expugna omnes: Iouem, Neptunum, Apollinē, Iunonem, (sti me matrē: a sola yō abstines Minerva: & aduersus illā sine igne qdē tibi est fax/vacuacq; iacul pharetra: tū yō sine arcu es/iaculādiue arte. C. timeo o mat' ipaz: midabilis em̄ ē & truculēto aspectu, & ferocita (for' igit' extēdēs arcū peto ipaz: cōcutiēs ga (te virili, qñ leam deturbat me. & subtremulus fio. & deñcit mihi sagittas e manibus. V. Mars num terribilior erat: & tñ armis destituiſti ipm & deuicisti.

C. Sed ille libens accedit me: & inuitat. Minerva yō obseruat sp. Et quū aliquādo aduolauit propius admouēs/hñs facē: illa, si me accesseris aut it, per parentē Iouē, hac hasta te trāssodiam: vel pede capiens & in infernū deñciam: aut ipsa te discerpā. mltacq; talia minata est. Ad hęc, videt tribuliter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, viperis crinitā, quā ego maximopere formido. terribat em̄ me: fugioq; qñties aspicio ipaz. V. verxtñ ipaz Mineruā tñs (ut ais) & gorgona/& hmōi: nō (quidē timens fulmen Iouis. Musē yō pp' quid a te nō vulnerant/& absq; iacul agūt: nūqd & illē galeas tiūt: aut gorgones ostētāt. C. Reuereor ipas (cōcumat, venerandē em̄ sunt: & sp quippiā curāt: & circa cantū continent. & ego asto sepe ipsis/deſlinitus melodia. V. Omitte & has, qm s' venerandē ipaz yō Dianā q cā nō vulneras. C. Hoc quidē

ὅλορ' ἐν δὲ καταλαβείν' αὐτὴν οἶόντε· φεύγουσαν αἰὲρ διὰ
τῶν ὀρέων· εἵτα καὶ ἰδὼν τίνα ἔρωτα ἦδ' ἔρ'· Ἀ· τίνοσ' ὦ
τέκνον· Ε· θήρ' αὖ, καὶ ἐλάφω, καὶ νεβρῶν αἰρέειν τε δι-
ώκουσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐσίμ-
ῃ· ἐπεὶ τόμ' γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ τοι τοξότῃ καὶ αὐτὸν ὄντα,
καὶ ἐκ βόλου· Ἀ· οἶδα ὦ τέκνον, πολλὰ ἐκείνους ἐτόξενσας,
καὶ θεῶν κρίσις· Ζεῦς·
ἔρμῃ λαβῶν τουτὶ τὸ μῆλον, ἅπιθι ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ
τὸν πριάμην παῖδα τὸν βουκόλον· νέμει δὲ τῆς ἰδῆς ἐν τῷ
γαργάρῳ, καὶ λέγε πρὸς αὐτὸν, ὅτε σε ὦ παῖρ κελεύει ὁ Ζεὺς
ἐπειδὴ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ, Δικά-
σαι τῶισ' θεῖασι καὶ τῶισ' ἀνθρώποις καλλίστη ἐστὶ· τοῦ δὲ ἀγῶ-
νος τὸ ἄδλον ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὦρ' αὖ δὲ ἦδ' ἡ καὶ
ὑμῖν αὐτῶισ' ἀπιέναι πρὸς τὸν Δικαστὴν· ἐγὼ δὲ ἀποθοῦ-
μαι τὴν Δίαίταρ' ἐπίσῃς τε ὑμᾶς ἀγαθῶν· καὶ εἰ γε οἶόν
τε ἦν ἡδέως, ἂν ἅπας νενικύιασ' εἶδον· ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη
μὲν τὸ καλλιστεῖον ἀπιδόντα, πάνυ δὲ ἀπεχθάνεσθαι τῶισ'
πλείοσι· διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτηδείοσ' ὑμῖν Δικα-
στής· ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς δὲ φρὺξ' ἐφ' ὃν ἅπιτε βασιλικὸς
ἐστὶ, καὶ γανυμῆδονσ' αὐτὸς ζυῖγενῃς, τ' ἄλλα δὲ ἀφελῆς
καὶ ὄρειος, καὶ οὐκ ἄρτις αὐτὸν ἀπαξιώσειε τοιαύτης θέας·
Ἄφρο· ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισκῆσει
αὖ καὶ ὑμῖν Δικαστὴν, θαρ' ῥοῦσα βαδίζομαι πρὸς τὴν ἐπί-
δειξιν· τί γάρ' ἄρ' καὶ μωμῆσαι τὸ μου· χρηρ' δὲ ταῦταις
ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον· ἦρ' αὖ δὲ ἡμεῖς ὦ Ἄφροδίτη
Δεδίαμεν, ὃν δὲ ἄρ' ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν Δίαίταρ',
ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτο· ὅστις ἄρ' ἢ τὸν παῖρα· Ζεὺς·
ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ θυγάτηρ σὺν Διὶ καὶ ἰφίφῃς ὡς ἀποστρέφῃ·

oīno ē in cā. neq̃ em̃ dephēdere hāc possū. Fugit sp̃ p
mōtes. deīn & suū q̃ndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate? C. feras/cervos/& hyñulos ut capiat ī (nā o
fectans: sagittis cōficiēs: & p̃rsus circa hmōi occupat.
tam & si fratrē eius: qui & ipse arcu valet:

feritq̃ em̃us. V. Noui fili. sepe illū sagittis cōfecisti.

10 Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adciens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad
Priami puerū bubulcū. pascit aut̃ Idē in

Gargaro. & dic ad ip̃z: Qm̃ tibi Paris/imperat Iupit̃:
q̃nq̃dē pulcher es & sapiēs circa res amatorias: iudica
re Deas/quē ipsarū pulcherrima sit. Eius certami

nis p̃m̃ium vincens capiat pomum. Tempus ṽo iam
vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu

so arbitrandi munus/ēqualiter vos amās. Siquidē, q̃
erat iucundū/omnes videre vicisse. Alioqñ necē est
uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire
plurimarū. p̃pt̃ hęc ip̃e mīe idoneus fuero vobis iu
dex. Iuuēis ṽo ip̃e troiāus, ad quē abitis regius

est Ganymedes, huius cognatus: in reliquis simplex
& mōtanus. nēoq̃ dedignabit̃/ q̃cqd̃ huic visū fuerit.

V Ego quidē Iupit̃/& si Momon ip̃z rep̃hēsiōis deū
eris nobis iudicē: confidens ibo ad osten

tatiōez. in q̃ em̃ rep̃hēderet me? Op̃z ṽo & his duabo
placere hoīem. Iuno. Neq̃ nos Venus

timemus: neq̃ Mars tuus suscepit arbitrium:

sed recipimus hunc quicundq̃ fuerit Paridem. Iupit̃.

Nūqd̃ tibi hos filia sū placere videt̃? qd̃ ais? auerteris

καὶ ἐρυθρίῳ· ἐστὶ μὲν ἴδιον τὸ αἰδέισθαι γὰρ ταῦτα
ὑμῶν τῶν παρδένων· ἐπινεύεις δὲ ὁ μῶς· ἄπιτε οὖν, καὶ
ὁ μῶς μὴ χαλεπήνῃτε τῷ Δικαστῇ διὰ νεικημέναι, μὴ δὲ
κακὸν ἐν τρίψῃσθε τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ οἶδ' ὅρτε ἐπίσῃς εἶ-
ναι καλὰς πάσας· ἔρμην· προΐωμεν ἐν θύτῃσ φρυγίᾳ·
ἐγὼ μὲν ἠγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτε
μοι, καὶ θαρ' ῥεῖτε· οἶδ' αὖ ἐγὼ τὸν πάριον· νεανίας ἐστὶ καλὸς
καὶ τ' ἄλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος·
ὅν κ' ἄρ' ἐκείνος δικάσειε κακῶς· ἀφρο· τοῦτο μὲν ἄπαρ
ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ, Δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν
Δικαστήν, πότρεα δὲ ἄγαμός ἐστιν οὗτος, καὶ γυνήτις
αὐτῷ σύνεστιν· ἔρ· οὐ πάντελῶς ἄγαμός ἐστιν ὡς ἀφρο
δίτη· ἀφ· πῶς λέγεις· ἔρ· δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν
ἰδία γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροίκος δὲ καὶ δεινὸς ὄρειος· ἀλλ'
οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ εἴοικε· τίνοσ δ' οὖν ἐνεκα ταῦτα
ἐρωτᾷς· ἀ· ἄλλως ἠρώμην· ἀθηνά· παραπρεσβεύεις
ὡς οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· ἔρ· οὐ δὲρ ὡς ἀθηνά,
οὐ δεινόν, οὐ δὲ κατ' ὑμῶν, ἀλλ' ἠρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ
πάριος ἐστίν· ἀθηνά· ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα·
ἔρμην· οὐκ οἶδ' αὖ· φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, οὐκ
ἐξεπίτηδες ἠρετό με· ἀθηνά· τί οὖν· ἄγαμός ἐστιν·
ἔρμην· οὐ δοκεῖ· ἀθηνά· τί δέ, τῶν πολεμικῶν ἐστίν
αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξος τις, καὶ τὸ πᾶν βονιόλος·
ἔρμην· τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρὴ,
νέον ὄντα καὶ τούτῳ ὀρέγεσθαι τύχῃ, καὶ βούλεσθαι ἄρ'
πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας· ἀφροδίτη· ὁ
ῥᾶς· οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐ δὲ προσεγκαλῶ σοι τὸ
πρὸς αὐτήν

& erubescis? Est propriū erubescere quidē ob hæc
vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igitur: &
ne difficiles sitis iudici victæ: neque
malum inferatis iuueni. nō enim possibile est: equaliter
se pulchras oēs. Mer. Procedāus statim in Phrygiā.
Ego quidē ducens: vos vero non tarde sequimini
me: & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
& in reliquis amatorius: taliaque iudicare sufficiētissius.
non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum
bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse
iudicem. Num igitur sine uxore est ipse? An & mulier
cum ipso cōuersat? M. Non oīno sine uxore ē Ve
nus. V. Quō dicis? M. Videť quidā cū ipso cohabitāt
ex Ida mulier: sufficiēs quidē/agrestis igitur & valde mō
nō admodū adhibet mētē ipsi videt. Cuius (tana. S3
interrogas? V. Alioquā interrogabā. Mi. (igitur rei grā hec
heu ipse priuatim huic cōicās. M. Nihil (Cōpacisceris
ua molestū: neque de vobis: sed interrogabat me: (Miner
Paris esset. Mi. verū quid hoc ni? (an ne sine uxore
M. Nō noui. ait igitur: quod alioquā subie (miū anxia quirit
ex proposito interrogauit me. Mi. quid igitur (rit in mēoriā: nec
M. nō videt. Mi. quid igitur rerū: belli? (sine uxore ē?
ipsi desiderium: an glorie cupido: vltimo oīno ē bu (carum est ne
M. Certe verū nō possū dicere: cōiicerē igitur (bulcus?
iuuenem existentem hec appetere: velleque (optat
primū ipsum esse circa pugnas. Ve. Vi
des? Nihil ego conqueror: neque increpo/que
ad hunc

ιδία λαλεῖν· μεμφοίμοίρων γάρ, ἢ ὅνῃ ἀφροδίτῃς τὰ ταῦτα· Ἑρμῆς· καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτὰ με ἤρετο· Διὸ μὴ χαλεπῶς ἔχε, μὴ δ' οἷον μειονεκτεῖν εἴ τι καὶ ταύτη κατὰ τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινάμην· ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολὺ προϊόντες ἀπεσπασάμεν τῶν ἀσέρων, ἢ σχεδὸν γε κατὰ τὴν φρυγίαν ἐσόμεν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰάνην ὄρω, καὶ τὸ τὰς γαρον ὅλον ἀκριβῶς, εἰ δέ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν Δικαστὴν τὸν παρὶν· ἦρα· ὅπου δέ ἐσιν ὅν γάρ κ' αἰμοὶ φαίνεται· Ἑρμῆς· ταύτη δ' ἦρα πρὸς τὰ λαϊὰ σιόσσει, μὴ πρὸς ἀκρωτῶ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν οὗ τὸ ἀντρον ἢ τὴν ἀγέλην ὄρῃς· ἦρα· ἀλλ' οὐχ ὄρῶ τὴν ἀγέλην· Ἑρμῆς· τί φῆς ὅνχ ὄρῃς βοῖδ' ἰα κατὰ τὸν ἐμὸν ὀντωσὶ δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, ἢ τινα ἐκ τοῦ σινοπέλου καταδέοντα καλαῦροπα ἔχοντα, ἢ ἀνείργοντα μὴ πρόσω Διασκίδινασθαι τὴν ἀγέλην; ἦρα· ὦρῶ νῦν, εἰ γε ἐκείνός ἐστιν· Ἑρμῆς· ἀλλ' ἐκεῖνος· ἐπεὶ δὴ δὲ πλησίον ἐσόμεν ἐπὶ τῆς γῆς εἰ δοκῇ καταστάντες βαδίζωμεν, ἵνα μὴ δι' αταράζωμεν αὐτὸν ἀνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι· ἦρα· εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν· ἔπει δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοι δ' Ἀφροδίτῃ προῖέναι, ἢ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γάρ ὥς τὸ εἰκὸς ἐμπαῖρος εἶ τοῦ χωρίου πολλάκις, ὥς λόγος, καθελθοῦσα πρὸς Ἀγκίστην· Ἀφ· οὐ σφόδρα δ' ἦρα ταῦτοισ' ἀχθῶμαι τοῖς σκώμασιν· Ἑρμῆς· ἀλλ' οὐρ ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδ' ἐτρίφα τῇ Ἰδῇ, ὅποτε δ' Ζεὺς ἦρα τοῦ μείρακιος τοῦ φρυγὸς, καὶ πολλάκις Δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου καταπεμφθεῖς εἰς ἐπὶ σινοσὴν τοῦ παιδός, καὶ ὅποτε ἦδη ἐμ' αἰτῶ ἢ συμπαριστάμην αὐτῷ· καὶ συνεκούφιζον τὸν καί

puatū loqueris. de portioe em̄ / & nō de Venere talia
sunt. M. Et ipsa incōsulte hęc me int̄rogabat: iō nō
moleste adcipe: neq̄ puta te minus h̄iturā / si q̄piā et
simplici r̄ndi. S3 in̄tea q̄ loquimur / nūc m̄tū (huic
procedentes / diuellimus nos a stellis: & fere circa
Phrygiam sumus. Ego yō & Idam video / & Gar-
garum totū exacte: & (si quidē nō fallor) ip̄m quoq̄
vestrū iudicem Paridem. IV. Vbi est? non
em̄ mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno / ad lēuam
vide: non ad sum̄itatē montis: ad latus ubi
antrū & gregem vides. IV. Sed non video gre-
gem. M. Quid ais? Non vides bucculas s3m meū
hunc digitū / ex medijs petris procedentes: &
quendā ex scopulo decurrentē / pedum habentem: &
prohibentem ulterius dispergi gregem. IV.
Video nunc. Vtiq̄ ille est. M. Sed ille. Quoni-
am yō ppe sumus: ad terrā (si visu3 fuerit) cōsistentes
proficiscamur: ne turbemus ip̄m / superne de impro-
uiso deuolantes. IV. Bene dicis. & sic facimus.
Postq̄ yō descēdius: oportunū tibi venus / p̄ceder̄ et
monstrare nobis viā, tu em̄ (ut verisimile est) experta
locum / sepe (ut sermo est) descendisti ad Anchis-
sen. Ve. Non multū Iuno / his tristis com-
matibus. M. Verūtamē ego vos ducam. etenim
ip̄e versatus sum in Ida / q̄n lupi3 amabat adulescentē
phrygiū: & sepe huc veni ab illo de-
missus: ut specularer puerum. & quando iam in
aglā mutatus erat / si3 volaui cū ip̄o: & pari3 subleua-
h (bam for

λόν· καὶ εἶγε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν
ἀνὴρ πασεν· ὁ μὲν γὰρ τότε ἔτῳχε σὺριζων πρὸς τὸ ποίμ-
νιον· καταπατάμενος δὲ ὅπως θεν αὐτοῦ ὁ Ζεῦς, κούφως μάλ-
λα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν, καὶ τῷ σώματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφα-
λῇ τιάραν δακῶν, ἀνέφερε τὸν παῖδα τετραγυμένον καὶ τῷ
τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέπωντα· τότε οὖν
ἐγὼ τὴν ρύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ· ἀλλὰ γὰρ ὁ Διαιτητὴς ὄντος πλησίον, ὥς ἐπὶ προσεί-
πομεν αὐτόν· χαίρει ὦ βουκόλε παρὶς· καὶ καὶ σύ γε ὦ νεα-
νίσκε· τίς δὲ ὦρ δ' εὖρ ἀφίζαι πρὸς ἡμᾶς ἢ τίνας ταῦ-
τας ἄγεις τὰς γυναικας ἢ οὐ γὰρ ἐσιτῆδισι ὄρεο πλείν
οὕτω γε εὐσας καλᾶς· ἐρ· ἀλλ' οὐ γυναικας εἰσὶν· ἤραρ
δὲ ὦ πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀφροδίτην ὄρα· ἡ αὖτε τὸν Ἑρ-
μῆν ἀπέσειλεν ὁ Ζεῦς· ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχρίᾳς καὶ μὴ
δέδωθι· χαλεπὸν γὰρ ὄνδ' ἐμ· κελύει δέ σε Δικαστὴρ γενέσ-
θαι τοῦ λάλλουσι αὐτῶν· ἐπεὶ δὴ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτὸς
εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνώσιν ἐπιθέτω· τοῦ δ'
ἀγῶνος τὸν ἄθλον εἰς ἡ ἀναγνούς τὸ μῆλον· ἀλεξ· φερ'
ἴδω τί καὶ βούλεται· ἡ καλὴ φησι λαβέτω· πῶς ἂν εὖρ ὦ δέσ-
ποτα Ἑρμῆ, Διὸς θεῖον ἐγὼ Διὸς αὐτὸς καὶ ἄγροικος ὢν,
Δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας, καὶ μείζονος ἢ κατὰ
βουκόλον ἢ τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἀβρῶν μᾶλλον καὶ
ἀστικῶν· τὸ δ' ἐμὸν αἶγα μὲν αἰγὸς ὅπως ἔρα ἢ καλλίων,
καὶ δάμαλιν ἄλλῃ δαμάλεως τάχ' ἂν Δικασαίμι κατὰ
τὴν τέχνην· αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαί, καὶ οὐκ οἶ-
δ' ὅπως ἀντὶς ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι
τὴν ὅτι ἀποσπάσας οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως·
ἀλλ' ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ

mosum. & utiq; memini: ab hac petra ipsum
furripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o-
uile. Deuolans ꝑo post ipm lupiꝛ, leniter val-
de unguibus circumuolans: & ore supra ca-
put tiaram mordens: sustuli puerum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coepi. deiecerat em̃ ipsam pre-
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo-
quamur ipm. Salue bubulce. P. Et tu quidem iu-
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vt q̃s
ducis mulieres? non em̃ idoneꝛ sꝛ in montibꝫ versari
adeo pulchrę: Mer. Non mulieres sunt. Iunonem
vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides. & me Mer-
curiū misit lupiꝛ. Sed ppꝛ quid tremis & pallefcis? ne
time. molestū em̃ nihil est. Iubet autē te iudicem es-
se pulchritudinis iparꝫ. Qñqdē em̃ ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū ꝓmitto. Huius
certaminis premiū scies electionis pomū. P. Age,
scio quid velit. pulchra ait/accipiat. q̃ pacto igitur do-
mine Mercuri, possē ego mortaliꝛe et agreſtis exñs/
iudex fieri iꝓinatę ſpeculatiōis, maioris q̃ q̃ ꝓtineat
bubulcū? eqdē talia iudicare/delicatorꝫ magis est (ad
urbanorꝫ. At ego capra ne capra sit pulchrior, (&
& iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex
arte. Hę ꝑo omnes eꝑue pulchrę sunt: neq; no-
ui, quo pacto quispiā ab altera transferatur
aspectū diuellēdo. Nō em̃ vult ituitus abſtineꝛ facile:
sed ubicūq; inheſerit

τὸ πρῶτον, τοῦτ' ἔχεται, ἢ τὸ παρὸν ἐπαίνει· ἢ ἂν ἐπ'
ἄλλῳ μεταβῇ, ἢ ἀκείνο καλὸν ὄρῳ, καὶ παραμένει, καὶ
ὑπὸ τῶν πλησίων παραλαμβάνεται· καὶ ὅλως περιέχου-
ταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιείληφέ με, ἢ ἄλ-
λομαι ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν δύ-
ναμαι τῷ σώματι· δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς Δικᾶσαι, πᾶ-
σαις ἀποδούσ το μῆλον· καὶ γὰρ αὐ καὶ τόδε ταύτην μέρ-
εῖναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφῆν καὶ γυναικα, ταῦτα δ'
θευγατέρας· πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις;
Ε· οὐκ οἶδα· πλήρ' οὐχ' οἶόντε ἀναδύναι πρὸς τοῦ Διὸς
κελενσμένον· Ἀλεξ· ἐν τούτῳ ὧς ἔρμῃ πείσαι αὐτὰς
μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένους, ἀλλὰ
μόνον τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν Διαμαρτίαν· Ε· οὕτω
φασὶ ποιεῖν· ὦρα δέ σοι ἦδη περαίνειν τὸν κρίσιμ· Ἀλ-
πειρασόμεθα· τί γὰρ ἄν καὶ πάθοι τις; ἐκείνο δέ πρῶ-
τον εἰδέναι βούλομαι, πότερ' ἐξαρχέσει σκοπεῖν αὐτὰς
ὥς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδύσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβέστερον
ἐξετάσεως; Ε· τοῦτο μὲν σὸν ἄρ' εἴη τοῦ Δικαστοῦ· καὶ
πρόσαπτε δ' ἔπει καὶ θέλεις· Π· ὅπῃ καὶ θέλω; Γυμνάσι-
ον εἴρ' βούλομαι· Ε· ἀπόδυντε ὧς αὐταί· σὺ δ' ἐπισκόπει·
ἐγὼ δ' ἀπεστράφημ· Ἀφρο· νυκλῶς ὧς πάρι· καὶ πρώτη γε
ἀποδύσομαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὠλέ-
νας λευκάς, μηδὲ τῶ βοῶπις εἶναι μέγα φρονῶ· ἐπίσθον
δέ εἴμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή· Ἀθῆ· μὴ πρότερον αὐ-
τὴν ἀποδύσῃ ὧς πάρι, πρὶν ἂν τὸν κιστὸν ἀπόθῃται· φαρ-
μακίς γὰρ ἐσι, μὴ σε καταγοντεύσῃ δι' αὐτοῦ· καὶ τοι γε
ἐχρήμ' μὴ δ' ὅτ' ἔτι καλλωπισμένην παρῆναι, μὴ δέ τοι
αὐτὰ ἐν τετρίμμηνι χρώματα καθάρως ὥς ἀλκιδῶς ἔτῃ·

primo/hoc detinet: quodq̃ p̃sens est laudat. & si in
aliud trāffert: illud q̃q̃ pulchrū videt: in illo morat̃: &
ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundi
tur mihi pulchritudo ip̃arū: atq̃ oīno capit me. & tri
stor, q̃ non ip̃e quēadmodū Argus toto aspicere pos
sum corpore. Videor itaq̃ mihi pulchre iudicasse: om
nibus reddēs malū. Eteṃ rursus & hoc in re est. huic
esse contigit Iouis sororem, & uxorem: has
yō filias. q̃ pacto igit̃ nō difficile fuerit & tale iudiciū.
M. Hoc nō noui. verū nō est quare recuset̃ Iouis
imperii. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̃as
non difficiles futuras mihi geminas deuictas: si
tṃ oculorū deprehendero vitium. M. Sic
aiūt se facturas. Tēpus yō icūbit tibi nūc exeṇdi iu
Tētemus. qd̃ em̃ agat quis. Illud yō pri
(diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare ipsas
quēadmodū se habent: an & subire nece sit, exactam
idaginē. M. Hoc qd̃ ad te ptinebit: qui iudex es.
ip̃era q̃dcūq̃ velis. P. q̃dcūq̃ & volo. Nudas vi
dere desydero. M. Exuite vos. Tu yō cōtemplare.
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cognoſcas, q̃ non solas habeo ul
nas cādidās: neq̃ bouinis ocul̃ p̃dita, m̃ltū gloriōr. q̃
sum oīb̃ similit̃ pulchra. Min. Nō prius i
(liter
psam exueris Paris, anteaq̃ cestū deponat (incan
tatrix em̃ est) ne te incantauerit p̃ ip̃m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq̃
oblitam fucis, haud aliter q̃ fornicat̃ (tot & tātis

ραυτινὰ, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἔσιδε κινύειν. π. εὐ λέ-
γουσιν τὸ περὶ τοῦ κιστοῦ, καὶ ἄποθον. ἀφρο. τί οὐρ οὐκ ἵ-
καὶ σὺ Ἀθηνᾶ τῇ κορυφῇ ἀφελούσας, φίλην τὴν κεφαλὴν ἔσι-
δει κινύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν Δικαστὴν φο-
βείσῃ; ἢ Δέδιασ μή σοι ἐλέγχεται τὸ γλανκὸν τῶν ὀμμά-
των, ἀνευ τοῦ φοβεροῦ βλέπομενον; Ἀθ. ἰδοὺ σοι ἡ κορυφὴ
αὕτη ἀφῆρηται. ἀφρο. ἰδοὺ σοι καὶ ὁ κιστός. ηῤα. ἀλλ'
ἀποδυσόμεθα. π. ὦ Ζεῦ, τεράστια τέησ' Δέας, τοῦ κάλλος,
τῆσ' ἡδονῆσ. οἷα μὲν ἡ παρθένος; ὥς δὲ βασιλικὸν αὐτῇ
καὶ σεμνὸν ἀπολάμψει, καὶ ἁλθῶσ' ἄξιον τοῦ Διός, ὅρᾳ δὲ
ἡδέως καὶ γλαφυρόν τι, καὶ προσαγωγὸν ἐμὲ Δία σεμ. ἀλλ'
ἡδὴ μὲν ὅλως ἔχω τῆσ' ἐνδαιμονίας. εἰ δοκέει δέ, καὶ ἰδίᾳ
καὶ ἐκείνῃ ἐπισιδεῖν βούλομαι. ὥς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι,
καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τάς ὀφείας πε-
ρισσώμενος. Α. οὕτω ποιεῖμεν. π. ἄπειτε οὐρ αἱ δύο, σὺ
δὲ ὦ ηῤα περίμενε. η. περιμένω, καὶ ἀπειδάμε ἀκριβῶς
ἴδῃς, ὥρᾳ σοι τ' ἀλλὰ ἡδὴ σκοπεῖν, εἰ καλὰ σοι τὰ δῶρα
τῆσ' νίκης τῆσ' ἐμῆσ. ἡ γὰρ με ὦ πάρι Δικαστῆσ εἶναι κα-
λήν, ἀπάσῃσ' ἔσῃ τῆσ' Ἀσίας Δεσπότῃσ. π. οὐκ ἐπὶ δώ-
ρεις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλήρ' ἄλλ' ἄπειθι πεπράζεται γὰρ
ἄπειρ' ἄρ' Δοκῇ. σὺ δὲ πρόσσιθι Ἀθηνᾶ. Ἀθ. παρέστηκά σοι.
καί τα ἡν με ὦ πάρι Δικαστῆσ λαλήν, οὐποτε ἡττῶν ἄπει ἐκ
μάχῃσ, ἀλλ' αἰ κινεῖται. πολεμιστὴν γὰρ σε καὶ νικηφόρον
ἀπεργάσομαι. π. οὐδὲν Ἀθηνᾶ δέ μοι πολέμου καὶ μά-
χῃσ. εἰρήνῃ γὰρ, ὥς ὅρᾳς, τα νῦν ἔσχει τὴν φρυγίαν τε καὶ
λυδίαν, καὶ ἀπολέμῃσ ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θάρ' ῥε
δὲ, οὐ μειονεκτῇσεις γὰρ. καὶ ἂν μὴ ἔσῃ δῶροις Δικάζω-
μεν. ἀλλ' ἐνδυνδε ἡδὴ καὶ ἐπίθου τὴν κορυφήν.

riā q̄ndā: s; nudā p̄chritudinē demōstrari. P. Bñ di-
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenue caput de-
monstras: sed cōcutis galeam: & iudicem ter-
res? An times/ne arguat glaucedinem oculo-
rum, si interritus aspiciat? Min. En, tibi galea
ip̄a aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. O lupi? portētū visiōis, o p̄chritudiez,
o voluptatē. Quā qdē virgo Min. q̄p̄ yō regiū qdā
& venerāde īcedit: & vere digna ē Ioue: aspe- (luno
iucūdo ac benigno qdā: blādeq; s̄brisit. S; (ctu p̄ide
iam satis habeo fœlicitatis. Si videt̄, priuatim
ad unāquāq; inspicere volo. q̄p̄ nūc quidē ābiguus sū:
& non noui ad quid respiciā, undiq; aspectum di-
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igiŕ vos duę, tu
yō Iuno mane. I. Maneo. & postq; me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā cōsiderare. si pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt:
chrā: totius eris Asię dñs. P. Nō cer- (ueris eē pul-
na q̄ nobis accedēt/ver; alia cōiecturā faciēt (te do-
q̄ videbunt. Ver; tu accede Miner. Mi. Adsū tibi.
Et postq; me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūq; victus
pugna/s; sp̄ vicēs. bellicosū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna. pax em̄ (ut vides) nūc hab; Phrygiā & (& pu-
Lydia;: & sine bello nobis ē patrię p̄cipatus. Cōfide
yō, nō minus habebis. equidē nō p̄p̄t dona iudicabi-
mus. Sed induere nunc: imponeq; galeam.

Ἰκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρῆναι καὶ ῥόδον· Ἀφροδίτη σοὶ ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καὶ ἐν ἄκρι βῶς μηδὲν
παρατρέχω, ἀλλ' ἐνδ' αὐτρίβωρ ἐκάστω τῶν μελῶν· εἰ δὲ
θέλεις ὧς καλεῖ, καὶ τὰδε μου ἄκουσον· ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁ-
ρῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁπθιοῖον ὃν οὐκ οἶδα, εἰ τίνα ἕτε-
ρον ἢ φρὺγίαν τρέφει· μακαρίζω μέρ τοῦ κάλλους· αἰτιῶμαι
δὲ τὸ μὴ ἀπολιγνόντα τοὺς σκοπέλους ἢ ταυτασὶ τὰς πέ-
τρας κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρι-
μῷ· τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσεις τῶν ὁρῶν; τί δ' ἄν ἀπο-
ναντο τοῦ σοῦ κάλλους ἅι βόες; ἔπρεπε δὲ ἥδη σοὶ γεγα-
μηκέναι, μὴ μέρ τοι ἄγρικόν τινα καὶ χωρίτιν, οἷαι κατὰ
τὴν ἰδὴν αἰγυνῶικες, ἀλλὰ τίνα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ Ἀργεῶ-
δεμ, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ Λαοκαιναρ· δία περ ἢ Ἑλένη ἐστὶ νέαν,
καὶ καλὴν, καὶ κατ' ὀνδ' ἐν ἐλάττω ἐμοῦ· καὶ τὸ δὴ μέγι-
στον, ἐρωτικὴν· ἐκεῖνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεῶσαι τό σε, οἶδ'
ἐγὼ, πάντα ἀπολιγνύσας, καὶ παρὰ σχολῆς αὐτὴν ἐκδο-
τομ ἔφεται καὶ συνοικίσει· πάντως δὲ καὶ σὺ ἀνὴρ καὶ τί-
περὶ αὐτῆς; π· ὀνδ' ἐν ὧς Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἡδέως ἄν ἄ-
κούσαι μί σου τὰ πάντα διηγούμενος· α· αὕτη θυγάτηρ
μέρ ἐστὶ Ληδίας ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν δὲ Ζεὺς κατέστη
κύκνος γενόμενος· π· ποίᾳ δὲ τιστὴν ὄψιν; α· Λευ-
κὴ μέρ, δία μ' εἰκόσ' ἐκ κύκνου γεγενημένην· ἀπαλὴν δέ, ὥς ἐν
ὧς τραφέισα· γυμνάς τὰ πολλὰ καὶ παλαισίην, καὶ δύτω
δὴ τί περισπούδαστος, ὥστε ἢ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέ-
σθαι τοῦ Θησέως, ἄωρον ἔτι ἀρπάσαντος· ὃν μὴν ἀλλ' ἔπειδ' ἦ
περ εἰς ἁμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
τὴν Μυσηΐαν ἀπὸ νῆυσιν· προεκρίθη δὲ Μενέλαος τοῦ Πέλο-
πίδ' ὡς γένοντο· εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ σοὶ καταπαράξομαι τὴν γα-

sufficiens em̄ vidi te. Venerē adesse tempus est. V.
Ipa tibi ego ppe sū. cōtēplare undiq̃ diligē. nihil
omittens: sed imorans unicuiq̃ membrorū. Si vero
vis o pulchre, & hęc mea audi obsecro. Ego olim vī
dens te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alte
rū Phrygia nutriat. bt̄m ŷo te reddā p̄chritudine. Cō
ŷo hoc: q̃ nō relinquēs scopulos & hāsce pe
tras/in urbe viuis. equidē corrumpis formā in soli
tudine. Quid em̄ tu frui queas mōtibo? qd deniq̃ cu
rant tuā pulchritudinē boues? Deceret nāq̃ iā te uxo
rem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in
Ida mulieres sūt: sed quandā ex Grēcīa, Argo,
vel Corīntho: aut certe Lacenā, q̄l Helena est iuuenis
& pulchra, nihilq̃ minor me. Et hoc maxi
mum: amatoria est. Illa em̄ si solū spectauerit te: nō
ego: omnia relinquet: & letam se tra
dens/sequet̄: & cohabitabit. Nū ŷo audieris nō nihil
de ipsa? P. Nihil Venus. Nunc ŷo iucunde au
drem, te omnia narrante. V. Hęc filia
est Ledæ illius pulchrę, ad quā Iupīter deuolauit
cygnus factus. P. Qual ŷo ip̄a ē aspectu? V. Gā
dida, quēadmodū verisīle est eē ex cygno p̄genitā. te
ouo p̄ducta: exercēs se sepe: & lu
utiq̃ affectabil: ut & bellū pp̄t ip̄az c̄atrix. & adeo
Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verē em̄ (fuerit
q̃ ad florē etatis deuenit: oēs optimi achi
desponsationē obtulerūt se. Dolectus ŷo (uorē ad
poneso gñe. Attū si velis, ego (Menelaus ex Pelos
i (tibi p̄ficiā nū

μοι· π· πῶς φησὶ τὸν τῆς γεγαυμένης· Α· νέος ἐσ
σύ καὶ ἄγριος· ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς κρήναι τοιαῦτα ἀρᾶν·
π· πῶς· ἐδέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἶδέναι· Αφρο· σύ μὲν
ἀποδὴμήσεις ἐπὶ θεῶν δὴ τῆς ἑλλάδος· καὶ περὶ ἀρ' ἀφί-
κη ἐστὴν λαμεδαίμονα, ὅφεται σε ἡ ἑλένη· τέτυτε ὕδερ δὲ
ἐμὸν ἄρ' εἴη τὸ ἔργον· ὥπως ἐρασθήσεται σὺν, καὶ ἀκολον
θήσει· π· τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι μὲν δοκεῖ, τὸ ἀπο-
λιποῦσαρ τὸν ἄνδρα, ἐβελήσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκ-
πλεῦσαι· Αφρο· θάρ' ρε, τούτου γε ἔνεκα παῖδε γὰρ μοι
ἐστὸν δύω καλῶ ἴμερος, καὶ ἔρως, τοῦτω σοι παραδώσω
ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γεννησομένῳ, καὶ ὁ μὲν ἔρως ὅλως πα-
ρελθὼν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσει τὴν γυναικα ἔρᾳ, ὃ δ' ἴμερος
αὐτῷ σοὶ περιχυθεὶς τοῦθ', ὅπως ἐσὶν ἡμετέρω τε, θήσει καὶ
ἐράσμιον· ἢ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δεισόμαι καὶ τῶν κα-
ρίτων ἀκολουθεῖν, ὅπως αὐτὴν ἀνακείσομεν· π· ὅπως
μὲν τόχα χωρήσει ἄδελον ὥς Ἀφροδίτη· πλην ἔρῳ γε ἡδὴ
τῆς ἑλένης καὶ ὄνκ' οἶδ' ὅπως, καὶ ὁρᾷ αὐτὴν οἶομαι, καὶ
πλέω ἐνθὺ τῆς ἑλλάδος, καὶ τῇ σπάρτῃ ἐπιδιδίμῳ, ἢ ἐπ' αὐ-
νεῖμι ἔχωρτὴν γυναικα, ἢ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἡδὴ ποιῶ· Αφρο· μὴ πρότερον ἐρασθῆς ὥς πάρι, πρὶν ἐμὲ
τὴν προμνήστρια καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρί-
σει· πρέπει γὰρ καὶ ἐν νυμφόφορον ὑμῖν συμπρεῖναι, ἢ ἐορ-
τάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους, καὶ τὰ ἐπινηκία· πάντα
γὰρ ἔνεστί σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ
μήλου πρίασθαι· παρὶς· δέδοικα μὲν μὲν ἀμελήσεις
μετὰ τὴν κρίσιν· Αφροδίτη· βούλει ἐπομόσομαι· πα-
ρὶς· μηδ' αὖ μῶς, ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν· Αφροδίτη· ὑπὶ
σχνοῦμαι δὴ σοὶ τὴν ἑλένην

ptias. P. q̄ pacto hīs, eius q̄ iā nupta ē? V. Iuuēs es
tu & agrestis: ego aut̄ scio quō opteat talia facere.
P. Quomodo? volo em̄ & ip̄e scire. V. Tu
peregrinaberis ut speculeris Gr̄ciā. & postq̄ puenes
ris in Spartam/ videbit te Helena. Tū vero
mei fuerit operis, quō amore capiat̄ tui: & sequa-
tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt̄: vt de-
serat virū: velitq̄ barbaro ac hospiti iungi
nauigio. V. Confide, huius rei causa pueri mihi
sūt duo pulchri, Desideriū, & Cupido, hos tibi p̄bebo
duces vię futuros. & Cupido prorsus ac-
cendet ip̄am: cogetq̄ mulierē amare. Desiderium
tibi ip̄si imissuz, si qd in te est desiderabile, ponet &
amabile. Ip̄a v̄o astans/ rogabo & Gra-
tias ut sequant̄: oēs q̄ sic ei p̄suadeamus. P. Quō
forsitan procedat incertū est Venus, ver̄ amo iam
Helenā: neq̄ noui quō: & itueri ip̄a; mihi videor: na-
uigo q̄ statim in Gr̄ciā: & ad Spartā p̄fiscor: ac ar-
deo habere mulierē: & tristor q̄ non omnia hęc
facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me
d̄spōdēdi mediatricē, et nuptiar̄ ducē d̄signaueris iu-
dicio. decet em̄ & me victoriā r̄ferētē vob̄, si p̄adeē: ce-
lebrareq̄ parit̄ nuptias & p̄mia victorię, omnia
em̄ insunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc
p̄mo comparare. P. Timeo ne me neglexeris
post iudicium. Venus. Vis iurem? Pa-
ris. Nequa q̄, sed promitte rursus. Ve. Pro-
mitto utiq̄ tibi Helenam

191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

παραδώσειν γυναῖκα, καὶ ἀκολουθήσειν γε ἑπ' αὐτόν, ἢ ἀφί-
ξεσθαι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι, καὶ
συμπεράξω τὰ πάντα. π. καὶ τὸν ἔρωτα, ἢ τὸν ἔμερον,
καὶ χάριτας ἄξεις. α. θάρ' ρει, καὶ τὸν πόδον, ἢ τὸν ἔ-
μέναιον πρόσ τούτοις παραλήχομαι. π. ὀνηοῦρ ἐπὶ τού-
τοις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις λάμβανέ.

καὶ Ἄρεωσ, καὶ Ἑρμοῦ, ΑΡΕΣ.
Ἡκονσας ὦ Ἑρμῆ, δῖα ἠπείλησεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὥς ὑπερο-
πτικὰ καὶ ἀπίθανα. ἢ ἡ ἐδελ/σω φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ ὀ-
ρανοῦ σείρω καὶ κήσω, ὑμεῖς δ' ἢ ἡ ἀποκρεμασθέντες κατὰ
σπῶν βιάησθε με μάτην πονήσετε. ὃν γὰρ δὴ κατελκύσε-
τε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι κατελκύσαι, ὃν μόνον ὑμῶς, ἀλλὰ ἢ
τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρίω. ἢ
τ' ἀλλὰ ὅσα ἢ σὺ ἀνέκοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἐμ' ἀπάν-
ταρ ἀμείνῃ καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, ὃν κ' ἂν ἀρνηθείη; ὁμοῦ
δὲ τῶν τούτων ὑπερφέρειν ὥς μὴ καταβαρῆσειν αὐτόν
κ' ἂν τὴν γῆν κ' ἂν τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, ὃν κ' ἂν πείσ-
θῇ. ε. εὐφήμει ὦ Ἄρεσ. ὃν γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοι-
αῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. α.
οἶε γὰρ με πρόσ πάντα σ' ἄν ταῦτα εἰπέιν. ὃν κ' ἂν πρόσ
μόνον σε ὅν ἐχεμυθεῖν ἢ πῖσάμην. ὁ γοῦν μάλιστα γελοῖ-
ον ἐδοξέ μοι ὀκνοῦντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, ὃν κ' ἂν διναί-
μην σιωπῆσαι πρόσ σε. μέμνημαι γὰρ ὅν πρό πολλοῦ ὁ
πότε ὁ ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἔσαν αὐτῶν ἐπε-
βούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτόν λαβόντες, ὥς παντῶν οὐκ ἦν δὲ
διδῶσ, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας. ἢ εἰ μὴ γέ ἡ θεῖσις κατελέ-
σασα ἐκάλεσεν αὐτῶν σύμμαχον βριάρεωρ ἐκατόγχειρα ὄν-
τα, κ' ἂν ἐδέδετο αὐτῶν κεραιῶν καὶ βροντῆ. ταῦτα λογιζο.

traditurā me tibi uxore: & q̄ seq̄ curauero ip̄am siſ ac
nire ad vos Troiā: ip̄aq̄ adero/ (pue
cooperando oīa. P. Nunqd Cupidinē/ Desideriū/
& Gratias adduces? V. Cōfide. Desideriū/ & Hy
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hęc
do tibi pomum: ideo q̄ adcipe.

21

Mars. & Mercurius.

MARS.

3.

Audisti n̄ Mercuri, q̄lia miatus est nobis Iupit̄: q̄ sup
ba & absurda? Si voluero ait, ego ex cœ
lo catenā demittam: vos ŷo si suspēsi huic/ detra
here me conemini: frustra laborabitis. nō em̄ me deor
tis. Si ŷo ego voluero sursum traher̄: nō solū (sū trahē
trā siſ & mare cōuehēs/ in sublimē ferā. & (vos/ s̄ et
alia q̄cūq̄ & tu audiuiſti. Ego ŷo, q̄ cū uno q̄q̄ figu
sit meliōr & fortior, nō negaueri. verē (lati collatus,
tñ tot & tantis p̄stare: ut nō grauitate vincamus ip̄z/
etiā si terrā/ etiā si mare adiunxerimus, non cre
dideri. Mer. Bona verba Mars. nō em̄ tutū ē dice
lia, ne & aliqd sortiamur ob petulantia. Ma. (re tas
Num putas me apud oēs hęc dicere? Imō ŷo ad
te solū: quē loquēdo cōtinentē sciebā. q̄d igit̄ maxime
culū visum est mihi audiēti inſ minas/ nō pos (ridi
fum tacere apud te. Memi em̄ nō ita m̄to ante, quan
do Neptunus/ Iuno/ & Minerua insurgentes, machi
nati s̄, cōprehensū ip̄z in vincula cōncere: q̄ntope for
midarit. & id tres d̄taxat Deos. & nisi Thetis misera
ta, vocasset ip̄i auxiliatorē Briareum centimanum,
et em̄ ligatus eēt ip̄o cū fulmīe & tonitru. Hęc reuol

μένω ἐπὶ μοι γελᾷ ἐπὶ τῇ καλλιερμῶσιν αὐτοῦ. Ε.
σιώπα· ἐνφίμει· οὐ γάρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐ
μοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

ΚΒ'

Πανός, καὶ Ἑρμοῦ.

ΠΑΝ·

χαίρει ὦ πάτερ Ἑρμῆ· Ερ· νῆ καὶ σύ γε ἀλλὰ πῶς ἐγὼ
σοὺ πατήρ; Π· οὐχ ὁ κυλινῆϊος Ἑρμῆς ὡρτυχάνειος;
Ε· καὶ μάλα· πῶς οὐρ υἱὸς ἐμὸς εἶ; Π· μοι χίριός
εἰμι ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος. Ε· νῆ Δία, τράγου ἴσως τι
νὸς μοι χεύσαντος αἴγα· ἐμὸς γάρ πῶς κέρατα ἔχωρ, καὶ
ῥῖνα τοιαύτην, καὶ πώγωνά λάσιον, καὶ σκέλη διχῆλὰ καὶ
τραγικά, καὶ οὐράν ὑπὲρ τὰς πυγὰς; Π· ὅσα ἄρ' ἀπο
σιώφησ' εἰς ἐμέ τόν σεαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ, ἐπὶ νείδιστον
ἀποφαίνει, μᾶλλον δέ σε αὐτόν, ὅς τοι αὐτὰ γενᾷς καὶ παι
δοποιεῖς· ἐγὼ δέ ἀναίτιος. Ε· τίνα δέ καὶ φῆς σου μη
τέρα; ἢ πον ἄλαθον αἴγα μοι χεύσας ἐγὼ γε; Π· οὐκ αἴ
γα ἐμοί χενσας, ἀλλ' ἀνάμνησόν σε αὐτόν· εἰ ποτε ἐρ' Ἀρκα
δία παῖδά ἐλευθέρων ἐβιάσω, τί Δακῶν τὸν Δακτυλον Ζη
τεῖς, καὶ ἐπὶ πολλὸν ἀπορέεις; τῇ ἱεραίου λέγω Πηνελόπεια.
Ε· εἴτα τί παθοῦσα ἐκείνη αὐτ' ἐμοῦ τράγω σε δ' μοι οὐρ ἐ
τεκεν; Π· αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοὶ ἐρῶ· ὅτε γάρ με ἐξε
πεμπερ ἐπὶ τῇ Ἀρκαδίᾳ, ὦ πάι, μήτηρ μέμσον ἐφη, ἐγὼ
εἰμι Πηνελόπεια σπαρτιάτις, τὸν πατέρα δέ γίνωσκε θεὸν
ἔχωρ Ἑρμῆν τὸν μαίισ τὸν Διός· εἰ δέ κεραιφόρος καὶ τρα
γος κελῆς εἶ, μὴ λυπεῖταις· ὅπως γάρ μοι συνῆν ὁ πατήρ
ὁ σοὺς τράγω ἐαυτὸν ἀπεΐκασεν ὥς λάδοι, καὶ διὰ τοῦτο δ'
μοιὸς ἀπέβησ' τῷ τράγω. Ε· νῆ Δία, μέμνημαι ποικίλας
τί τοιοῦτον· ἐγὼ οὐρ δ' ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἐτι ἀγένη
ος ὄντος ὡρ' σὸν πατήρ κελῆσ' οἶμαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω.

uenti/libebat mihi ridere ob iactantiā ipsius. Mer.
Sile. Bona verba. non em̄ tutū est tibi dicere: neq; mi
hi audire talia.

22 Panis. & Mercurij. PAN.

Salve o pat̄ Mercuri. M. Et tu qdē salve. s; quō ego
tuus pat̄ sum? P. Nōne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime. q̄ pacto igit̄ filius meus es? P. Il
fū ex amore tibi factus. M. Per Iouē, for̄ (legitius
ius mēchātis cū capra. meus em̄ quō cor (sit an alicu
us, nasū talē, barbā hirtā, tibias bifidas (nua hēat fili
hirsutas, p̄inde caudā sup̄ nates. P. Quot cōui (&
cia congefferis in me tuū filiū o pat̄, vituperabilem
demrādo: magis teip̄; otamināt, q̄ tales generas gna
tosq; pcreas, at ego culpa vaco. M. Quā v̄o ais tu
trē? vel ubi latui/qñ cū capra rē haberē e (am ma
pra mēchatus es: s; omiscei tecū si (go? P. nō cū ca
dia puellā liberā violaueris: qd mordēdo (alñ ī Arca
ris: & tandē dubitas? Icarī dico Penelopē. (digitū q̄

M. Deinde quid agens illa/ ex me hirco te silem pe
perit? P. Ip̄ius sermonē tibi dicam. Quādo mee
misit in Arcadiam: o fili, mat̄ quidē tua ait, ego
sum Penelope lacena: patrē cognosce deum
hñs Mercuriū Maię & Iouis filiū. Q; v̄o corniger hir
tusq; tibias es/ ne molestet te. qñ em̄ mihi coi (su
ille tuus, hirco seip̄; sifez fecit, ut lateret: & (bat pat̄
miſ̄ icedis hirco. M. Per Iouē, memi me (ob hoc si
tale qd. Ego igit̄ q ob p̄chritudinē magnū sa (fecisse
bisexñs, tuus pat̄ vocabor: & risū (piēs, adhuc ibe
(captabo

παρὰ πᾶσι μὲν ἐπὶ τῇ ἐνδοκίᾳ· π. καὶ μὴν οὐ καταισχυν
νῶ σε ὦ πάτερ· μουνικός τε γὰρ εἰμὶ, καὶ σιρίζω πάνν κα
πυρόν, καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ
ἐταίρον καὶ θιασώτην πεποιθέν με καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ χοροῦ·
καὶ τὰ ποιμνία δέ ἐι θεάσασθαι μου ὁπόσα περὶ τέγεα καὶ
ἀνὰ τὸ παρθένιον ἔχω, πάνν ἡσθήσῃ· ἄρχω δέ καὶ τῆς Ἀρκα
δίας ἀπαίσκω, πρῶν δέ καὶ Ἀθηναίοισιν συμμαχήσας οὕτως
ἡρίσενσα ἐν μακραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστέον ἡρέθη μοι τὸ καὶ
τῇ ἀκροπόλει σπῆλαιον· ἡ γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθω· εἴσῃ ὅ
σον ἐκεί τοῦ παυρὸς ὄνομα· ε. εἰπέ δέ μοι, γεγάμηκας ὦ
πᾶν ἡδὴ τοῦτο γὰρ οἶμαι καλοῦσί σε· π. οὐδαμῶς ὦ πά
τερ, ἐρωτικός γὰρ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνῶν με
ε. τῶν αἰζὶ ἀηλαδῆ ἐπιβαίνεις· π. σὺ μὲν σκώπτεις,
ἐγὼ δὲ τῇ τε ἡχοὶ καὶ τῇ πίτυϊ σύνειμι, καὶ ἀπάσασιν τῶν
τοῦ Διονύσου μαϊνάσιν, καὶ πάντων που δάλομαι πρὸς ἄν
τῶν· ε. οἶσθα οὖν ὅτι χάρις καὶ τέκνον, ταπρῶτα αἰ τοῦτί
μοι ὡ· π. πρόσταττε ὦ πάτερ, ἡμεῖς δὲ ἴδωμεν ταῦτα·
ε. καὶ πρόσθι μοι καὶ φιλοφρονον· πατέρα δὲ ὄρα καὶ
καλέσῃς με ἀκούοντός γε τίνος·

καὶ Ἀπολλωνος· καὶ Διονύσου· ΑΠΟΛΛΟΝ·
τί ἄν ὡς λέγοιμεν ὁμομητρίους ὦ Διόνυσε, ἀδελφούς οὐ
τας ἔρωτα, καὶ ἑρμαφρόδιτον, καὶ πρίατον ἀνομοίους ὄν
τας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ θεύματι ὡς μὲν γὰρ πάγκα
λος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμις οὐ μικρὰν περιβεβλημένος
ἀπάντων ἄρχων· ὁ δὲ ἦλυσ καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφίβο
λος τῇ ὁρίῃ, οὐκ ἄν διακρίναίς· εἴτ' ἔφηβός ἐστιν, εἴτε καὶ
παρθένος· ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ ἐντραπέζου ἀνδρικότος ὁ πρία
τος· Δ· μηδὲν θαυμάσῃς ὦ Ἀπολλων· οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδί
τη

apud oēs ob foelices liberos. P. At q̄ dedecori fue-
ro tibi pat̄: musicus etem̄ sum: & fistula ludo mltū cō-
cinne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
socium choreg fecit me: & duco ipsi chorum.

Veret̄n ouilia si spectaueris mea/ q̄t circa Tegeā/ &
supra Partheniū hēo: valde miraberis. Impero v̄o Ar-
diē totē. Prius v̄o & Atheniēsib; auxiliatus/ sic (ca-
strēnue rē gessi ī Marathone: ut & p̄mū erectū sit mi-
sum̄itate urbis antrū. Si igit̄ Athenas iueris: sci; (hi in-
tū illic Pan nomē hēat. M. Dic mihi: duxi; (es q̄n-
Pan: lā em̄ hoc (ut puto) iuitabūt te. P. (sti uxore
ter, amator em̄ sū: & nō amarē rē hñs cū (Neq̄ p̄ pa-
M. Capras vic; cōscēdis. P. Tu qdē mor; (unica.
at ego cū Echo/ & Piti coeo: cūq; omnibus (des.
Dionysij menadibus. deniq; valde affector ab i-
psis. M. Nosti igit̄ ī q̄ gratificeris fili, primū petēti
mihi: P. Impera pater, nos viderimus illud.

M. aggredere me: comit̄ p̄ allo q̄re. patrē v̄o vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis, & Bacchi. APOLLO

Quid rei ē: dicēs ne eadē matre genitos Bacche, frēs
Cupidinē, Hermaphroditū, & Priapū: inæq̄les existē-
tes/ formas & studia eq̄lia hñtes: Hic etem̄ oīno pul-
cher, sagittarius, & vi non parua stipatus
oīb; impat. Alius v̄o effoeminatus, semiuir, & ābigu-
us aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
virgo. Alius aut̄ ultra q̄p̄ deceat virilis est Priap-
pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ves-

τῇ αἰτίᾳ τούτου, ἀλλὰ δι' πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὧν
πουν γε καὶ ὁμοπαῖδες πολλὰ κίς ἐκ μιᾶς γαστροῦ ὁ μὲν
ἄρσιν, ἐ δὲ θήλεια. ὥσπερ ὑμεῖς γίνονται. Α. ναὶ ἀλλ' ἡ
μῆς δ' μοιοὶ ἐς μὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν. τοξόται γάρ
ἐμφοι. Δ. μέχρι μὲν τοξόν τὰ αὐτὰ ὧν πολλοί,
ἐκείνα δὲ οὐκ ὁμοία. ὅτι ἡ μὲν Ἄρτεμις ζεφυρτικὴ ἐν σκῆ
θαις, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾷ τοὺς κάμνοντας. Α. οἷα γάρ
τῇ ἀδελφῇ χαίρειν τοῖς σκῆθαις, ἢ γε καὶ παρ' ἐκείνοισι
ἡρτίς. ἔλλην ἀφ' ἡνταί ποτε ἐς τὴν ταυρικὴν συνεκπλεῦσαι
μετ' αὐτοῦ, μυσσάτο μὲν τὰς σφαγὰς. Δ. εὖ γε ἐμείνη πο
οῦσα. ὁ μὲν γάρ τοι πρίαπος ὃ γελῶν γάρ τί σοι διηγήσο
μαι. πρῶτον ἐν λαμψάκῳ γενόμενος, ἐγὼ μὲν παρ' ἡν τῇ
πόλιν. ὁ δὲ ὑποδεξάμενός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπει
δὴ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμέ
νοι, κατ' αὐτὰς πρὸς μέσας νύκτας ἐπαναδτάς ὁ γενναῖος
αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Α. ἐπείρα σε. Δ. τοιοῦτόν ἐστι.
Α. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα. Δ. τί γάρ ἄλλο. ἢ ἐγέλασα.
Α. εὖ γε, τὸ μὴ χαλεπῶς μὴ δὲ ἀγρίως. συγγνωστός γάρ
ἐἰ καλὸν σε ὁ τῶς ὄντα ἐπείρα. Δ. τούτου μὲν οὐκ ἐνεκα καὶ
ἐπὶ σέ. ἄρ' ὧν πολλοὶ ἀγάγοι τὴν πείραν. καλὸς γάρ σὺ καὶ
κομήτης, ὥς καὶ νῆφοντα ἄρ' σοι τὸν πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.
Α. ἀλλ' ἐν ἐπιχειρήσει γε ὧν Διώνσε. ἔχω γάρ μετὰ τῆς
κόμης καὶ τόξα.

καὶ

ἔρμου. καὶ μαίαν.

ΕΡΜΗΣ.

ἔστι γάρ τις ὧν μήτηρ ἐν οὐρανῷ θεὸς ἑλισσώτερος ἐμοῦ.
Μ. μὴ λέγε ὧν ἐρμὴ τοιοῦτον μηδὲν. Ε. τί μὴ λέγω. ὅς
τοσ' αὐτὰ πράγματα ἔχω μένος κάμνον, καὶ πρὸς τοσαῦ
τάς ὑπηρεσίας διασώμενος. ἔωθε μὲν γάρ ἐξανασάντα

nus causa huius est: sed patres differētes. quemad-
 modū & ex eodē p̄re geniti, sepe ex uno vētre unus
 mas/ alia femina p̄dit. sic estis & vos geniti. A. Pro
 nos sises sumus: & eadē exercēs studia. sagit (fecto
 ambo sumus. B. Verū qd ad arcū p̄tinet, (tarij em̄
 At illa ip̄aria: q̄ Diana hospites inficit (hmōi s̄ Ap.
 thas: tu v̄o vaticinaris mederisq̄ egrotis. A. (iſ Scy-
 sororē gaudē Scythiis: s̄ illa & p̄parata ē. (Tu putas
 si q̄s gr̄ecus pueniat aliq̄n in Tauricā/ simul nauigare
 cum ip̄o: odio prosequēs cēdes. B. Euge illa sic fa-
 ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū q̄ppiā tibi narra-
 bo. Nup̄ in Lampſaco eram: accesseramq̄ ad
 citatē. ille suscipiēs me/ et hospitium p̄bēs ap̄d ip̄s: post
 q̄ cessaueramus a symposio sufficient̄ satura-
 ti: post hęc media nocte insurgens ille generosus.
 tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc est.
 A. Tu v̄o qd ad hęc? B. qd em̄ aliud facerē? risi.
 A. Euge hoc nō moleste feras, neq̄ rustice, venia em̄
 si te sic pulchrū tētavit. B. huius igit̄ rei gr̄a (dignus
 erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
 comatus: ut sobrium tibi Priapum allicias.
 A. Sed non tentabit Dionysī. habeo enim cum
 coma & fagittas.

22 Mercurij. & Maię. MERCVR.

Est quis ma' ter, in coelo deus miserior me?
 Ma. Ne dixeris Mer, qd istiusmodi. Mer. qd nō dī
 tot & tāta negocia hēo solus laborās, i tā mul- (cā? q
 ta mīsteria distractus. Mane surgenti

σαίρειν τὸ συμπόσιον δέει, καὶ διασρώσαντα τὴν ἐκκλησί-
αν· εἴτα ἐνδετήσαντα ἑκάστα, παρεστάναι τῷ Δίῳ, καὶ δια-
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμε-
ροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατίθεναι
τὴν ἀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώνκτορ τοῦτορ ὀινόχουρ ἢ κειρ
ἢ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεορ· τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μὴ
δὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δέει με καὶ τότε τῷ
πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ παρεσ-
ταί τῷ δικαστῇ· ἐν γὰρ ἡκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
παλαιστραῖς εἶναι, καὶ τῶν τῶν ἐκκλησιῶν κηρύττειν, καὶ ῥη-
τορας ἐκδιδάσκειν ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ σὺνδιπραττεῖν με-
μερισμένον· καὶ τὰ μὲν τῆς λήδας τέκνα παρ' ἡμέραν ἐκά-
τερος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ᾧδου ἐσὶν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν καὶ ταῦτα κἀκεῖνα ποιεῖν ἀναγκάσιον· καὶ ὁ μὲν Ἄλκ-
μήνησ' καὶ Σεμέλησ' υἱὸς ἐκ γυναικῶν δυσήνων γενόμενοι ἐνω-
χοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ μαίαισ' τῆς Ἀτλαντοῦ διακονοῦ
μαὶ ἀντόισ· καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ σιδῶνος παρὰ τῆς
κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφε με ἐτόμενον ὅτι πράτ-
τει ἢ πάντις, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφε ἀΰθισ' ἐς τὸ Ἀρ-
γος ἐπισκετόμενον τὴν Δανάην· εἴτ' ἐκείθεν ἐσβοιωτῆα ρη-
σὶν, ἐλθὰν ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόχημ' ἰδεῖ· καὶ ὁ λῶσ' ἀπὸ γο-
ρυκαῖ ἦδ' ἡ· εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἠδέωσ' ἀρῆξίωσα πε-
πράσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες· μὴ ἐαταῦ-
τα ὅς τέκνον, χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄν-
τα, καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμψθης, σόβει ἐς Ἀργος, εἴτα ἐς τὴν
βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβοις· ῥῆχολοὶ γὰρ
οἱ ἐρώντες·

verrendū est cenaculum: sternenda curi-
a. recte dein ꝑpositis singul' assisteꝛ necessū ē Ioui: af-
ferre nuncia ab ipso, sursum deorsumqꝫ toto di-
e cursitatē, & redeūtē, adhuc puluere r̄persū mīstrā
ambrosiā. ac priusqꝫ nouitius ille pocillator veniret
& nectar ego ifundebā. Hoc ꝑo oīm molestissimū: qꝫ
nocte dormio solus oīm: sꝫ optet me tunc ad (neqꝫ
Plutonē aias deducere: & mortuorꝫ pōpꝫ intē: sꝫ
stere tribunalibꝫ. Nō em̄ sufficiebāt mihi diurna (assi-
palestris exñdo: i cōciōibꝫ ꝑconē agēdo / & (opa in-
tores. edocēdo: nisi ꝑ hęc ad res mortuorꝫ sꝫ (rhe-
putarer. Atqꝫ Ledę filij in die alter (ꝑagēdas de-
nis vicibꝫ i celo atqꝫ i inferno sꝫ: mihi ꝑo ꝑ unāquāqꝫ
em & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alcꝫ (dis-
meng & Semeles filij, ex mulieribꝫ miseris editi, exu-
lantur ociosi: at filius ego Maię Atlantis, serui-
o ipsis. Et nunc nouit venientē me ex Sidone / a
Cadmi filia: ad quā miserat me, ut vide-
rē qd ageret puella: necdū r̄spirātē, misit rursus ad Ar-
gos, speculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a-
it, ꝑfectus obiter, Antiopā vide. ut ꝑorsus ꝑari-
turū me negaueri mō. Si igitꝫ mihi possibile eēt, lubēs-
cerē: quēadmodū q i tꝫra durā sꝫuiūt sꝫuitutē. M. (fas-
ta gnate. opꝫ em̄ ꝑ oīa morē gerere ꝑa (Missa fac i-
& nūc quēadmodū missus es, vade ad (tri iuuenes.
Boetiā. ne verbera morans capias. ira Argus: dein i
amantes: (cundi sunt em̄

οἷα πεποιήκασ' ὅτι τῶν ἄνθρωπων κακίῃσι· ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μερῶν ἅνθρωποι τῶ πησεύσας τὸ ἄρμα, ὅς τὰ
 μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐνεχθείς· τὰ δὲ ὑπὸ κρύοντος δια-
 φθαρῆναι ἐποίησε, πολὺν ἄντ' ὧν ἀποσπάσας τὸ πῦρ· καὶ δὲ
 λῶσ' οὐδὲν ὅτι οὐ ξυνετάρραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυ-
 νείσ τὸ γιγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῶ κεραυνῷ, οὐδέ λεί-
 χανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· τοιοῦτον ἦ ἅϊρ τὸν καλὸν ἦ
 νίον καὶ διφρηλάτην ἐπέπομφας· ἦλ' ἡ μάχην ὧς Ζεῦ·
 ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε εἰ ἐπεισθῆναι ὡς πολλὰ ἵκετεύοντι· πό-
 θερ γάρ ἄν καὶ ἡλπίσας ταλικοῦτον γενέσθαι κακὸν·
 οὐκ ἦιδεις ὅσῃς ἐδίδετο ἀκριβείας τὸ πρῶγμα, ἢ ὥς εἰ βρα-
 χύτις ἐκβαίη τῆς ὁδοῦ, οἴχεται πάντα· ἢ γνώεις δὲ καὶ τῶν
 ἱππῶν τὸν θυμὸν ὥς δέῃ συνέχειρ ἀνάγκη τὸν χαλινόν· εἰ-
 γάρ ἐνδοίη τις, ἀφηνιάζουσιν ἐνδύς· ὥς περ ἀμέλει καὶ τοῦ
 ποταμοῦ ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαιά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ
 τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίστε καὶ ἄνω καὶ κα-
 τὰ, ὅλως ἐνθα ἐβούλοντο αὐτοῖ· ὃ δὲ οὐκ εἶχεν ὅτι χρεῖσται
 τοῖς αὐτοῖς· ἦλ' ταῦτα μὲν πάντα ἡπιστάμην, καὶ διὰ τοῦτο
 αὐτεῖχον ἐπὶ πολὺ καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τῆρ ἔλασιν· ἐπεὶ
 δὲ κατελιπάρησε Δακρυῶν, καὶ ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ
 ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὑπεδέμην ὅπως μὲν χρεῖ
 βεθικέναι αὐτὸν ἐφ' ὅπως οὐδέ ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερενεχ-
 θῆναι, εἴτα ἐς τὸ κάταντες αὐθις ἐπινεύειν, καὶ ὥς ἐγχεα-
 τῆ εἶναι τῶν ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐφίέναι τῶ θυμῷ τῶν ἱππῶν· εἴ-
 πορ δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος εἰ μὴ ὀρθὴν ἐλαύνει· ὃ δὲ, πάν-
 τος γὰρ ἦν, ἐπιβάς τοσούτου πυρός, καὶ ἐπικύψας ἐς βάθος
 ἄχανός, ἐξεπλόγη,

Qualia fecisti Titan pessime? Perdidisti in
terra oia: adulescētulo imprudēti cōmittēs currū, q oia
obussit: ad trā cursū deflectēs, oia p inde p frigore cor
rumpi fecit: multū ab ipis diuellēs ignem: & pror
sus nihil qd nō turbauerit cōfuderitq. Et nisi ego co
gnosceas factū/deiecissem ipm fulmine: nihil re
liqui hominibz pmanisset, talē nobis pulchrum au
rigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter,
verēt nō moleste feras: q credideri filio msta suppl
de em dephēder potuisses: tātū futurū ma (cāti. un
Nō noueras qnta egeret diligētia negociū: & (lū: I
uif qz aberrauerit ex via/piculo exponat oia. (si bre
eqz petulantiā dz cohibeē nece (cognoscebas yō: &
em idulserit qz: diffidēt statī. put negligēs (ē freno. si
ipz eleuauerūt nūe ad leuā: paulopost (extiterat, hūc
dextrā: & i contrariū cursus inēdū sursū & deor (yō ad
sum, prsus q volebāt ipi. Ille yō nō hūit q recte uter
tur ipis. Phœ. Hec quidē oia sciebam: & ob id
negauī diu cōmittere ipi currum, at
ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso:
cōscensurus cū esset currū / docui eū q pacto opteret
icederi ipz: i quācūqz ptē sursū vergēdū eēt / quō suble
uaret: deinde in decliue rursus deprimeret: qz qz diffici
lis moderatiōis forēt habeng: & mīe idulgēdū eēt aīo
Dixi p inde & solare piculū / si nō rectā teneat. (eqz
em erat) cōscēdēs tātū ignē, & respiciēs (Ille yō (puer
hiatū, per transuersum agitur. (in pfundum

ὥς τὸ εἰκὸς· οἱ δὲ ἵπποι ὥς ἤισθοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπὶ
βεβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μειρακίῃ, ἐξετράποντο τῆς
ὁδοῦ, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὃ δὲ τὰς ἡνίκας ἀφείσ-
θη· οἷμαι δὲ δι' ὧς μὴ ἐκπέσῃ αὐτόσ, εἶχετο τῆς ἀντιγῆς· ἀλλὰ
ἐκείνός τε ἦδη ἔχει τὴν δίκην, καὶ μοι ὦ Ζεῦ ἱκανὸν τὸ πένθος·
Ζ· ἱκανὸν λέγεις· τοιαῦτα τολμήσας· οὐ μὲν οὖν συγγνώ-
μην ἀπονέμω σοι· ἐς δὲ τὸ λοιπὸν ἢ ῥτι δέ μοι οὐκ παρανομή-
σῃς, ἢ τί νῦν τοιοῦτον σεαυτοῦ διαδόχον ἐκπέμψῃς, ἀντίκα
ἔσῃ ὁ πόσις τοῦ σοῦ πυρός· ὁ κεραινόσις πυροδέσποσις ὥς ἐ-
κείνον μὲν οἱ ἀδελφαὶ θαπτετέωσαν ἐπὶ τῷ ἡριδανῷ, ἵνα
παρ' ἐπεσὲν ἐκδιφρευθεῖσι, ἡλεκτρον ἐπ' αὐτῷ λακρύουσιν, καὶ
αἰγαιοὶ γινέσθωσαν ἐπὶ τῷ πάθει· σὺ δὲ συμπληζόμενος τὸ
ἄρμα, κατέαγε γὰρ ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἄτερος τῶν τροχῶν
συντέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγαγῶν τοὺς ἵππους· ἀλλὰ μέμνη-
σο τούτων πάντων·

κς

Ἀπόλλωνος, καὶ Ἑρμοῦ.

ΑΦΟΛΛΩΝ

ἔχεις μοι εἰπεῖν ὦ Ἑρμῆ, πότερος ὁ κάστωρ ἐστὶ τούτων,
ἢ πότερος ὁ πολυδεύκης; ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄν διακρίναμι αὐ-
τούς· Ε· ὁ μὲν χθεὺς ἡμῖν ζυγγεγνόμενος, ἐκείνος κάστωρ
ἦν, οὗτος δὲ πολυδεύκης· Α· πῶς διαγιγνώσκεις; ὅμοι-
οι γάρ· Ε· ὅτι οὗτος μὲν ὦ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώ-
που τὰ ἵχνη τῶν τραυματίων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνι-
σῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὅποσα ὑπὸ τοῦ βέβρυκος Ἀμύ-
κον, ἐτρώθη τῷ ἰάσονι συμπλέων· ἄτερος δὲ οὐδέ μιν τοιοῦτον
ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρὸς ἐστὶ καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσσωπον·

Α· ὥνισσας, διδάξας τὰ γνωρίσματα· ἐπεὶ τὰ γε ἄλλα
πάντα ἴσα, τοῦ ὤου τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστὴρ ὑπεράνω, καὶ
ἀκρόντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἵππος ἐκατέρωθεν λευκός· ὥστε

ut verisile ē. Porro eq̄ ut senserūt / q̄ nō eēm ego q̄ cō
scēdisset: contēptui hñtes adulescētulū subuerterūt a
via: & molesta hęc fecerūt. Ille ȳo habenas remittēs:
puto / timēs ne excideret ip̄e: ap̄phēdebat gyrū rotę.
ille q̄ p̄ iā h̄z pēnā: & mihi o Iupit̄ satis ē qđ (Verēt̄
I. Satis dicis. talia ausus: Nūc qđē veniam (lugeā.
tribuo tibi. Qđ reliquū est: si quippiā sile admiseris:
vel talē tibi successorē miseris: statim scies / quan
to tuo igne fulmen ardentius sit. Quapropter il
lum sorores sepeliant in Eridano ubi
cecidit auriga: electrū ob ip̄m lachrymātes: &
lucinū fiant prę passione. Tu ȳo coniungens
currū (fractus em̄ ē temo ip̄ius: & ferrum rotarum
dissipatū est) insequere agitando equos. Me
mor tamen fueris horū omniū.

26 Apollinis, & Mercurij. APOL.

Habes ne qđ mihi dicas Mercuri: ut Castor sit horū:
vel uter Pollux? ego em̄ non discerno i

p̄s. M. Qui heri simul nobiscū erat / Castor:
hic ȳo Pollux est. A. Quo pacto discernis? simi
les em̄ sunt. M. Qm̄ hic Pollux, Apollo, h̄z in faci
e vestigia vulnerum quę adcepit a certatori
bus pugnans: maxime quę a Bebryce Amy
co: a q̄ vñeratus ē cū Iasōe nauigās. Alē ȳo nihil tale
pręsefert: s̄ purus est, & passionis vacuus in facie.

A. Iuisti me: docendo indicia. qm̄ quidem alia
oīa equalia sūt: oui semisecta pars, & astrū superne,
iaculūq̄ in manu, equus dein utriq̄ candidus. q̄ prop̄

πολλὰ μὲν ἐγὼ τὸν μὲν προσείπων κάσρα πολὺν Δεύκην ὄν-
 τα, τὸν δὲ τῷ τοῦ πολὺν Δεύκουσ' ὀνόματι· ἀτὰρ αἶψά μοι καὶ
 τόδε τί δῆ', ποτε ὄνῃ ἀμφωζύνεισιν ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας
 ἄρτι μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεὸς ἐστὶν ἄτερος ἀντῶν· Ε·
 ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ ἔδει ἓνα μὲν
 τεθνάναι τῶν Ληϊδᾶσ' υἱέων, ἓνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαρ,
 τοδ' ὅτ' αὖτε τῇν' ἀθανασίᾳ· Α· οὐ
 ζυνετὴρ ὦ Ἑρμῆ, τὴν νομῆν· εἰ γε
 οὐ δέ οἴονται ὅτ' αὖτε ἀλλήλους ὁππότερ ἐπὶ θοῦν ὄν-
 μαί μάλιστα· πῶς γὰρ· ὃ μὲν παρὰ θεοῖσ', ὃ δὲ παρὰ τῶν
 φθιτῶν ὄν· πλήρ' ἀλλὰ ὥππερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὃ δὲ ἄσ-
 κλησιόσ' ἴσται, σὺ δὲ παλαίην διδάσκεις, παιδοτρίβης
 ἄριστος ὢν· ἢ δὲ Ἄρτεμις μαieiύεται, καὶ τῶν ἄλλων ἕκα-
 στος ἔχει τινὰ τέχνην, ἢ θεοῖσ', ἢ ἀνθρώποις χρησίμη· οὐτοί
 δέ τί ποησούσιν ἡμῖν· ἢ ἄργοι ἐνωχέσονται τηλικούτοι
 οὔτεσ· Ε· οὐδ' αὖτως· ἀλλὰ προτέτακται αὐτοῖς ὑπὸν
 τείν τῷ προσειδῶνι, καὶ καθιππεύειν δέῃ τὸ πέλαγος καὶ ἄν-
 που ναύτας χειμαζομένους Ἰλῶσιν, ἐπιναδίσαντας ἐπὶ
 τὸ πλῆθος, σώζειν τοὺς ἐμπλέοντας· Α· ἀγαθὴν ὦ Ἑρμῆ
 καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην·

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ·

Δωρίδου, καὶ Γαλατείας·

ΔΩΡΙΣ·

Ἀλὸν ἔραστήν ὦ Γαλατεία φασὶ τὸν σικε-
 λὸν τοῦτον ποιμένα ἐπιμεμνέναι σοι·

Γ· μὴ σκώπτε Δωρί· προσειδῶνος γὰρ ὕ-
 ιός ἐστιν ὀπίσθ' ἄν' ἢ·

ſepe ego adpellauī Caſtorē qui Pollux eſt
 rat: hunc ꝑo Pollucis nomine. Sed dic mihi &
 hoc qđ ſit: qñqđ nō ambo eq̃ adoriunt nos: ſ; ex me
 nūc mortuus/interdū ꝑo deus eſt alī ipor: (dietate
 ꝑ fraſno amore hoc faciūt. Poſtq̃ em̃ optebat (M.
 mori Lede filior: unū ꝑo imortalē eē: ex (unū qđ
 ti ſunt ipi hoc pacto imortalitatē. A. Ohe (eq̃ ptis
 imprudentem Mercuri, diſtributionem. Siquidem
 neq̃ aſpiciūt ſic ſe mutuo quēadmod' cōcupierāt pu
 to. Nā quō fiat id: quū hic apud Deos/alter ꝑo apud
 mortales exiſtat. Verēmuero, uti ego vaticinor, Aef
 culapius medet. tu ꝑo luctari doces, pueror: doctor
 optimus exñs. at hęc obſtetriat. & aliorum unus
 quiſq̃ habet quandā artē vſ Dñs/vſ hoībo utilē. Hi
 ꝑo quid facient nobis? An epulabuntur: tanti
 exñtes? M. Nequaq̃. ſ; imperatū eſt ipis: ut mini
 ſtrent Neptuno: & moderent optet pelagus: & ſic
 ubi nautas tempeſtate afflictoſ viderint/ deſidētēſq̃
 nauigio: aſſuare neceſſū eſt ipos nauigātes. A. Bo
 & ſalutarē dicis artem. (nā Mercuri.

MARINI DIALOGI.

Doridis, & Galateę.

DORIS.

Ormoſum Galatea, aiunt ſicu
 lum hunc paſtorem deperire te.

G. Ne deride Doris, Neptuni em̃ fi
 lius eſt: qualiſcunq̃ ſit.

Δω· τί οὖν εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ πάϊς ὥρ' ἄγριος οὕτως
ἢ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλ-
μος; οἶε τὸ δέρος ὄνῃσαι ἂν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν;
γ· οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ ἢ ὥς φησ' ἄγριον ἀμορφόμ' ἐσιν,
ἀνδρῶδες γάρ· δ', τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέσσει τῷ μετώπῳ, οὐ-
δὲρ ἐν δέεσρον ὀρῶν ἢ εἰ δ' ὕ' ἦσαν. Δω· εἰ καὶ ὧ γαλά-
τεια, οὐκ ἐρασὴν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν πολὺ φημι, οἷα ἐ-
παινέεισ' αὐτόν· γ· οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάν-
τ' οὐκ ἐπιστ' ἴκοντο τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καὶ
μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτό
ποιεῖν, δ' τί ποιεῖν ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοτίας παίζου-
σας ἡμᾶς ἰδῶν ἐπὶ τῆς κίονος ἐν τῶις πρόποσι τῆς Αἴτ-
ηος καθὼ μεταξὺ τοῦ ὄρου καὶ τῆς θαλάττης ἀγριαλός ἀπο-
κηλύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπα-
σῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα· ἢ, καὶ μορὴ ἐμοὶ ἐπέειχε τὸν ὀφθαλ-
μόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνίῃ· δείγμα γάρ, ὥς ἀμείνων εἰμι καὶ
ἀξιέραστος, ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.
Δω· εἰ ποίμενι καὶ ἐνδεεὶ καλὴ τὴν ὄψιν καὶ ἔδοξας,
ἐπίφρονος οἶε γεγονέναι;
καὶ τοι τί ἄλλο ἐμ' σοὶ ἐπαινέσαι εἴχεν ἢ τὸ λευκὸν μόρον;
καὶ τοῦτο οἶμαι, δ' τί ζυνήθισ' ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πάν-
τα οὖν τὰ δ' ὁμοία τοῦτοις ἡγεῖται καλὰ· ἐπεὶ τά γε ἄλλα δ'
πὸτ' ἂν ἐθελήσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεισ' οὔσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ
πέτρ' αὖτις τινός, εἰς ὅτε γαλήνῃ εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ ἰδε-
σεαυτὴν, οὐδὲρ ἄλλο ἢ χρῶμα λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινέει
δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα· γ· καὶ
μὴ ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκὴν, δ' ὡς ἐραστὴν καὶ τοῦτο
ἔχω· ὑμῶν δὲ ἂν ἐσὶν ἢ ῥτινα ἢ ποιμήν, ἢ ναύτης, ἢ πορ-

Do. Quid igitur & si Iouis ipsius exans/agrestis sic
& hispidus apparet: & quod omnium deformissimum est/ uno
culus? Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?

G. neque hoc quod hispidus est/ & ut tu ais, agrestis/ defor
virile enim illud. atque oculus decorat in medio fronte (me est.
hil minus vides quod si duo essent. D. videris Gala (te: ni
thea, non amantem/ sed potius adamatum abs te hunc Poly. quae
das eum. G. haud equidem adamatum habeo: sed insignem (sic lau
opprobriandi petulantiam hanc non fero vestram: ac
mihi quidem videmini inuidia quidam istuc
facere. quoniam pascens aliquando/ a littorali specula luden
tes nos conspiciatus/ in prominenti pede Aet
nae: qua videlicet inferius in montem & mare litus pro
tenditur: vos ne aspexerit quidem: ego vero ex omni
bus pulcherrima visa sum: eo quod & soli mihi iniecit oculu
lum. haec vos male habet. Argumentum denique est: quod meli
dignior quam amari: vos contra fastiditas esse. (or sum &

D. Si pastori/ & lusco pulchra aspectu visa es:
num istuc inuidendum videri tibi putaueris?
quod quid aliud in te laudare potuit/ quod candorem solum?
Et hoc puto: quoniam assueuerit caseo & lacti: quoniam
nia igitur similia his putat pulchra. Alioqui
ubi libebit scire quali sis facie: a
petra aliquando (si tranquillitas sit) despectas in aquam/ ut te pla
teipaz. nil videbis aliud quam nativum candorem perpetuum. Ve
hoc: nisi decore admixtus huic fuerit & (rum non laudat
quod ego imodice candida, tamen amatorum (rubor. G. At
habeo, ex vobis vero nulla est/ quam vel pastor/ vel (etiam tale
(nauta/ vel por

θεμεύς ἐπαινέει· ὃ δὲ πολὺ φημι, τὰ τε ἄλλα, καὶ μουσικὸς
 ἐστὶ· Δω· σιώπα ὦ γαλάτεια· ἠκούσα μὲν αὐτοῦ ἄδον·
 τοσ, ὁπότε ἐνώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνομα ἄρ-
 τις ὀγκᾶσθαι ἔδωξε· καὶ αὐτὴ δὲ ἠπικτίς διὰ καρνίου ἐλά-
 φου γυμνόν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα, πῆχαι ὥς·
 περ' ἦσαν· ζυγῶσας δὲ ἀντὰ καὶ ἐν ἄφασ τὰ νεῦρα, ὅν δὲ
 κόλλοσι περὶ στρέψας, ἐμ λῶδαι ἄμυστον τί καὶ ἄ-
 παρδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχε, ὥς
 οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ
 ἐκείνῳ ἄσματι· ἡ μὲν γὰρ ἠχώ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῇ,
 θελεν, δὴ τῷ λάλοσ οὕσα βρυχομένῳ· ἀλλ' ὅσῃνετο εἰ φα-
 νείμῃ μου μένη τραχείᾳ ὥδῃ καὶ καταγέλαστον· ἔφε-
 ρε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν τῷ ἁγιάλῳ ἀνυρμάτιον ἄρκτου
 σκυλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα· τίς οὐκ ἄρ-
 φθονήσει σοὶ ὦ γαλάτεια, τοιοῦτον ἐραστοῦ· γ· οὐκοῦν
 σὺ Δωρί, δέξομαι ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίῳ δηλονότι
 ὄντα, καὶ ὠδινώτερον καὶ κίθαριζεν ἄμεινον ἐπιστάμενον·
 Δ· ἀλλ' ἐραστής μὲν οὐδεὶς ἐστὶ μοι, ὃν δὲ σε μνύνομαι
 ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ οἶος δὲ κύκλω ἐστίν,
 κινάβρασ ἀπόζων, ὥς περ ὁ τράγος, ὠμοφάγος,
 ὥς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπίδην·
 μοῦντας τῶν ξένων, σὺ γένοιτο,
 καὶ σὺ ἀντερῶς αὐτοῦ·

κύκλωτος, καὶ προσειδῶνος·

κ γ κ λ ο †,

ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου,
 ὅς με θήσας ἐξετύφλωσέ με, κοίμωμένῳ ἐπιχειρήσας·
 προσείδ· τίς δέ ο

itor laudet. ceteræ hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
est. D. Tace Galatea, audiuius ipm canen-
tem/quū nup̄ pruriret in te. s; o Venus chara, asinum
quēpiā rudere vidisses. Na; lyre corpus si se fuit capiti
no renudato cornib;: tū cornua cubitis in; (cerui-
star erant. colligatis yō illis/inductisq; fidibus/nec;
in sinū adciens/canebat alienū a musis quippiā & a
carmis lege: dū aliud qdē ipe clamaret: aliq; yō lyra re-
nec; cohibere risu; poterius/ob ama; (sonaret: ita ut
illum cantū. Siquidē lyre sonitus nec; rñdere (toriū
lebat: adeo loq; exñs garriēti: imo puduiss; / (ipi vo-
sa fuiss; imitari stridulū cantū & ridicuiū. Gesta (si v-
bat aut amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ.
catulū villosū, ipiq; nō dissimilē. At quis non
inuiderit tibi o Galatea, talē amatorē? G. Quin-
tu igitur Doris, demōstra nobis tuū pulchriorem
exñtez: q; doctius canere voce, et cythara melius sciat.
D. Sed amator quidē nullus est mihi: nec; iactor
amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est.
hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus.
(ut aiunt) ac deuorans qui appu-
lerint hospites, tuus sit:
tuq; mutuum ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite:
qui inebrians obcecauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

ταῦτα τολμήσας ὥς πολὺ φημι· κ· τὸ μὲν πρῶτον, οὐτίμ
ἐαυτὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, ὁ
δυναστεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη· π· οἷδ' αὖ ὅρ' λέγεις, τὸν ἰθακή
σιον, ἐξ ἱλίου δ' ἀνέσσει· ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξεν, οὐ δὲ
πάνυ ἐνθαρσύνωμ· κ· κατέλαβον ἐν τῷ ἀντρώπῳ ἀπὸ τῆς
νομῆς ἀνασρέψας, πολλοὺς τίνας ἐπιβουλεύοντας δηλονό
τι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθικα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πέτρᾳ
δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκονσα, ἐνανυσάμε
νος δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρου, ἐφάνησαμ, ἀποκρύπ
τειν αὐτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τίνας,
ὥς περ εἰκὺς ἦν, κατέφαγον ληστὰς ὄντας· ἐνταῦθα δὲ πα
νουργότατος ἐκείνος, εἴτε οὐτίς, εἴτε ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσέ
μοι ποιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἥδ' ἡ μὲν καὶ ἔνοσμον, ἐπε
βουλευτότατον δὲ καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ ἐνύς
ἐδόκει μοι περὶ φέρεσθαι ποιόντι, καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ ἀνε
σρέφετο, καὶ οὐκ ἐτί ὄλωσ' ἐν ἐμαντοῦ ἡμῃ· τέλος δὲ ἔσ
' ὕπνον κατεσπᾶσθην· ὃ δὲ ἀποζύσας τὸν μοχλόν, καὶ πυ
ρῶσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα καὶ ἀπ' ἐκεί
νου τυφλὸς εἰμί σοι ὥς πόσειδον· π· ὥς βαθύμ' ἐκοιμήθης
ὥς τέκνον, ὅς οὐκ ἐξέδορες μεταξὺ τυφλούμενος· ὃ δ' αὖ
ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν· ὃν γὰρ ἄν' εὖ οἶδ' ὅτι ἐδυνήθη
ἀποκινῆσαι τὴν πέτρᾳ ἀπὸ τῆς θύρας· κ· ἀλλ' ἐγὼ ἀφεί
λον ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθήσας πα
ρὰ τὴν θύραν, ἐθήρωμ τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνᾳ παρείσ
τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν, ἐντεμλάμενος τῷ κρήϊῳ ὅποσα
ἐχρήμ πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· π· πανθ' ἄνω ὑπ' ἐκεί
νοισ', ὅτι γε ἔλαθον ὑπεζελθῶν σε· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε κύ
κλωσας ἔδει ἐπιβόσασθαι ἐπ' αὐτόν· κ· συνεκάλεσα

hec ausus est o Polypheme? C. Primū qdē Nullū
se vocauit. at ubi effugit et extra erat sagittę picul3: V
lyssēm se noiari dixit. N. Noui quē dicis: Itha-
cum ex Troia nauigantē. S3 q̄ pacto hec fecit: qui nō
admodū strēnuus est? C. Deprehendi in antro/a
pascuis reuertens/multos quosdā insidiantes
uuilibus. Verū ubi apposui aditui operculū (petra
em̄ ad hoc est mihi ingens) deinde ignē incēdi: succen-
dēs quā manu gestabā arborē allatā e mōte. apparue-
re se tētātes. Ego ŷo ōphēdēs iporū ali (rūt: abscondēs
(quēadmodū par erat) deuorauī. qñquidem la (q̄s
trones erant. Illic tū ŷutissius ille, siue Nemo/siue V
mihi bibere. pharmacū qddā ifundēs (lyssēs erat, dat
siliatissimū, p̄stātissimūq̄. oīa nā (suaue et bñ olēs, cō
videbant circūferri bibētī: spelunca sub (q̄ statī
uertebat: & nō amplius p̄sus apd̄ me erā. Deniq̄ in
sommū dissolutus sum. Ille ŷo acuens vectē/ & i
gni candefacto, obcecauit me dormientē. & ab il
lo tpe cecus su3 tibi o Neptune. N. q̄ p̄fūde dor-
fili: qui nō exiluisti intēa qñ oculor̄ orbabaris. (miebas
Vlyssēs q̄ pacto diffugit: nō em̄ (ut eq̄dē3 (Verū ille
mouere petrā ab antri ingressu. C. At (scio) potuit
ui. q̄ magis ip̄3 caperē exeuntē. & assi (ego eā remo-
x ca ianuā venabar/manus extēdēs, solas de (dēs ius
quens oues in pascuis: cōmendās arietī ea quę (relī
necessu3 e st facere pro me. N. Disco ex il
lis: q̄ latuit surripiens te. Sed alios Cy-
clopes oportunū fuisset te clamorib3 accersuisse. C.

m

(Conuocaui

ὦ πάτερ, καὶ ἦκου· ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τὸ
ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφη ὅντις ἐσίη, μεγαχολῶν ὀνηθέντες μετ' ὅ
χοντο ἀψιόντες· οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κατὰρατὸς τῷ
ὀνόματι· καὶ ἡ μάλιστά ἡνίασέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίζω ἔμοι
τὴν συμφορὰν, ὅνδ' ὁ πατήρ φησιν, ὁ ποσειδῶν ἰάσεται σε·
π· θάρσει ὦ τέκνον· ἀμύνουμαι γάρ αὐτὸν, ὥς μάθῃ, ὅτι
εἰ καὶ πῆρ' ὡσίη μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γούνη
τῶν πλεόντων τὸ σῶζειν αὐτοῦς καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἔμοι
πρόσεστι· πλεῖ δ' ἐτί·

Ἀλφειοῦ· καὶ ποσειδῶνος. ΠΟΣΕΙΔΩΝ·
τί τοῦτο ὦ Ἀλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὸ πέ
λαγος, οὔτε ἀναμίγνυσθαι τῇ ἄλμῃ ὥς ἔθος ποταμῶις δέ
πασιν· οὔτε, ἀναπάνεισ' σε αὐτὸν διαχυθεῖς, ἀλλὰ διὰ τῆς
θαλάττης ζυνεῶς, καὶ γλυκύφυλάττων τὸ ῥέειν ὅρ, ἀμ
γῆς ἐτι, καὶ καθάρους ἐπεΐγῃ· οὐκ οἶδ' ὅπου βυθίος ὑπο
δύς καθάπερ οἱ λάροι, καὶ ἐραδίῳ, καὶ ἔοικας ἀνακλῦφιν
ποῦ, καὶ αὖθις ἀναφαίνειν σε αὐτὸν· ΑΛ· ἐρωτῶν τί τὸ
πρῶγμα ἐστὶν ὦ ποσειδόν, ὥστε μὴ ἔλεγχῃ· ἡρώσῃς δέ
καὶ αὐτὸς πολλὰν· π· γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἡ νύμφης
ἔρᾶς, ἡ καὶ τῶν κρηίδων αὐτῶν μιᾶς· ΑΛ· νύκ·
ἀλλὰ πηγῆς ὦ ποσειδόν· π· ἡ δέ ποῦ σοι γῆς αὕτη ῥεῖ·
ΑΛ· νησιῶτίς ἐσὶ σιελίη, Ἀρέθουσα μὲν αὐτὴν καλοῦσιν·
π· οἶδα οὐκ ἄμορφον ὦ Ἀλφειέ τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ δι
αυγῆς τε ἐστὶ, καὶ διὰ καθάρου ἀναβλνζει, καὶ τὸ ὕδωρ
ἐπιπρέπει τοῖς ψηφίσιν, ὅλον ὑπερ' αὐτῶν φαινόμενον ἄρ
γυροειδές· ΑΛ· ὥς ἀληθῶς οἶσθα τὴν ὦ ποσειδόν, παρ' ἐ
κεῖνός οὐρ ἀπέρχομαι· π· ἀλλ' ἀπιθί μέρ, καὶ ἐντύχει ἐν
τῷ ἔρωτί· ἐκεῖνο δέ μοι εἶπε, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδ'·

oēs o patr. & venerūt. Postq̃ ṽo interrogauerūt ifidiātis
nomen: & ego dixi, Nullus est: ifanire me putātes / de
luserunt abeuntes. Sic decepit me ille execrabilis,
noīe. Et q̃d maxīe male hūit me: q̃ & ipropans mihi
damnū: neq̃ pater inquit, Neptunus sanabit te.

N. Confide fili, puniā em̃ ip̃m: ut discat: q̃uis
cēcitātē mihi oculorū sanare non sit possibile:
nauigantes tamē saluare, & perdere, ad me
omnino pertinere. Verū num ille nauigat adhuc?

Alphēi. & Neptuni. ALPHEVS.

Quid hoc rei est: q̃ solus ex alijs laberis in pe-
lagus: nec tñ misceris falsugini: uti assueuerūt fluuij o-
mnes? Ad hęc, irrequietus teip̃m diffundis: per
mare incedens / & suaue seruans flumen / non cōmi-
xtus adhuc / purus defluis. Necdū noui: q̃ pacto pfū
mergeris ut aues ganię & ardeolę: viderisq̃ (do sub
alicubi / & rursus ī palā pferre teip̃m. Al. (recōdere
res ē Nept̃, q̃ pp̃t ne rephēde. amasti (Amatoria q̃dā
& tuipe sepe nūero. N. Mulieris Alphęe / ṽl (em̃
amore captus es: aut certe Nereidū ip̃arū (nymphę
s̃ fōtis o Nept̃, N. hic ṽo ubi trarū (unius? A. nō.
A. Insularis ē, sicutusq̃. Arethusa; ip̃z vocāt. (fluit?
N. Nō noui deformē Alphęe, Arethusa: sed lim-
pidus est: & per purū scaturit, aqua proinde
decora est calcul̃, tota supereminēdo ip̃is / apparēs ar-
gentea. Al. Perq̃ vere nosti fontē Nept̃, & ab il-
la igitur puenio. N. Verū tñ abi, & bene rē geras in
amore, illud ṽo mihi dic: ubi Arethusam vidisti?

αὐτὸς μὲν Ἀρκίος ὢν, ἡ δὲ ἐν Συροκούσαιοις ἐστίν· Ἀλ-
ἐπειγόμενός με κατέχεις ὥς πρόσειδον περιέρχαι ἐρωτῶν·
π· εὖ λέγεις· χάρις παρὰ τῇ ἀγαπωμένῃ, καὶ ἀναδύσ-
απὸ τῆς θαλάττης, ξυναυλὶά μίγνυσσιν τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕ-
δασι γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ· καὶ πρῶτέως·

ΜΕΝΕΛΑΟΣ·

Ἀλλὰ ὕδασι μέρσε γίνεσθαι ὥς πρῶτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐν ἁ-
λίῳ γε ὄντα· καὶ δένδρον ἔτι φορητόν, καὶ ἐς λέοντα ὁπό-
τε ἀλλαγείης, ὅμως οὐδέ τοῦτο ἔξω πίστεως· εἰ δὲ καὶ
πῦρ γίνεσθαι δυνατόν ἐν τῇ θαλάττῃ δοκοῦντα, τοῦτο πάν-
θανμάζω, καὶ ἀπιστῶ· π· μὴ θανμάσῃς ὥς Μενέλαε, γίγνω-
μαι γάρ· μ· εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκεῖς, εἰρήσε-
ται γὰρ πρὸς σέ, γοητεία τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι·
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾷ τῶν ὄντων, αὐτὸς οὐδέ-
τοιούτο γιγνόμενος· π· καὶ τίς ἄρ' ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως
ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεις
ἐς ὅσα μετεποίησα ἑμαυτόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ τὸ πᾶν μα-
φένδεις εἶναι δοκεῖ, φαντασίᾳ τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα-
μένη, ἐπεὶ δ' ἄρ' πῦρ γενόμεναι, προσένεγκέ μοι ὥς γενναί-
οις τῇ χεὶρ, εἴσῃ γὰρ εἰ ὀρῶμαι μόνον· ἢ καὶ τὸ καί-
ειρτότε μοι πρόσσεστιν· μ· οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πᾶσι
ρα ὥς πρῶτεῦ· π· σὺ δέ μοι Μενέλαε δοκεῖς οὐδέ
πολύ πόνον ἔωρακέναι πῶπο γε, ὅνδ' ὁπάσχει ὁ ἰχθύς οὐραν-
οῦ εἰδέναι· μ· ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πόνον εἶδον, ὁπάσχει δὲ
ἡδέως ἄρ' μάθοιμι παρὰ σοῦ· π· ὑποίῃ ἄρ'
πέτρα προσελὼν ἀρμόσῃ τὰς κοτύλας,
καὶ προσφύσῃ χεῖρα κατὰ τὰς πλεκτάνους, ἐκείνη
ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν χροῖαν, καὶ

Ipe quidē Arcas ubi erā ille Syracusis fuerat: Al.
Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amor.
N. Bene dicis. discede ad amatā. egoq; emergens
a mari/ concordī te miscebo fonti: & una a
qua fiet.

Menelai. & Protei. MENELAVS.

Aquā quidē te fieri Proteu, nō est incredibile: qui ma-
rinus es, & arborē etiā arduā. deinde in leonē te ali-
quādo immutari/ siſliter neq; extra fidem. Si vero &
igne te fieri possibile sit/ in mari habitantē: hoc valde
miror: & minime credo. P. Ne mireris Menelae, si
o em. M. Vidi & ipe, s; mihi videris utiq; (dici-
tur em de te) prestigia quēdā adhibere rei:
oculosq; fallere intuentiū: quū ipse neutiq;
eiusmodi sis factus. P. Et quē nā fallacia in rebus sic
apparentibus cōtingat? Nūquid clausis oculis vidisti
i qnā trāssformaueri meip;? Si vō incredulus es: & res
tibi mendax esse videt/ veluti phātasia qdā an oculos
stans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generosi-
sime, manū. scies. n. tūc: nū videar solū flāma: an & cō-
burendi mihi vis adsit. M. Nō admodū tuta ē expi-
entia Proteu. P. Tu vō mihi Menelae, videris neq;
Polypū vidisse unq;: neq; quid agat piscis hic
scire. M. Emūero Polypū qdē vidi: verū qd rer;
agat/ iucūdū foret mihi discere abs te. P. Cuiūq;
petrę se adiungēs/ coaptauerit articulorū cōcauitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
similē facit seipm; & transmutat colorem: i

μυμμενος τῇ πετρεῶν, ὥς ἄρ' ἄλλ' ἔχουσιν αἱ λίαν, μὴ δ' ἄλλ'
λαττωρ, μὴ δ' ἐφ' ἀνερὸς ὥρ' διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐοικὼς τῷ λίθῳ.
μ. φασὶ ταῦτα. τὸ δ' ἐσθ' πολὺ παραδοξότερον ὡς πρά-
τεῦ. π. οὐκ οἶδα ὡς μενέλαε τίνι ἄρ' ἄλλῳ πισεύσειας,
τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς πιστῶν. μ. ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ
πρῶγμα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.

πανόπης. καὶ γαλήνης.

ΠΑΝΟΠΗ.

εἶδες ὡς γαλήνη χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ ἔρις παρὰ τὸ δεῖ-
πνον ἐν θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπο-
σίον; γ. οὐ ζυνεστιώμεν ὑμῖν ἔγωγε. ὁ γὰρ ποσειδῶν
ἐκέλευσέ με ὡς πανόπῃ, ἀνύμαντορ ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ
πέλαγος. τί δ' οὐρ ἐποίησεν ἡ ἔρις μὴ παρούσα; π. θετῖς
ἢ πηλεὺς ἀπεκλυθεῖσαν ἐς τὴν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρύ-
πης ἢ τοῦ ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. ἡ ἔρις δ' ἐν τοσού-
τῳ λαθοῦσα πάντα, ἐδυνήθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πῖνόν-
των, ἐνίων δὲ κρητύντων, ἢ νῶ Ἀπόλλωνι καθαρίζοντί,
ἢ τοῖς μουσῆσι δούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλ' οὐ τί πάγκαλον, χρυσοῦν
ὄλον ὡς γαλήνη. ἐπεγέγραπτο δὲ, ἢ καλὴ λαβέτω
κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥς περ ἐξ ἐπίτηδες.
ἦκε ἔνθα ἦρατε, καὶ Ἀφροδίτῃ, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο.
καὶ περὶ δ' ἔρμῃς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα.
οἱ μὲν κηρίϊδες ἡμῖς ἀπεσιωπήσαμεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν
ἐκείνων παρουσῶν. οἱ δὲ αὐτε ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ
αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἐξίουρ. καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς
διέστησεν αὐτὸς καὶ ἄχρι χειρῶν πρὸν χώρησε
τὸ πρῶγμα. ἀλλ' ἐκείνος αὐτὸς μέν' οὐ
κρίνω, φησὶ, περὶ τούτου.

mitans petram: quo nō prodatur piscatoribz: nō imu-
tatus/neq; apparēs id esse ob hoc: s; si is videt lapidi.

M. Aiūt hęc. S; tuū multo incredibilius Pro-

teu. P. Non noui Menelae, cui alij credideris:

quū ip̄is tuis oculis fidem neges. M. Vidēs vid i: s;
prodigiosa res est: eundem ignem & aquam fieri.

Panopeę. & Galeni. **PANOPEA.**

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio ad cœ-
nam in Thessalia: eo q̄ nō & ip̄a vocata fuerat i cōui-
uiū? G. Nō aderam vobis ego. qñqdē Neptunus
iusserat me o Panopea, pacatū in teā seruare

pelagus. Verū qd fecit cōtētio? q̄a p̄ns nō aderat. P.

& Peleus abierūt i thalamū, ab Amphitri- (Thetis
one & Neptuno dimissi. at Contentio interea

clam omnibus (factu em̄ facile erat) aliquibz bibenti-
bz, nōnull̄ yō applaudētibz, v̄ Apollie cythara canē
aut Musis concinētibus intentis, iniecit (ti,

in cōuiuiū malum quoddā unde quaq; pulchrę, aureū

pr̄sus o Galene. Inscriptū pōo huic erat, pulchra acci

Verfabat̄ yō ip̄z: quēadmodū de industria fit. (piat.

venitq; dein Iuno/Venus/atq; Minerua: ac discūbe

Verū ubi Mercurius adcipiēs/legisset q̄ i scripta (bāt.

nos qdē Nereides cōticuimus. qd. n. oportunū (erāt:

illis p̄sentibz: atq; illę altercabant̄: (fuiſſ; nos facere

unaquęq; suū esse malum putabat. Deniq; nisi Iupit̄

ipse institisset: ad manus usq; processisset

res. Verumtamen ille, non

iudico inquit, de hac re.

καὶ τοὶ ἐκείναι αὐτὸν δικαιοῦσαι· ἄπιτε δὲ ἐς τὴν Ἰδμ
παρὰ τὸν πριάου παῖδα, ὅς διδέ τε διαγινώσκει τὴν καλὴν
ονα, φιλόκαλλος ὦν, καὶ οὐκ ὅρ ἐκείνοσ κρίνει κακῶς·
Γ· τί οὐρ αἱ θεαὶ εἰς πανόπη; Π· τὴν μερὸν, οἷμαι, ἀπίασε
πρὸς τὴν Ἰδμ· Γ· καὶ τίς ἤξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλω
ἡμῖν τὴν κροτοῦσαν; Π· ἦδ' ἔσσι φιλή, οὐκ ἄλλ' κροτήσῃ
τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἥρ μὴ τι τῶν δ' Δικαιητῆς
ἀμβλυνώτῃ·

τρίτωνος· Ἀμνμώνης· καὶ ποσειδῶνος·

Τ Ρ Ι Τ Ω Ν,

ἐπὶ τὴν Λέρναν εἰς πόσειδον, παραγίγνεται καθ' ἐκάστην
ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένοσ πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ
οἶδα ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδῶν· Π· ἐλευθέραν τινὰ εἰς τρί
τω μλέγεισ, ἢ θεράπαινα τίς ὑδροφόρος ἐστὶν; Τ· οὐ με
νοῦν, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκον
τα, καὶ αὐτὴ Ἀμνμώνη τ' οὐνομα· ἐπνυόμην γὰρ ἦτοσ κα
λῶτο καὶ τὸ γένος· ὁ Δαναός δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγα
τέρας, καὶ αὐτοὺς γείμ διδάσκει, καὶ πέμψει ὑδωρ τε ἀρυ
σομένους, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς·
Π· μόνη δὲ παραγίγνεται μακρὰν οὕτω τὴν ὁδὸν ἐξ Ἄρ
γους ἐς Λέρναν; Τ· μόνη πολυδύτιον διὰ τὸ Ἄργος ὥς
οἶσθα, ὥς ἐ ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν· Π· εἰ τρίτῳ,
οὐ μετρίως μεδνετάραζας εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός, ὥς
τεῖω μερ ἐπ' αὐτήν· Τ· ἴω μερ, ἦδ' ἔστι καὶ ῥοδὸς τῆς ὑδρο
φορίας, καὶ σχεδὸν που κατὰ μέσσην τὴν ὁδὸν ἐστίμ, ἰούσα
ἐς τὴν Λέρναν· Π· οὐκοῦν ζεύζον τὸ ἄρμα· ἢ τοῦτο μερ πολ
λὴν ἔχει τὴν διατριβὴν, ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκηνάζειν· σὺ δὲ ἄλλὰ δελφίνα μοι τῆς

quis ille ipse iudicē futurę arbitrarent. Abite vō in Idā
ad Priami filiū: qui nouit discernere pulchri-
tudinē: amator & ipse p̄chritudis exns. neq; is iudica-
G. qd̄ igit̄ deę faciebāt o Pano, P. Ho (bit p̄perā.
ī Idā. G. Et qs veniet paulopost (die, ut puto, abeūt
nob̄ eā q̄ vicerit: P. Iā tibi dico, nō alia (nūciaturus
Venere certāte, nisi mirū in modū iudex (vincet
cecuci at.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecūq; pulchra quēdā: nec
noui ego pulchriorē puellā me fuisse aspiciatū. N. Li-
ton dicis, aut ancillā q̄ aquā gestat? T. (berā o Tri-
fecto: s; Danaī illius filiā/q̄ ex. 50. filiabo una ē (Nō p̄
& ip̄a: Amymoneq; est illi nomē. Deficerē nāq; cuius
men & genus. Danaus vō dure tra (uis r̄ferēdo no-
lias: & manu opari docz. mittitq; ad aquā hau (ctat fi-
riendā: atq; ad alia: erudiens ip̄as/ne desidia torpeāt.
N. Verūtn̄ sola ne pficiscit̄ illa adeo longā viā ex Ar-
go ad Lernā? T. Sola. siticulosū vō Argos est: ut
nostis: q̄ p̄pt̄ sp̄ aquā ferre illi necē est. N. Triton,
nō mediocriter me cōturbasti/loquēs hęc de puella. q̄
p̄pt̄ vadamus ad ip̄as. T. Eamus. iā em̄ t̄pus ē aq̄
ferendę: & ferme alicubi media via est/ vadens
in Lernā. N. Igit̄ iunge currū. At hoc certe ma-
gnā p̄stat imorationē: adiungere equos iugo:
& currū preparare. Quin tu igit̄ delphinum quendā

τῶν ὠκείων παρὰ στήθεσιν, ἐφίππασομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὰ
χίστα. τ. ἰδοὺ σοὶ ὄντοσιν ὁ Δελφίνων ὠκύντατος. ρ.
εὐγε ἀπελαύνωμεν· σὺ δὲ παρανήχου ὡς τρίτων, καὶ περὶ
πάρεσμέν ἐς τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχίσω ἐν ταύτῃ ἀπον, σὺ
δ' ἀποσκόψει ὁπότ' ἄρ' αἴσθῃ προσιοῦσαρ ἀντήν. τ.
ἀντὶ σοὶ πλησίον. π. καλὴ ὡς τρίτων καὶ ὡραία παρθένος.
ἀλλὰ συλληπτέα ἡμῖν ἐστίν. α. ἀνθρώπε, ποῖ με ζυγαρ
πάσας ἄγεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἀπ'
Αἰγύπτου τοῦ θεοῦ ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσομαι τὸν
πατέρα. τ. σιώπισον ὡς Ἀμυμώνη, ποσειδῶν ἐστίν. α.
τί ποσειδῶν λέγεις; τί βιάζῃ με ὡς ἀνθρώπε, καὶ ἐς τὴν θά-
λατταν καθέλκεις; ἐγὼ δὲ ἀποκινῆσομαι ἢ ἀθλία κατα-
δύσασθαι. ρ. θάρ' ρεῖ, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθῃς, ἀλλὰ καὶ πηγὴν
ἐπὶ νημὸν σοὶ ἀναδούῃναι ἐάσω ἐν ταύτῃ, πατάξας τὴν τρι-
αίνην τὴν πέτραν πλησίον τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ ἐνδαίμων
ἔσῃ, καὶ μόνῃ τῶν ἀδελφῶν ἐν χύδροφορῇ σεις ἀποθανοῦσα.
νότον καὶ ζεφύρον. ΝΟΤΟΣ

ταύτην ὡς ζεφτρε τὴν Δάμαλιν, ἥν διὰ τοῦ πελάγους ἐς
Αἴγυπτον ὁ Ἑρμῆς ἄγει, ὁ Ζεὺς Διεκέρησεν ἀλοῦς ἔρωτι.
Ζ. ναὶ ὡς νότε, ἐν Δάμαλιν δὲ τότε, ἀλλὰ πᾶσις ἦν τοῦ πο-
ταμοῦ ἱνάχον, νῦν δὲ ἢ ἥρα τοιαύτην ἐποίησεν αὐτήν, ζηλο-
τυκῆσασα, ὅτι καὶ πάντες ἔρωτα τὸν Δία. Ν. νῦν
οὕτως ὅτι ἐρᾷ τῆς βοός; Ζ. καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐς
Αἴγυπτον αὐτὴν ἐπέμψεν, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί-
νειν τὴν θάλασσαν, ἔστ' ἄρ' διανήξῃται, ὥς ἀποτεκούσας
ἐκεί· κῦει δὲ ἡδὴ θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθεῖν.
Ν. ἢ Δάμαλιν θεός; Ζ. καὶ μάλα ὡς νότε· ἄρ' εἰτε
ὁ Ἑρμῆς ἔφη τῶν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσαι Δέσποινα.

celerrimū constitue: quem ego festinātissime con-
scēdero. T. Eccū tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
Euge utamur eo. tu yō adnata o Triton. & postq̃
assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi: tu
vero speculaberis/sicubi sentias ip̃am accedentē. T.
Ip̃a tibi ppe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa ygo.
sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̃ me cor-
ripis/ducisq̃: Plagiarius es: & videris nobis ab
AEgypto deo missus esse. quapropter in clamabo
patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A.
Quid Neptunū dicis: qd violas me homo, & in ma-
re detrahis: ego yō suffocabor misera: atq̃ submer-
gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
tui nominis tibi scaturire sinam hic: percutiens tri-
dente petrā prope littus. tu quoq̃ foelix
eris: ac sola sororum aquā non feres mortua.

Noti. & Zephyri.

NOTVS.

Hanc Zephyre iuuenkā, quam per pelagus in
ægyptū Hermes ducit: lupi violauit: captus amore.
Z. Profecto Note, nō iuuenca tunc/s; filia erat flu-
uū Inachi: nunc yō luno talem fecit ip̃am/çelo
typia mota: qñqdē videbat amantē louē. N. Nūc
igit nū adhuc amat bouē? Z. Impēse, atq̃ ob id in
AEgyptū ip̃am misit: & nobis imperauit/ne gēstua-
re faceremus mare/donec transuecta fuerit ut pariat
illic. parturit vero iam. Deus fiat ip̃a & foetus.
N. Iuēca ne deus? Z. Et maxie Note, ip̃erabitq̃
ut Mercurius dixit/naugātib; & nobis erit regina.

δύτινα ἄρ' ἡμῶν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι, ἢ καλύσαι ἐπιπνέειν.

Ν. θεραπευτέα τοι γαροῦν ὧς ζέφυρε ἥδη Δέσποινα ἄγε οὐ-
σα, νῆ Δία ἐννονσέρα γὰρ οὕτω γένοιτο. Ζ. ἀλλ' ἥδη γάρ
Διεπέρασε καὶ ἐξένυσεν ἐς τὴν γῆν, ὄρασ' ὅπως οὐκ ἔτι μεν-
τετραποδιστὶ βαδίζει, ἀνορθώσας δ' αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς γυ-
νῆϊα παγκάλῃ αὐθις ἐποίησε. Ν. παράδοξα γοῦν ταῦτα
ὧς ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐδέ οὐρά καὶ διχληλὰ τὰ σκέ-
λη, ἀλλ' ἐπέραστος κόρη, ὁ μὲν τοι Ἑρμῆς τί παθὼν μετα-
βέβληκεν ἑαυτὸν, καὶ ἀντί νεανίου κυνοπρόσωπος γεγένη-
ται. Ζ. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτε
ἄμεινον ἐκείνοσ' οἶδε τὰ πρακτέα.

Ποσειδῶνος. καὶ Δελφίνων.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Εὐγε ὧς Δελφίνες, ὅτι αἰεὶ φιλόανθρωποι ἐστέ, καὶ πάλαι
μὲν τὸ τῆς Ἰνούς παιδίον ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἐκομίσαστε.
ὑποδεξάμενοι ἀπὸ τῶν σκιρωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς
ἐμπεσόν, καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρώδον τοῦτον τὸν ἐκ μηδὺ
μυκτὸ ἀναλαβὰν ἐξενήζω ἐς ταίναρον, αὐτῇ
σκευῇ καὶ κιθάρᾳ, ὃν δὲ περὶ εἶδες κακῶς ὑπὸ τῶν
ναντῶν ἀδολάμενον. Δ. μὴ θαυμάσῃς ὧς πόσειδον, εἰ
τούς ἀνθρώπους εὖ ποιοῦμεν. ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ
ἰχθύες γενόμενοι. Π. καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι
ὑμᾶς καταναυμαχῆσας μετέβαλε. Δέον
χειρώσασθαι μόνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπογάγετο.
ὅπως γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὧς Δελφίνες.
Δ. ὁ περίανδρος οἶμαι ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ πολλάκις
μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλουτήσας παρὰ
τοῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλεύσας οἰκαδε ἐς τὴν
μηδονίαν, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον, καὶ ἐπιβάσ-

quēcunq; nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu:

N. Ancilla igit̃ Zephyre, iam regina exis-
tens, p̃ Iouē, bñuola eqdē sic fiat magis. Z. At mō
p̃transit: innuitq; in terrā. Vides quō non amplius
velut q̃drupes incedit: erigens equidē ip̃a; Mer. mu-
lierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igr̃ hęc
Zephyre: eo q̃ nō āplius illi adst̃ cornua/neq; cauda:
big: s; amabil̃ ē puella. Mer. utiq; (ad hęc nō bifidę ti-
formauit scip̃z p̃ adulescēte caninus (id efficiēs/trāsf-
ctus. Z. Nō op̃osuz fuerit nos ingreī, (aspectu fa-
melius ille nouit agenda. (qm̃

Neptuni. & Delphinorum. NEPTV.

Euge Delphini, qñqdē sp̃ amatores hoīm estis: & olī
eius q̃ Ino vocabat̃ filiū, ad Isthmon comitati estis:
susipientes a Scironijs saxis eum matre
incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-
mna adciens Arionē/sustulisti in Tēnaron ipso
ornatu & cithara: neq; contempsisti perperam a
nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si
hominib; benefacimus. ex hoīb; equidē & ipsi nos
sumus pisces facti. N. Eūuero q̃ror ob Bacchū: q̃
vos expugnās nauali pugna, trāssformauit. debuerat
capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (em̃ vos

Quopactō igit̃ de Arione hoc contigit Delphine?

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sepe
mittebat pro eo ob artem: Ille ṽo ditatus a
tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum
in Methymnā: demonstraturus opes, conscendens

παρθμείου τίνος κακουργῶν ἀνδρῶν, ὥς ἔδειξε ἄγων πολὺν
χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ ἅγιον ἐγένοντο,
ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦται· ὁ δὲ κηροῦ μιν γὰρ ἄπαν
τα παρανέωρ τῷ σκάφει· ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοικται ἔφη,
ἀλλὰ τῇρ σκενῇ ἀναλαμβάνοντά με καὶ ἄσαντα θρῆνών τινά
ἐπ' ἐμαυτῷ ἐκόντα ἑάσατε ῥίψαι ἐμαντόν· ἐπέφευγα
ναῦται, καὶ ἀνέλαβε τῇρ σκενῇ, καὶ ἥσε πάνν λιγυρῶς,
ἔπεσε μιν εἰς τὴν θάλατταν, ὥς ἀντίκα πάντως ἀποθανούμε-
νος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτόν, ἐξενηξάμην
ἔχωρ εἰς ταῖναρον· π· ἐπαινῶ τῆς φιλοτιμίας· ἄξιον
γάρ τὸν μισθὸν ἀποδεδωκας αὐτῷ τῆς ἀεροάσεως·

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ ΚΗΡΕΪΔΩΝ·

ΡΟΣΕΙΔΩΝ·

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐς δ' ἡ πᾶσις καθινέχθη,
ἔλκυσποντος ἀπ' αὐτῆς καλείσθω· τὸν δὲ νεκρὸν ὑμεῖς ὦ
κηρεΐδες παραλαβοῦσαι, τῇ τρωάδι προσενέγκατε,
ὥς ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων· Ν· μηδ' αὖ μὲν ὦ
Πόσειδον, ἀλλ' ἐν ταῦθα ἐν τῷ ἐπ' αὐτῷ πελάγει
τετάφθω· ἐλεοῦ με γὰρ αὐτὴν, οἴκτιστά ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς πέπονθ' ὕμιν· π· τοῦτο μὲν ὦ Ἀμφιτρίτην,
δέμις, ὃν δ' ἄλλως καλὸν ἐν ταῦθά που κείσθαι ὑπὸ
τῆς φάμιν αὐτῇ, ἀλλ' ὅπερ ἔφη, ἐν τῇ τρωάδι ἐν
τῇ χερ' ῥονῆσθαι τεθάφεται· ἐκείνο δὲ παραμύθιον ἔσται
αὐτῇ· ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἰνώ πείσει·
ται, καὶ ἐμπεσείτω ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαντος Διωκονμέ-
νῃ εἰς τὸ πέλαγος, ἀπ' ἄκρου τοῦ κίθαιρωνος καθύπερ
καθήκει ἐς τὴν θάλασσαν, ἔχονσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ
ἀγκάλῃ· Ν· ἀλλὰ καὶ κείνην σῶσαι δείσει χαρισάμε-
νος τῷ Διονύσῳ· τροφὰς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίθη ἡ Ἰνώ·

nauiculā q̄ndā sceleratorū viroꝝ: ubi mōstrauit q̄ntū
auri & argēti. ac posteaq̄ ī medio ægeo fuerit (ferret
consultāt in ip̄m nautē. Ille v̄o audiebat omni
a: adherens scaphē. Q̄nquidē hęc vobis visa sunt ait:
ornatū capientē me/ canentemq̄ luctuosum quiddā
de me ip̄o quo libeat/ sinite p̄cipitare meip̄z. cōcesserit
nautē. Et adcipiēs ornatū/ cecinit valde argute:
desiluitq̄ in mare: ut statim omnino moritu
rus. At ego suscipiens/ & supponens mihi ip̄z / p̄duxi
ctinēs usq̄ ī tēnarō. N. Laudo amorē musicę. dignā
em̄ mercedē reddidisti ipsi pro auditu citharę.

Neptuni. & Nereidum. NEPTV.

Angustū qdē est hoc mare ī qd Helles puella decidit:
q̄ & Hellep̄ontus ab ip̄a vocet̄. Verū mortuā vos
Nereides adciipientes/ ad Troadem afferte:
ut sepeliatur ab incolis. Ner. Nequaq̄
Neptune, sed hic in sui nominis pelago
sepeliatur. miseremur em̄ ipsius: quę miserrime a no
uerca passiōibz affecta ē. N. hoc qdē āphitrite, nec
fas est/ & maxime inhonestū: si hic alicubi iaceat: p̄p̄t
arenam ip̄am: sed quod dixi/ in Troade/ in
Chersoneso sepeliatur. At istuc solatium erit
ipsi: q̄ paulopost similia tentare & Ino persuadebi
tur: quę incidet, ab Athamante persequu
ta, in pelagus/ a sumō Citherone, qua parte
descendet in mare: habens filium in
ulnis. Ner. S3 & illā seruare oportebit: q̄ gratifice
mur Baccho. alumna em̄ ipsius & nutrix Ino est.

π. οὐκ ἔχρη δὴ τῷ πονηρῷ οὐσᾶμ· ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ
ἀχαρίστειν ὡς Ἀμφιτρίτη, οὐκ ἄξιον· Ν. αὐτὴ δὲ ἄρα τὴν
παθοῦσα, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κριοῦ, ὃ ἀδελφὸς δὲ ὁ φρύν-
ξος ἀσφαλῶς ὀχέεται· Π. εἰκότως· νεανίας γάρ, καὶ δύ-
ναται ἀντέχειν πρὸς τὴν φορὰν· ἢ δὲ ὑπὸ ἀπθείας
ἐπιβᾶσα ὀχλήματος παραδύζου, καὶ ἀποιδούσα ἐς
βάθος ἀχανές, ἐκπλαγείσα, καὶ τῷ θαμβεῖ ἄμασχε-
θεῖσα, καὶ ἰλλίγγιάσασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτήσεως
ἀκρατῆς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ, ὥς τε
ἐπείληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος· Ν. οὐκοῦν
ἐχρη τὴν μητέρα τὴν νεφέλην βοηθεῖν πιστούσῃ· Π.
ἐχρη· ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῶν τῆς νεφέλης δυνατωτέρα,
ἱριδος· καὶ ποσειδῶνος·

ΙΡΙΣ·

τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὡς πόσειδον, ἀποσπασθεῖ-
σα τῆς σικελίας ὕψαλον ἐπὶ νῆχεσθαι συμβέβηκε·
ταύτην φησὶν ὁ Ζεὺς, στήσῃ ἢ δὴ καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποιή-
σῃ ἢ δὴ δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν,
στηρίζας πάντῃ ἀσφαλῶς· δέεται γὰρ τί αὐτῆς· Π.
πεπράζεται τοῦτο ὡς ἱρι, τίνα δὲ δ' ὡς παρέρχει αὐτῷ τὴν
χρεῖαν ἀναφανείσα καὶ μνηεῖ τί πλέουσα· Ι. τὴν λητὴν
ἐπ' αὐτῆς δέει ἀποκυνῆσαι, ἢ δὴ γὰρ πονήρως ὑπὸ τῶν
ὠδίνων ἔχει· Π. τί οὐκ ἰκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐρτεῖν;
εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλά γε πάσα ἢ γῆ οὐκ ἄρ' ὑποδέξασθαι
δύναται τὰς αὐτῆς γονάς· Ι. οὐκ ὡς πόσειδον· ἢ ἥρα γὰρ
ὀρῶν μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ λητῇ
τῶν ὠδίνων ὑποδοχῆν· ἢ τοῖνυν νῆσος αὐτῇ, ἀνώματός ἐστι
ἀφανὴς γὰρ ἦν· Π. συνίημι· στήδι ὡς νῆσε,
καὶ ἀνάσθαι αὐτὴς ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μνηεῖ τί ὑποφέρειν.

N. Nō ueniēs fuerit. tā sceleratā exñtē. verētñ Dio
nō gratificari o Amphitrite, indignū ē. Ner. enysio
agēs/decidit ab ariete: frat̃ yō Phry (lpa certe qppia
xus secure pfectus est. N. Merito. iuuenis em̃ ē. po
tens resistere piculo. Illa vero insueta/
conscēdens vehiculū inopinatū: & respiciens in
patulā pfunditatē, oberrans, ac p̃ timore simul ca
dens/& vociferans, ob violentiam casus
impotens reddita est cornuū arietis: quē ṽhementer
comphenderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē: s̃ fatum Nephele potentius est.

Iridis. & Neptunei.

IRIS.

Insulam errantem Neptune, separa
tam a Siciliā, submarinā, emergere contingit.
hanc ait Iupit̃, firmā siste mō: atq; cura ut appeat: faci
toq; eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
stabiliens valde secure. indiget em̃ in aliquo ipsa. N.
Paulopost fiet hoc Iris. Verētñ quam prēbebit ipsi
utilitatē apparens/& nō amplius natās? I. Latonā
in ip̃a oportet partū deponere, iā em̃ laborat: ob
grauedies. N. nūqd̃ igit̃ nō sufficit illi celū ad ptū?
Si yō neq; hoc: equidē tota tellus num suscipere
posset ip̃ius liberos? I. Nō Neptune. Iuno em̃
iuramēto magno astrīxit terrā: ne se exhibeat Latonē
grauedinū mīstrā. hęc igit̃ īsula ip̃a/nō addicta iuram̃
eo. q̃ tū neutiq; apparuerit. N. Intelligo. (to est:
& emerge rursus ex pfūdo: nec āplius (Siste o īsula:
o (subsidas:

ἀλλὰ βεβαίῳσ' μένε, καὶ ὑπόδ' ἐλαί' ὧς ἐνδεμονεσθᾶτη τοῦ
ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν, καὶ
ὑμεῖς ὧς τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν λητὴν εἰς αὐτὴν,
καὶ γαλήνᾳ ἅπαντα ἔστω. δρᾶκοντα δὲ ὅς νῦν ἐξοιστρεῖ,
αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδ' ἄρ' τεχθῇ ἀντίκα μέτεισι,
καὶ τιμωρήσεται τῇ μητρὶ· σὺ δὲ ἀπάγγελε τῷ Δίῳ, πάντα
εἶναι ἐνπρεπῆ, ἔσθ' κεν ἢ δῆλός, ἢ κέ τω ἢ λητῶ, ἢ τι κτέτων
Ξάνδον, καὶ εὐαλόσσησ'.

ΞΑΝΘΟΣ

Δέξαι με ὦ θάλασσα δεινὰ πεπονθότα, κατὰ σβεσὸν μου
τὰ τραύματα. Θ. τί τοῦτο ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκλυσεν;
Ξ. ἠ' φαίτοσ', ἄλλ' ἀπὸ κτηνῶν ὦ λωσ' ὁ κακοδαί-
μων, καὶ ζέω. Θ. διατί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ;
Ξ. διὰ τὸν υἱὸν τῆς θετίδος, ἐπεὶ γὰρ φονέοντα τοὺς
φρύγας, ἰκέτευσα. ὁ δ' ἐνὶ ἐπαύσατο τῆς θυγῆς, ἄλλ'
ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφρμυτέ μοι τὸν ῥοῦν. ἐλάσας τοὺς
ἀθλίους, ἐπῆλθον ἐπικλύσαι θέλων, ὥς φοβηθεῖς ἀπὸ σχοί-
το τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα δ' ἠ' φαίτοσ' ἔτυχε γὰρ πλησίον
πουν ὦν, πᾶν ὅσον, εἴ μοι, πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον
ἐν τῇ αἵτῃ καὶ εἶποθι ἄλλοθι, φέρων, ἐπῆλθε μοι, καὶ ἔκλυ-
σε μὲν τὰς πτελέας καὶ μὲν ῥίκας, ὥπτησε δὲ καὶ τοὺς κα-
κοδαίμονας ἰχθύς, καὶ τὰς ἐγχείλους. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερ-
καχλάσαι ποίησας, μικροῦ δειρὸν ὅλον ζῆρόν ἐίργασται.
ὄρᾳ δὲ οὐρ ὅπασ' δικάμειμαι ὑπὸ τῶν ἐκτανυμάτων. Θ.
θολερόσ' ὦ Ξάνθε καὶ θερμόσ', ὥς εἰκός· τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, ἢ θερμὸν δὲ ὥς φῆς ἀπὸ τοῦ πυρός· καὶ εἰκότως ὦ
Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τῷ ἐμῷ υἱὸν ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεῖς ὅτε
νηρείδος υἱὸς ἦρ'. Ξ. οὐν ἔδει οὐρ ἐλεῆσαι γείτονας ὄν-
τας τοὺς φρύγας; Θ. τὸν ἠ' φαίτοσ' δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι
θετίδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλεῖα.

sed firma manet: ac suscipe o foelicissima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam:
tranquillaque sint omnia. Draconem vero, qui nunc furit
ipsa per terras, ac nouit genitos, ubi peperit: pertinus ad
ac punit per matrem. Tu vero renuncia Ioui, omnia (orientem puuli:
probe esse acta, stetit Delos: venitque Latona: & peperit.

Xanthi. & Maris. XANTHVS

Suscipe mare graui passum: sana mihi
vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe: quid te obussit?

X. Vulcanus. Sed ardeo a prunis prorsus infoc-
lix, atque oburor. M. Verum quomodo tibi iniecit ignem?

X. Propter Achillem Thetidis filium, nam cum ille infunderet
Phryges: supplex illum rogavi, at ille non cessauit ab ira:
per mortuis corporibus obturauit mihi alueum, at (verum
missos: subijcitque in mentem/ut eum submergeret (ego missus sum
ret a viris troianis. Illic tamen Vulcanus. (gerens: qui tritus abstine
alicubi existeret, omnes prorsus, ut puto, ignem tunc sibi (erat prope
in Aetna & alibi esset ferens/iniecit (ille habebat: quantum
sitque ulmos/& myrricas: ac interfecit in (mihi: obussit
foelices pisces/atque anguillas. At ipsum quidem me exi-
lire fecit, parum quicquam abfuit, ut non integre aridus redderem.
Vides vero/quomodo iaceo propter inustiones? T.
turbidus es o Xanthe, & calidus, ut par est, sanguis quidem a
mortuis est: calor vero, ut ais, ab igne. Et merito o
Xanthe, qui contra meum gnatum coniurasti: non veritus/quod
Nereidis filius erat. X. Nunc optuit me misereri propter
Phrygum? M. At Vulcanum misereri optuit (quorum
Thetidis filij Achillis.

τί λακρύεισ' ὡς θετί· ὁ καλλίστην δ' Δωρί κόρη
 εἶδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσα· αὐτὴν τε
 καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον ἐκέλευσε Δεῦ πατὴρ, τοῦσ'
 νῦν τωσ' ἀναλλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδ' ἄρ' πολὺ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἀποσπάσσωσι, ἀφείναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὥς ἀπὸ
 λοινοῦ ἢ ἀθλίας καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος· Δ· τίνοσ' δ'
 εἵνεκα ὡς ἀδελφῆ· ἐπεὶ ἔμαθεσ' ἀκριβῶς ἅπαντα·

Θ· Ἀκρίσιος δ' πατὴρ αὐτῆς, καλλίστην οὖσα ἐπαρθέ-
 νευε, εἰς χαλκοῦρ τινα θάλαμον ἐμβάλων· εἴτα, τὸ μὲν
 ἀληθεὶς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυσὸν γενόμε-
 νον, ῥυτῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτὴν, δεξαμένην δ' ἐκεῖ
 νηρ ἐς τὸν κόλπον καταρ' ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσ-
 θαι, τοῦτο αἰσθόμενος ὁ πατὴρ ἀγρίοσ' τισ' καὶ ζηλότυπος
 γέγων, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπὸ τίνος μεμοιχεῦσθαι διηθείσ'
 αὐτὴν, ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἀρτι τετοκῦιαν· Δ· ἢ δέ
 τί ἔπραττεν ὡς θετί, ὁπότε καθίκετο· Θ· ὑπὲρ αὐτῆς μὲν
 ἐσίγα ὡς Δωρί, καὶ ἔφερε τὴν καταδίικην, τὸ βρέφος δέ πα-
 ρητῆι τομῇ ἀποθανεῖν, λακρύουσα, καὶ τῷ πάσῳ Διὶ κινύ-
 ονσα αὐτὸ κάλλιστον ὄν· τὸ δέ ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν
 καὶ ἐμειδία πρὸς τὴν θάλασσαν· ὑποπύμπλαμαι αὖθις
 τοῦσ' ὀφθαλμοῦσ' λακρύων, μνημονεύονσα αὐτῶν·

Δ· καὶ μέ λακρύσαι ἐποίησας· ἀλλ' ἦδη τεθνῶσιν·

Θ· ἐν δαμῶσ'· νῆχεται γὰρ ἔτι ὁ κιβωτὸς ἀμφὶ τὴν σέ-
 ριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα· Δ· τί οὖν· οὐχὶ σώ-
 ζομεν αὐτὴν τοῖς ἀλιεῦσι τοῦτοισ' ἐμβαλοῦσαι ἐς τὰ Δίκ-
 τυνα τοῖς σεριφίοις, οἱ δέ ἀνασπάσαντες σώσουσι Διλο-
 νότι· Θ· εὖ λέγεις, οὕτω ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀπολέσθω μὴ·

Doridis. & Thetidis.

DORIS

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Do
vidi in arcam a patre deiectā. Illā deniq; (ris puellā,
ac infantem, prolem nup̄ genitam pręcepit pater: ut a
nautis susciperent in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror? qñquidē exacte didicisti omnia.

T. Acrisius pater ip̄ius, pulcherrimā exñtem, deuo
uit yginē dñs, ī gneū qñdā thalamū rñmittēs. Dein (qd
pro vero non dixerim) aiunt louē aurum fa / tamē
ctum, defluxisse p̄ impluuiū ad ip̄as: suscipientē yō il
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa /
ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & celotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo vitiatā esse putās /
ip̄am deñcit in arcam, nouiter enixam. D. Illa yō
qd fecit o Thetis, qñ puenit ad mare? T. De se ip̄a
silebat o Doris, & ferebat odēnationē. ifanti (quidē
cabañ: ne mors cōtingeret: plorās, & patri auo (yō p̄
strās ip̄as p̄cherimū exñtē. Hoc yō ob inocē (demō
subridebā usq; ad mare. Porro deī (tiā puellę, a ma
irrigauī oculos, lachrymās ex freqñti illi (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordatiōe.
T. Neq; qñ. nauigat em̄ adhuc circa (qd iā mortui sñ
riphō: viuētes ip̄os assuās. D. qd igit? nōne sñ (Se
namus ip̄am piscatoribus / inñcientes in re
tia Seriphñs? Illi yō diuellentes seruabunt.
T. Benc dicis, sic faciamus: ne pereat cer

τε αὐτῇ, μή τε τὸ παιδίον οὕτως ὄν καλόν·

ἐνι πέωσ· καὶ ποσειδῶνος·

ΕΝΙ ΠΕΥΣ

ὄν καλὰ ταῦτα ὥς ποσειδόν· εἰρήσεται γάρ τ' ἀληθές,
ὑπελθὼν μου τῇ ἐρομένην, εἰκασθεὶς ἐμοί, Διὸς κόρησας τῇ
τῇ παῖδα· ἥ δέ ᾤετο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι, καὶ Διὸς
τοῦτο παρῆχεν αὐτῇ· π· σύ γάρ ὥς ἐνι πεῦ, ὑπεροπτι,
κόσ' ἦσθα καὶ βραδύς, ὅς κόρησ' ὅτ' καλῆς, φοιτῶσῃς ὅση
μέραι παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερώρας,
καὶ εἰχαιρῶν λυπῶν αὐτῇ· ἥ δέ παρὰ τὰς ὀχθὰς
ἀλύουσα, καὶ ἐπεμβαίνουσα, καὶ λουομένη, ἐνίστε εὐχετό
σοι ἐντυχέην, σύ δ' ἐθρύπτου πρὸς αὐτῇ· ε· τί οὐρ;
Διὸς τοῦτο ἐχρήσας προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυπο-
κρίνεσθαι ἐνι πέᾱ αὐτὶ ποσειδῶνος εἶναι, καὶ κατασοφίσασ-
θαι τῇ τυρῶ ἀφελῇ κόρην οὔσαν· π· ζηλοτυφεῖς ὥς ἐνι πεῦ,
ὑπεροπτις πρότερον ὦν· ἥ τυρῶ δέ οὐδὲν δεινὸν πέπονθεν,
δοιομένη ὑπὸ σοῦ Διακεκορῆσθαι· ε· ὄνμενον· ἔφησ-
γάρ ἀπὶ ὧν ὅτ' ἡ ποσειδῶν ἦσθα, ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν
αὐτῇ, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, ὅτε τὰ ἐμὰ σύ εὐφραίνου,
τότε, καὶ περιστήσας πορφύρεόν τι κῆμα, ὅπως ὑμῶς συν-
ἐκρυπτε ἄμα, συνῆσθα τῇ παιδίᾳ αὐτ' ἐμοῦ· π· σύ γάρ
ὄνκ' ἐθέλεις ὥς ἐνι πεῦ.

τρίτωνος· καὶ κηρείδων·

ΤΡΙΤΩΝ

τὸ κῆστός ὑμῶν ὥς κηρείδων, ὃ ἐπὶ τῇ τοῦ κηφέως θυγα-
τέρᾳ τῇ Ἀνδρομέδᾳ ἐτπέμεναι, οὔτε τῇ παῖδα ἠδίκη-
σεν, ὥς οἶσθαι, καὶ αὐτὸ ἦδη τέθυκε· π· ἀπὸ τίνος
ὥς τρίτων· ἥ ὥς κηφεύς καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τῇ κόρῃ,
ἀπέκτεινε ἐπὶ ὧν, λοχίσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως·
τ· ὄνκ', ἀλλ' ἴσθαι, οἶμαι, ὥς ἱφίανασσα τὸν περσεῖα,

te ipsa: nec puerulus adeo formosus:

Enipei. & Neptuni.

ENIPEVS.

Minime honesta hæc sunt Neptune. Dicit p vero:
q̄ circūueneris a me amatā: sis effectus mihi: & gita
puellę. illa v̄o putabat se a me hæc (tē p̄de ademeris
hoc exhibuit seip̄a. N. Tu Enipeu (passā eē: & ob
cius eras & turbidus: q̄ puellā sic pulchrā (despecti
die ad te, perditā prę amore cōtempseris: (euntē q̄ti
lētatusq̄ fueris molestijs afficiēdo ip̄a. At illa circa ri
piscans/ & icedens/ lauansq̄: interdū optabat (pas
tibi coire: te delicias agente cū ip̄a. E. Quid igitur:
num ob hoc oportuit te p̄ripere mihi amorē: & mētis
ri Enipeum pro Neptune: & decipe
re Tyro simplicē puellā exñtē. N. Zelotypia moueris
quū p̄us dēptor tu extiteris: Tyro v̄o nihil (Enipeu,
putās se abs te violatā fuisse. E. Nō (graue passā ē.
em̄ abiēs te neptunū eē. q̄d & maxie (p̄fecto. dixisti
& ego ob hoc iniuria afficior: q̄ p̄pt̄ (molestie tulit.
ris: circūdās purpureū quendā fluctū q̄ (mea tu lēta
peruit sis: & coiuisti cū puella p̄ me. N. At (vos o
non volebas o Enipeu. (q̄ tu

Tritonis. & Nereidum.

TRITON.

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei fili
am Andromedā missus est: nec puellam lē
sit: ut putatis: & ip̄e iam int̄jt. N. A quo nam
o Triton: Nūqd Cepheus q̄si escā p̄ponēs puellam
adortus interemit/ insidians magna vi:
T. Nō. Sed nosti puto, nymp̄ha Iphianassa, Perseū,

τὸ τῆς Δαναῆς παιδίον, δὲ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ
ἐμβληθὲν εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπατρὸς, ἐσώσα-
τε δὲ οἰκτεῖρασαι αὐτούς. Ν. οἶδ' αὖ ὅν λέγεις· εἰκόσ' δὲ
ἦδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.
Τ. οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ν. διὰ τί ὦ τρίτῳ;
ὅν γάρ δὴ σῶστρος ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρήμ.
Τ. ἐγὼ ἡμῖν φάσω τὸ πᾶν ὥς ἐγένετο· ἐστάλη μὲν οὐρ
ἐπὶ τὰς γοργόνας, ὅθλόν τινά τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐσιτε-
λῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν λιβύην. Ν. πῶς ὦ τρίτῳ;
μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμαχόντας ἦγε; ἄλλως γὰρ
δύσπορος ἦ ὁδός. Τ. διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὖ
τοῦ ἢ Ἀθηνᾶ ἔθικεν· ἐπεὶ δ' οὐρ ἦκεν ὁ πούλιος, αἰ-
μὲν ἐκὰς εὐδὸν, οἶμαι, δὲ ἀποτεμὼν τῆς μεδούσης
τὴν κεφαλὴν, ὥς κετ' ἀποσπάμενος. Ν. πῶς ἰδῶν;
ἀθέατοι γὰρ εἰσιν, ἢ ὅς' αὖ ἴδῃ, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα
ἦλοι. Τ. ἢ Ἀθηνᾶ τὴν ἄσπίδα προφαίνουσα· τοιαῦτα γὰρ
ἦκονσα διηγούμενον αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς
τοῦ κηφέα ὕστερον· ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἄσπίδος ὑποσιλ-
βούσης ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρον, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν
εἰκόνα τῆς μεδούσης· εἴτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῆς κόμης,
ἐν οὖρῳ δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτατο· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην αἰθιοσίαν
ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετόμενος, ὅρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν
προκειμένην ἐπὶ τίνος πέτρας προβλήτοσ' προσπεπαττα-
λεμένην, καλλίστην, ὧς θεοί, καθειμένην τὰς κόμας, ἢ
μῖγνυμον πολὺ ἐνερθε τῶν μαστῶν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον
οἰκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν αἰτίαν τῆς κατὰ

Danaes prolem tenellam: quam cū matre in arcam
iniectam in mare a materno auo. serua
stis: omisitq; ip̄or̄. N. Noui quē dicis. at veris̄se est
mō iuuenē esse. valdeq; gñosus. ac pulchr̄ vi (talē
T. Is ē q̄ inf̄fecit Cetū. N. pp̄t qd o Tritō? (deri.
nō em̄ mercedē liberatōis eiussmōi nob̄ psoluer̄ ip̄z cō
T. Ego vob̄ dicā totū ut accidit. Missus (ueniebat.
ad Gorgonas/ premiū quoddā regi affe (est hic
rens. Ver̄ ubi puenit ī Libyā. N. q̄ pacto o Tritō?
solus ne? an & alios auxiliores duxit secū? alioqn. n.
difficilis via est. T. Per aerem. pennatum em̄ ī
psū Mierua r̄ddidit. Postq̄ v̄o p̄uēit ubi degebāt: ille
quidē dormiebāt: ut puto. ver̄ hic abs̄cidēs Medusæ
caput/ abijt euolans. N. Quo pacto asp̄catus est?
iuisibiles em̄ s̄t. v̄l q̄ eas viderit: nō īsup aliud qddā de
cōsp̄cabit. T. Mineruę clypeū p̄tēdēs (nā (inceps
audiui p̄dicantē ip̄m apd̄ Andromedā & hęc ego
Cepheū nouiss̄ie) Mierua haud dubie ī clypeo resplē
dente quemadmodū in speculo: pr̄buit ille ipsam
imaginē Medusę ut videret. Dein̄ ad̄cipiēs lēua comā
īsp̄iciētis imaginē: dextra falcem habens/ abs̄cidit
caput ipsius: ac priusq̄ excitarentur sorores/
sursum volauit. Ver̄ ubi maritimā hāc AEthiopiam
venit: iam volatu terrę proximus/ videt Andromedā
adiacentē in quadā eminenti rupe: paloq; affi
xam. pulcherrimā. Dñ̄ boni. demissa coma. ac
feminudā multū admodū infra ubera. Et primū qd̄z
miseratus fortunā ip̄ius/ interrogabat cām condem

Δίηκος· κατὰ μίηρόν δ' ἄλουσ' ἔρωτί, ἐχρήν γάρ
σεσῶσθαι τὴν παῖδα, βοηθεῖν διέγνων· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆ-
τος ἐπ' ἤει μάλα φοβερόν, ὥς καταποιούμενον τὴν ἄνδρ^{ος}
μέδαν, ὑπεραιώρηται σ' ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρ-
πην, τῇ μὲν καθικνέεται, τῇ δὲ πρόδεικνύς τὴν τοργόρα,
λίθον ἐποίει αὐτό· τὸ δὲ τέθηκε κοῦρ· καὶ πέτεν γερ-
αυτοῦ τὰ πολλὰ ὅσα εἶδε τὴν μέδονσαν· ὁ δὲ
λύσας τὰ δεσμά τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπε-
δέξατο ἀκροποδῆτι κατιούσαν ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρῶς
ὄνσος· καὶ νῦν γαμῆϊ ἐρτοῦ κηφέως, καὶ ἀπάξει αὐτὴν
ἄργος, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον ἐν τὸν τυχόντα εὔρετο·
Ν· ἐγὼ μὲν ἐν πάνν τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἢ πόσις
ἠδῆκει ἡμᾶς, εἴτι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡ ζίου
καλλίωρ εἶναι; Τ· ὅτι δ' οὕτως ἀν' ἡλγησε ἐπὶ τῇ
θυγατρὶ μήτηρ γε οὕσα· Ν· μήκέτι μεμνήμεθα ὦ Δωρι-
εκέινωρ, εἴτι βαρδάρως γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἄξίαν ἐλάλησε·
ἰκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ
παιδί· χαίρω μεν οὖν τῷ γάμῳ·

ζεφύρον· καὶ νότον·

ΖΕΦΥΡΟΣ·

ὅν πῶποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον
ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰμι καὶ πνέω· σὺ δὲ ἐν ἡ εἶδες
ὦ νότε; Ν· τίνα ταύτῃ λέγεις ὦ Ζεφύρε τὴν πομπὴν;
ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζ· ἡδίστον θεάματος
ἀπελείφθησ' οἷον ἐν ἄλλοις οἶσις ἐτι· Ν· παρὰ τὴν ἔρυ-
δραν γὰρ θάλασσαν ἐργαζόμην, ἐπέπνευσα δέ τι καὶ
μέρος τῆς ἰνδικῆς, ὅσα παρὰ λίαν τῆς χώρας· ἐν δὲ
ὑμ' οἶδα ὥρ λέγεις· Ζ· ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγνύρα
εἶδες; Ν· ναί, τὸν τῆς ἐνρώπης πατέρα· τί μὲν;

natōis. Paulopost v̄o amore captus (iuēiēs nāq̄ erat
ut s̄quaret puella) admiculo eē eidē dignū duxit. Pla
tus accessit ip̄se t̄ribiſ, t̄āq̄ deuoſ (ne posteaq̄ Ce
medā: demittēs oculos iuuenis/ſtriſ (raturus Andro
cē, unā qdē manū oñdit: al̄a v̄o p̄feſ (ctūq̄ h̄ns fal
lapidē cōfecit ip̄s. Ille itaq̄ morte subſ (rēs Gorgona
m̄lta eorū q̄ asp̄icata fuer̄t Me (latus ē. iduruer̄t dēiq̄
soluēs vic̄la v̄ḡis, sustinēs manū, sus (dusā. Poſo ille
cepit sum̄is pedib̄ descēdentē ex rupe procliui,
& nūc eā ducit uxore i ip̄a domo Cephei: abducetq̄
Argos. iōq̄ p̄ morte nuptias has felices iuenit. (ip̄az
N. Ego qdē non admodū ex hoc facto m̄rore affi
offendit nos: si q̄ mō maſ gl̄iata ē (cior. i q̄ em̄ puella
pulchriorē eē. T. Verūtn̄ etiā miſ (al̄n & p̄sūpsit se
filiā maſ. N. nō āplius mem̄ie (rūimodū doluit ob
illorū, si qd̄ barbara mulier ultra hoc qd̄ (rius Doris
sufficiētē em̄ nobis penā dedit: t̄riſ (deciit locuta ē.
filiam. Congratulemur igitur nuptiis. (ta prop̄

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunq̄ pompā ego magnificentiorem vidi
in mari ex quo sum, & spiro. Tu vero nunquid
o Note. N. q̄nā hęc ē quā dicis o Zephyre pōpā
aut q̄ ducētes pompā erāt. Z. Suauissio spectaclo
caruisti: ut nō aliud videre possis posthac. N. iuxta
threum mare occupatus spirabā: atq̄ in (Ery
pte indici maris, oib̄ deniq̄ maritū illius regiōis. nihil
iḡit eorū noui quē dicis. Z. Att̄n sidoniū Agenorē
vidisti. N. Profecto vidi. Europę genitorē. qd̄ tū.

Ζ· ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΣ ΕΚΕΙΝΗΣ ΔΙΚΗΣΟΜΑΙ ΣΟΙ· Ν· ΜΩΡΟΤΙ Θ
ΖΕΥΣ ΕΡΑΣΤΗΣ ΕΚ ΠΟΛΛΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΟΣ, ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ Η ΠΑΛΑΙ
ΗΠΙΣΤΑΜΗ· Ζ· ΟΥΚΟΥΝ ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΡΩΤΑ ΔΙΣΘΑ, ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑΥ
ΤΑ ΔΕ ΗΔΗ ΑΚΧΟΝ· Η ΜΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΤΕΛΗΛΥΘΕΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΗΙΟΝΑ
ΠΑΙΖΟΥΣΑ, ΤΑΣ ΗΛΙΚΙΩΤΙΔΑΣ ΠΑΡΑΛΑΒΟΥΣΑ· Θ ΖΕΥΣ ΔΕ
ΤΑΥΡΩ ΕΙΚΑΣΑΣ ΕΑΥΤΟΝ, ΣΥΝΕΠΑΙΖΕΝ ΑΥΤΑΙΣ, ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ· ΛΕΥΚΟΣΤΕ ΓΑΡ ΉΝ ΑΚΡΙΒΩΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΗΕΡΑΤΑ
ΕΝΚΑΜΠΗΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ Η ΜΕΡΟΣ· ΕΣΚΙΡΤΑ ΟΥΝ Η ΑΥΤΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΙΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΜΝΗΑΤΟ ΗΔΙΣΤΟΝ· ΩΣΤΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
ΤΟΛΜΗΣΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΒΗΝΑΙ ΑΥΤΟΝ· ΩΣ ΔΕ ΤΟΥΤ' ΕΓΕΝΕΤΟ, ΔΡΟ
ΜΑΙΟΣ ΜΕΝ Θ ΖΕΥΣ ΩΡΜΗΣΕΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ, ΦΕΡΩΝ ΑΥΤΗΝ
Η ΕΝΗΧΕΤΟ ΕΜΠΕΣΩΝ· Η ΔΕ ΠΑΝΝ ΕΚΠΛΑΓΕΙΣΑ ΤΩ ΠΡΑΓΜΑΤΙ,
ΤΗ ΛΑΙᾶ ΜΕΝ ΕΧΕΤΟ ΤΟΥ ΗΕΡΑΤΟΣ, ΩΣ ΜΗ ΑΠΟΛΙΣΘΑΝΟΙ, ΤΗ ΕΤΕ
ΡΑ ΔΕ ΗΝΕΜΩΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΠΕΠΛΟΝ ΖΥΝΕΙΧΕ· Ν· ΗΔΥ ΤΟΥΤΟ
ΘΕΑΜΑ Ω ΖΕΦΥΡΕ ΕΊΔΕΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΙΚΟΝ, ΨΗΧΟΜΕΝΟΝ
ΤΟΝ ΔΙΑ ΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΩΜΕΝΗΝ· Ζ· ΚΑΙ ΜΗΡ ΤΑ
ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΗΔΙΩ ΠΑΡΑΠΟΛΥ Ω ΝΟΤΕ· Η ΤΕ ΓΑΡ ΘΑΛΑΤΤΑ
ΕΝΘΥΣ ΑΚΥΜΩΝ ΕΓΕΝΕΤΟ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗΝ ΕΠΙ ΣΠΑΣΑ ΜΕΝΗ
ΛΕΙΑΝ ΠΑΡΕΪΧΕΝ ΕΑΥΤΗ· ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΠΑΝΤΕΣ ΗΣΥΧΙΑΝ ΑΓΟΝ
ΤΕΣ, ΟΥΔΕΡ ἌΛΛΟ Η ΘΕΑΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΩΝ ΓΥΓΝΟΜΕΝΩΝ,
ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝ· ΕΡΩΤΕΣ ΔΕ ΠΑΡΑΠΕΠΕΤΩΜΕΝΟΙ
ΜΙΚΡΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ, ΩΣ ΕΝΙΟΤΕ ΑΙΚΡΟΙΣ ΤΟΙΣ ΠΟΣΙΝ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΝ ΤΟΥ ΎΔΑΤΟΣ, ΕΜΜΕΝΑΣ ΤΑΣ ΔΑΔΑΣ ΦΕΡΟΝΤΕΣ, Ή
ΔΟΝ ΑΐΜΑ ΤΟΝ ΎΜΕΝΑΙΟΝ· ΑΙ ΝΗΡΕΪΔΕΣ ΔΕ ΑΝΑΔΥΣΑΙ,
ΠΑΡΙΠΠΕΥΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΕΛΦΙΝΩΝ ΕΠΙΚΡΟΤΟΥΣΑΙ, ΗΜΙΓΥΜ
ΝΟΙ· ΑΙ ΠΟΛΛΑΙ ΤΟΤΕ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝΩΝ ΓΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΊΤΙ ἌΛΛΟ
ΜΗ ΦΟΒΕΡΟΝ ΙΔΕΪΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΤΤΙΩΝ· Αΐ ΠΑΝΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΡΕΝΕ
ΤΗΝ ΠΑΙΔΑ· Θ ΜΕΝ ΓΑΡ ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΕΠΙΒΕΒΗΚΩΣ ΑΐΡΜΑΤΟΣ,

Z. De ea ipsa narrabo tibi. N. Profecto
Iupiter amator fuit ex multo tpe puellę: qđ & olim
sciebā. Z. Itaq; amorē qđē nosti: verę q̄ subīde acci-
derunt nūc audi. Europa illa descendit ad littus
lusura: coętaneas secū simul assumēs. Porro Iupiter
tauro adsimilans seip̄/colludebat illis: pulcherrimus
apparēs. cādidus nāq; erat undiq; cornua p̄n̄ illi
sinuosa, & aspectus benignus. saliebat planē & ipse
in littore: & mugiebat suauissime, q̄propter Europa
ausa est inscendere ip̄m. Quo factō/ple-
no cursu Iupiter exiliit in mare: ferens ip̄am /
vehēdoq; incidēs. Illa yō vehemēter territa ex hac re:
lēua quidē tenebat cornu/ne periret: alte-
ra yō vēto cōcitātū peplū cōtinebat. N. Suaue hoc
spectaculū o Zephyre, qđ vidisti: & amatoriū qđ p̄-
lupit, natādo ferens dilectā. Z. Atqui quę (stabat
post hęc acciderūt suauiora multo Nore. Eteñ mare
statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans /
iucundū prębuit seip̄. At nos omnes quietem agen-
tes, nihil aliud q̄ spectatores facti eorū quę fiebant,
seq̄bāur. Poñ (Cupido Venusq;) amores aduolātes
parē super mare: ut interdum summis pedibus
attingerent aquā: accensas faces ferendo/ca-
nebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes /
equitū ritu delphinis vectabant: applaudētes seminu-
de. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt
marinorū/quę terribili nō sunt aspectu. Oīa saliebant
circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens currū,

παρθοῦ μ' ὅς τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε
 γεγηθὼς, προσδ' ὠκυρῶν ἰκχομένω τῷ ἀδελφῷ· ἐπὶ πᾶσι
 δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο τρίτωνες ἔφερον ἐπὶ κόγχῃς κατακει-
 μένῃ, ἃν παυτοῖα ἐπιπείττουσαν τῇ νύμφῃ· ταῦτα ἐκ φοι-
 νίκης ἄχρη τῆς κρήτης ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἔσβη τῇ νύμφῃ,
 ὁ μὲν ταῦρος ἔτι ἔφαίνετο ἔπι λαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
 ὁ Ζεὺς, ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ Δίκταιον ἄντρον ἐρυθρίῳ
 σαρκαὶ καὶ κάτω ὀρῶσας· ἡπίστατο γὰρ ἦδη ἔφ' ὅτι ἄγοιτο·
 ἡμεῖς δ' ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος
 διεκυμαίνομεν· νῦν ὦ μακάριε Ζεῦ φρετῆς θέας,
 ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώ-
 πους ἑώρων·

ΝΕΚΡΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ·
 ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ· καὶ πολυδαύκονος·

ΔΙΟΓΕΝΗΣ·

ὦ πολυδαύκες, ἐντέλλομαι σοὶ ἐπειδ' ἄρ' ταχιστα ἀ-
 νέηθης, σὸν γὰρ ἐστὶν ὀϊμαὶ τῷ ἀναβιβῶναι
 ἄντρον, ἢν ποὺ ἴδῃς μένιππον τὸν κύνα, ἔνυοις δ' ἄρ' ἄνθρω-
 πῳ ἐκ κορίνθω κατὰ τὸ κράνειον, ἢ ἐν λυκείῳ, τῶν ἐριζόν-
 των πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα· εἰπέμην
 πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοὶ ὦ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης,
 εἰ σοὶ ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἔκειν
 ἐνθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
 ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι ὁ γέλωσ' ἦν· καὶ πολὺ τὸ τίς
 γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐν ταῦτα δὲ ὅν παν-
 ση βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα,
 ἐπεὶ δ' ἄρ' ὀρᾷς τοὺς πλουσίους, καὶ σατράδας, καὶ

transferensq; & Amphitriten præcedebat
hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. In omnes
vero Venerê duo Tritones ferebant/ in concha iacen-
tem, flores varios aspergentē sponse. Hæc ex Phœ-
nícia usq; ad Cretā sic tigeŕt. Verū ubi puenit ad insulā/
taurus nō amplius apparebat. arripiens yō manum
Iupiter, abduxit Europā in Dictēū antrū, erubescen-
tē demissis in terrā ocul. sciebat em̄ iā ob qđ duceret.
At nos insidentes alius aliam in pelagi partem,
fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q talia viderit:
Verū tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
nes conspicabar.

MORTVI DIALOGI:

Diogenis. & Pollucis.

D I O G E N E S.

o Pollux, cōmēdo tibi: postq̄ celerriē ad supe-
ros redieris (tuū em̄ est arbitror/ reuiuiscere
cras) sicubi videris Menippū canē, inuenies yō ipm
Corinthe iuxta Craneū, vel in Lycēo, conten-
dentes mutuo philosophos iridentem, dicere velis
ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.
Si tibi satis terrena deriseris: ut venias
huc: mltō amplius habiturus qđ irrideas. Alibi eqđez
ī ābiguo tibi adhuc ē/ cuiusmōi risus sit. & certe mltūz
em̄ oīno agnoscat ea q̄ sūt ī vitā. Hic yō (hoc. Quis
ces a cōstātī risu. quēadmodū ego nūc. Et (nō quies
ubi videas diuites/ satrapas / & (maxime,

τυράννουσ δ' ὕψι ταπεινούς, καὶ ἁσέμους, ἐκ μόνης οἰμῆς
γῆσ' διαγινώσκόμενους, καὶ δ' ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖς
εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνων· ταῦτα λέγει αὐτῷ, καὶ προσέτι
ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἡ' κερθέρμων τε πολλῶν, καὶ
εἰπου ἑυροὶ ἐν τῇ τριόδῳ· ἐκάτῃσ' δ' εἰπνον κείμενον, ἢ ὥρμ
ἐκ καθαρσίον, ἢ τί τοιοῦτο· π· ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα
ὧ Διόγενεσ· δ' ὅπως δέ εἰδῶ μάλιστα ὁδοῖός τίς
ἐστὶ τὴν ὁδὸν· Δ· γέρων, φαλακρὸς, τριβώνιον ἔχων πο
λύθυρον, ἀπαντὶ ἀνέμῳ ἀναπεσπταμένον, καὶ τῶν ἐπι
πτυχθῆσ' τῶν ῥακίων ποιηκίλου· γελᾷ δ' αἶ, καὶ τα πολ
λά τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει·
π· ῥαδίον ἐνυῖν ἀπό γε τούτων· Δ· βούλει καὶ πρόσ
αυτοὺς ἐκείνους ἐν τείλομαί τι τοὺς φιλοσόφους· π·
λέγει· οὐ βαρὺ γὰρ οὐ δέ τοῦτο· Δ· τὸ μὲν, ὅλον παύσας
θαὶ αὐτοῖσ' παρεγγύα ληροῦσι, καὶ περὶ τῶν ὀλῶν ἐρίζουσι,
καὶ κέρατα φύουσιν ἀλλήλοισ', καὶ κροκοδείλους ποιοῦσι,
καὶ τοιαῦτα ἄπορα ἔρω, τῶν διδάσκουσιν τὸν νοῦν· π·
ἀλλ' ἐμὲ ἁμαθὴ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φησούν, κατηγοροῦν
τα τῆσ' σοφίας αὐτῶν· Δ· σύ δέ οἱ μῶζεις αὐτοῖσ' παρ'
ἐμοῦ λέγει· π· καὶ ταῦτα ὧ Διόγενεσ ἀπαγγελῶ· Δ·
τοῖσ' πλουσίοισ' δέ ὧ φίλτατον πολυδευκίον, ἀπάγγελε
ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί ὧ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε;
τί δέ τιμωρεῖσθαι ἑαυτοὺς, λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ
τάλαντα ἐπὶ τάλαντοισ' συντιθέντες, οὓς χρηρ' ἓνα ὀβολόν
ἔχοντασ' ἡ' κερ μετ' ὀλίγον· π· εἰρησεται καὶ ταῦτα
πρὸς ἐκείνους· Δ· ἀλλὰ καὶ τοῖσ' καλοῖσ' γε, καὶ ἰσχυ
ροῖσ' λέγει, μεγίλλω τε τῷ κορινθίῳ, καὶ δαμοζένῳ τῷ παλαι
στῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη, ἢ οὔτε τὰ χαροπὰ,

tyrannos sic deiectos, & neutiq̃ insignes, ex solo elu
latu cognitos: & q̃ molles & degeneres
sint r̃cordātes eorū q̃ s̃t apd̃ supos. Hęc illi p̃dica, p̃d̃
ut impleta pera veniat lupino multo: &
alicubi reperta in triuio Hecatē coenā iacentē: aut ouū
ex purgatiōe/vl̃ huiuscemōi re. P. S; r̃nūciabo hęc
o Diogenes. q̃ pacto aut agnouero eū maxie: q̃ nam
est s; m̃ faciem? D. Vetulus, caluus, lacernā h̃ns m̃
to aditu, omni vento peruiam: & su
perne plicas p̃aniculorū q̃ pluriū. Ridet ṽo sp: & mul
tum arrogantiam philosophorum consyderat.

P. Facile eū fuerit iuenire apd̃ illos. D. vef̃ & ad
illos ip̃os referre mandati quippiā philosophos. P.
Dic, nō molestū eū neq; hoc ē. D. Hoc qdē: ut i to
rēt sibi ab allegatiōe nugarū/ & ab oī ṽbo (tū tēpe
q̃ cornua g̃nant ill̃ mutuo: crocodilosq; (rū pugna:
& hęc dubia iquirūt: cū de hoc doceat sēsus. (faciūt:
P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan
tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare ipsi a
me manda. P. Et hęc Diogenes renūciabo. D.
Diuites vero amicissime Pollux, affare
hisce a me verbis. Quid o vani aurum amatis?
Quid ṽo excruciatis vosip̃os/cōputantes usura;: &
talentū sup̃ talenta addētes: quib; nece est unū obolū
habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
ad illos. D. Verēt̃ & formosis, & p̃gualis
dis dic Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato
ri: qm̃ apd̃ nos neq; Xāthi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα ὀμμάτα, ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν,
ἢ νεῦρα ἔντονα, ἢ ὥμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῖν κή-
νισ φασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους. π. οὐ
χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰσφέρειν πρὸς τοὺς καλοὺς, καὶ
ἰσχυροὺς. Δ. καὶ τοῖς πένησι μὲν Λάκων, πολλοὶ δ'
ἐῖσι καὶ ἀχθόπενοι τῷ πράγματι, καὶ οἱ κτείροντες τὴν
ἀπορίαν, λέγε μήτε Δακερύειν, μήτ' οἰμώζειν, Διηγνόμενος
τὴν ἐν ταῦτα ὅσοιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεί πλουσί-
ους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοισι δὲ τοῖς
σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον. λέγων ἐκ λε-
λύσθαι αὐτούς. π. μηδὲν μὲν Διόγενες περὶ Λακεδαιμονί-
ων λέγε. οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφη-
σθα, ἀπαγγελῶ. Δ. ἐάσωμεν τούτους ἐπεὶ σοι δοκεῖ,
σὺ δὲ οἷς προείπῃς, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

πλούτωνος. ἢ κατὰ μενίππου. κροῖσος.

οὐ φέρομεν μὲν πλούτων, μένιππον τούτου τὸν κύνα πα-
ροιοῦντα, ὥστε ἢ ἐκείνῳ ποι κατὰσθησον, ἢ ἡμεῖς μετοι-
κήσωμεν εἰς ἕτερον τόπον. πλ. τί δ' ἡμᾶς δεινὸν ἐργά-
ζεται ὁ μόνερος ὧρ; κ. ἐπειδὴ ἡμεῖς οἰμώζομεν,
ὡς ἐνόημεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, μίθας μὲν ὕποσι
τοῦ χρυσίου, σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ
τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῶ ἢ ἐξονεῖδιζει, ἀνδράποδα καὶ κα-
θάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδῶν
ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς. καὶ ὅλως λυπηρὸς
ἐστίν. πλ. τί ταῦτα φασὶν μὲνιππος; μεν. ἀλλ'
ἢ μὲν πλούτων. μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγενεῖς καὶ ὀλε-
θρίους ὄντας, οἷς ὀφείλει ἀπέχρησέ βιῶναι κακῶς, ἀλλ'
οὐ καὶ ἀποθανόντες, ἔτι μέμνηται καὶ περιέχονται

nigriue oculi, rubor denique vultus amplius adsunt:
non nerui robusti, aut humeri potētes, sed oīa quae de nobis
dominus/unus est pulvis, caput renudatum formae fama,
graue neque haec mihi fuerit dicere ad formosum (P. Non
viribus praestantes. D. Et pauperibus o spartane, (fos/&
sunt dolore affecti in rebus/& miseri ob (multum enim
egestatem) dic: ne lachrymentur: nec eiulent: narrando
quam hic habituri sint equalitatem: & quod visuri sint diui-
tes nihil meliores ipsis. Et Lacedaemoniis
tuis talia (si visum fuerit) a me dicens/ex cruci-
ciatu liberaueris ipsos. P. nihil o Dio, de Lacedaemoni-
is dic. non enim accipient. Quae vero ad alios dixi-
sti/renunciabo. D. Dimittimus haec tuae coniecturae.
tu vero illis praedica: referque mihi eorum sermones.

Plutonis. Vt aduersus Menippum. CRES.
Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, com-
habitante: quod propter aut illum alio colloca: aut nos comi-
grabimus in alium locum. P. Quid nobis molesti fa-
ciat parisi editiois mortuus? C. Postquam nos in fletum per-
et gemitus: illorum recordantes qui sursum sunt: Midas (rupius:
auri, Sardanapalus, vero multijugae voluptatis, (quod tanti
thesaurorum, irridet ille spiritus & exprobrat: magis (porro ego
cipia & scelestos nos cognoscimus: in idum vero & cantas/
conturbat nobis fletum. Denique omnino molestus
est. P. Quid haec de te dicunt Menippe? M. Ve-
re o Pluto, odio namque ipsos degeneres & pernicio-
sos exstantes: quibus non profuit viuere perperam: ve-
rum & morientes recordantur/mentemque concipiunt

τῶν ἄνω· χαίρω τοι γαροῦν ἀνθρώπων αὐτούς· π· ἀλλ' ὅν
χρή· λυποῦνται γάρ ὅν μικρῶν στερούμενοι· μ· καὶ σὺ
μωραίνεις ὡς πλούτῳ, δόμοις φέρον· ὡς τοῖς τούτῳ στεναγ
μοῖς· π· ὀνδαμῶς· ἀλλ' ὅν ἂν ἐθελήσαιμι στασιάζειν
ὑμᾶς· μ· καὶ μὴν ὡς κακίστοι ἀνδράς, καὶ φρυγῶν, καὶ
Ἀσσυρίων οὕτω γινώσκετε, ὡς ὀνδὲ παντομένου μου· ἐνθα
γάρ ἂν ἴκτε, ἀκολουθήσω ἀνθρώπων καὶ καταδῶν καὶ καταγε
λῶν· κ· ταῦτα ὅν ὑβρισ· μ· ὅν, ἀλλ' ἐκείνῳ ὑβρισ
ἦν, ὃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιούντες,
καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσι μὲν τρυφῶντες, καὶ τοῦ θανάτου
το παρὰ πᾶσαν ὅν μνημενεύοντες· τοι γαροῦν οἰμώζετε πάν
τῶν ἐκείνων ἀφρημένοι· κ· πολλῶν γε ὡς θεοί, καὶ μεγά
λων κτημάτων· μ· ὅσον μὲν ἐγὼ χρυσοῦ· σαρδά
ῶν· ὅσον δ' ἐγὼ τρυφῶν· με· ἐν γε, οὕτω ποιεῖτε,
ὁδύρεσθε μὲν ὑμεῖς· ἐγὼ δὲ τὸ, γινώθι σάντον,
πολλάκις συνείρων, ἐπαύσομαι ὑμῖν· πῆσοι γάρ ἂν τοῖς
τοιαῦτα ὁκωγῶν ἐπαυόμενοι·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· Ἀμφιλόχου καὶ Τροφωνίου·

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ·

Σφῶ μέντοι ὡς τροφῶνι, καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες,
ὅν οἱ δ' ὅπως νῶν κατηζῶν τε, καὶ μάντις δοκεῖτε,
καὶ οἱ μάλιστα τῶν ἀνθρώπων θεοὺς ὑμᾶς ὑπερλήφασιν εἶναι·

τ· τί οὐρ ἡμεῖς αἰτίοι, εἰ ὑπ' ἀνοίας ἐκείνοι τοιαῦτα
περὶ νεκρῶν δοξάζουσι· μ· ἀλλ' ὅν ἂν ἐδόξαζον,
εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτεραπεύεσθε, ὡς
τὰ μέλλοντα προεῖδότες, καὶ προεῖπὲν ἀντάμενοι τοῖς
ἐρωμένοις· τ· ὡς Μένιππε, Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν
εἰδείη, ὅτι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐδῶ δὲ

que sūt in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos. P. S; nō
optet. tristant ē nō paruis rebus orbatī. M. Et tu
evanescis Pluto. suffragium prēbens talibus suspi-
rijs. P. Nequaquā. haud ē velim seditionē mouere
int̄ vos. M. atq; o flagitiosissimi Lydorē/Phrygū et
Assyriorē. sic dinoscite: ut mihi non det̄ quies. tunc
ēm lamētamini: sequar vos ascēdēs & descēdēs irridē-
do. C. Heccine contumelia? M. Nō: s; illa contumelia
est quā ip̄i vobis fecistis: adorari vos dignū iudicātes
& liberos vestros delicijs capientes: mortis
q̄ prē omnibus non recordantes: itaq; deflete o-
mnia illa nūquā quieturi. C. Multas. Dñi boni. & ma-
gnas possedi opes. M. Quantū vō ego auri? S;
Quantas ego voluptates? ME. Euge. sic facite:
dolorēq; afferte vobis ip̄is. verū ego v̄bū hoc. agno-
sepius obijciēs/cātabo vobis. decet nāq; (sce teip̄s.
talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos qdē Trophonie. & Amphiloche. mortui cū sitis
nescio q̄ nā mō tēplis donati extiteritis: vatesq; videā
vani deniq; hoīes deos vos esse arbitrent̄. (mini:
T. Quid igit̄ nobis īputādū fuerit: si p̄ īscitiā illi talia
de mortuis opinant̄? M. Verū hęc nō fuissēt opi-
nisi & vos cū viueretis/eiusmōi portēta oñdis (nati/
futuroꝝ p̄sci. & p̄dicere potentes (ssetis: tanquā
īterrogātib;. T. Menippe. Amphilocheus certe hic
nouit quō ipsi respondendū sit pro se. Cæterum ego

ἤρως εἰμὶ, καὶ μαντεύομαι ἥν τις κατέλθοι παρ' ἐμε'.
σύ δ' ἔοικας ὄνῃ ἐπιδεδηκμένῳ λεβαδείᾳ το παρὰ τῶν,
ὃν γὰρ ἠπίστευσεν τούτοις. **μ.** τί φησὶ εἰμὶ ἔσ
λεβαδείᾳ γὰρ παρέλθω, καὶ ἔσταλμένος τῶν ὁδόναις,
γελοίωσ μάλα ἐν τῶν χειρῶν ἔχω, ἔσπευσω διὰ τοῦ
στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἔσ τὸ σπῆλαιον, ὃν ἄρ' ἐδυνά,
μὴ εἰδέναι ὅτι νεκρὸς εἴ ὥσπερ ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γοητείᾳ
διαφέρω, ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς. τί δέ οἱ ἤρως ἐστὶν ὃ
ἀγνοῶ. **τ.** ἐξ ἀνθρώπου τί, καὶ θεοῦ σύνθετον. **μ.**
ὁ μὴτε ἀνθρώπος ἐστὶν, ὥς φησὶ, μὴτε θεός, καὶ δύναμις
φότερόν ἐστι. νῦν οὖν ποῦ σου τὸ θεοῦ ἐκείνο ἡμίτομον
ἀπελήλυθε. **τ.** χρᾶς μὲνι ππε ἐν βοιωτίᾳ. **μ.**
ὃν οἶδα ὡς τροφῶνι, ὅτι καὶ λέγεις, ὅτι μέντοι
ὁ λῶς εἰ νεκρὸς, ἀκριβῶς ὄρω.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ. καλλιδημίδης.

σύ δέ οἱ καλλιδημίδης, πῶς ἀπέθανες. ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι
παράσιτος ὢν Δεινίου, πλεόν τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγῶν ἀπε-
πνίγην, οἶσθα. παρῆς γὰρ ἀποθνήσκον τί μοι. **κ.**
παρῆν ὡς Ζηνοφάντες. τὸ δ' ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο.
οἶσθα γὰρ καὶ σύ ποῦ πτοιοδωρὸν τὸν γέροντα. **ζ.** τὸν
ἀτεκνον τὸν πλούσιον, ὡς ἐτά πολλά ἡδερὺν συνόντα.

κ. ἐκείνον αὐτὸν αἰεὶ ἐνεράπενον, ὑπὸ σκηνῶν ἐπ'
ἐμοί, τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δέ τὸ πρᾶγμα ἐσ μῆκιστον
ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθωνὸν ὁ γέρον ἐξῆ, ἐπίτομόν
τίνα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεῦρον. πριάμενος γὰρ φάρμα-
κον, ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόρον, ἐπειδὴν τάχις ὁ πτοιοδωρὸς
αἰτήσῃ πιεῖν, πίνει δ' ἐπεικῶς, ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐς
κύλικα, ἐτοίμον ἔχειν αὐτὸ, καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ.

εἰ δέ τοῦτο ποιήσῃ,

herus sum? vaticino rē si quis descenderit ad me.
Tu vō videris non adisse Lebadiam omnino.
alioqn nō incredulus eēs rebo illis. M. quid ais? nisi
Lebadiam fuissem profectus, amictus linteis,
ridicule offam manibus gestans, irrepsissem per
angustū aditum in specum: nequaquā fieri po-
tuisset/ut viderē q̄ mortuus es p̄inde atq̄ nos: sola p̄
differēs: s; p̄ diuinādi artē. Quid tandē est (stigiatura
nō em̄ intelligo. T. Ex hoīe q̄ddā & deo (heros?
q̄d neq; hō sit (ut ais) neq; deus: verē (cōpositū. M.
trūq;. Nūc igit̄ q̄ tua diuina illa dimidia ps (parit̄ u
recessit? T. Oracula reddit Meñ, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas, quando quidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantē. & Callidemidē. ZENO.
Tu Callidemides, quo nā mō inñsti? Nam q̄ ego
parasitus existens Diniē/imodice me ingurgitās p̄fo-
catus sim, tu quidē nosti, aderas em̄ mihi moriet̄i. C.
Aderā Zenophātes, verē mihi iopiātū q̄ddaz accidit.
Nosti equidem & tu Ptœodorum senem. Z.
Orbū illū diuitem, cui te assidue videbā cōmorantez?

C. Illū ip̄m semp̄ colens captabam: promittens
mihi fore, ut i rē meā q̄p̄mū moreret̄. verē cū ea res i
p̄ferret̄, vicz ultra Tithonios ānos sene vi (lōgissimū
q̄ndā viā ad hereditatē puēiēdi iueni. (uēte, op̄ediariā
nū, p̄suasi pocillatori: ut sis atq; (Sigdē emēdo vene
posceret bibere (bibit aut̄ plixius) p̄fē (Ptœodorus
calicē: paratū hñdo q̄d porrigeret illi. (tius in̄ceret i
Quod si fecisset.

ἐλευθερον ἐπωμοσάμεν ἀφῆσιν αὐτόν. Ζ. τί
οὐρ ἐγένετο; πάνν γάρ τι παρὰ δόξον ἐξείμῃ οἰκασ.

Κ. ἐπεὶ τοῖνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο ἥδη δὲ μερῶν
κοσὺν κύνικας ἐτοίμους ἔχωρ τὴν μὲν τῷ πτοιδώρῳ τὴν
ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμοί. σφαλείς,
οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ τὸ φάρμακον, πτοιδώρῳ δὲ τὰ ἀφάρ
μακτον ἐπέδωκεν. εἴτα ὁ μὲν ἐπίνεν, ἐγὼ δὲ ἀντίκα μάλ
λα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος αὐτ' ἐκείνου νεκρὸς.
τί τοῦτο γελᾷς ὡς κηνόφαντες; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἐταίρῳ
ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν. Ζ. ἀστῆεια γὰρ ὡς καλλιδοκίῃ
πέπονθας. ὁ γέρωρ δὲ τί πρόσ ταῦτα; Κ. πρῶτον
μὲν ὑπετράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον. εἴτα συνείσθιμαι,
τὸ γεγενημένον ἐγέλας καὶ αὐτὸς οἶά γε ὁ δινοχόος εἰργασαί.
Ζ. πλήρ' ἄλλ' οὐδέ σε τὴν ἐπίτομον ἐχρήντραπέσ
θαί. ἦκε γὰρ ἂν σοι διατῆσ λεωφόρον ἀσφαλέστερον,
εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν.

κνήμωνος. ἢ δαμνίππου. ΚΝΗΜΩΝ.

τοῦτο ἐκείνο τὸ τῆς παροιμίας, ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα.
Δ. τί ἀγανακτεῖς ὡς κνήμων; Κ. πυνθάνη, ὅτι
ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατασο
φισθεὶς ὁ ἄθλιος, ὅνους ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν
τάμα παρὰ λιπῶν. Δ. πῶς τούτ' ἐγένετο; Κ.
ἑρμόλαον τὸν πάνν πλούσιον ἀπεκνον ὄντα, ἐθεράπευον
ἐπὶ θανάτῳ, καὶ κείνος οὐκ ἀνδῶς τὴν θερῆν πείαν προσίετο.
ἔδοξε δὲ μοι καὶ σοφὸν, τοῦτ' εἶναι, θέσθαι διαδὴ
κας ἐς τὸ φανερόν, ἐν ᾧ ἐκείνῳ καταλέλοιπα τὰμα
πάντα, ὥς καὶ κείνος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτὰ πράξει.
Δ. τί οὐρ δὲ ἐκείνος; Κ. ὅτι μὲν οὐρ αὐτὸς ἐνέει.

manumittēdū a me, iureiurādo affirmabā illū. Z. qđ
igī accidit: nā valde inopinatū quiddā narrātus mihi
C. Posteaq̃ nūc loti venissēs: duo iā pu (videris,
er pocula parata habebat: alterꝫ Ptoeodoro,
habens venenū: alterꝫ vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno-
xium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val-
de porrecti sternebar, suppositiciū illius loco funus.
Cur hęc rides Zenophanta: Atqui nō cōuenit amicū
virum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex ꝑo quid ad hęc? C. Primum
qdē turbatū ē ad subitū casuz. Deīde itelligēs, puto,
quod acciderat/risit & ip̃e hmōi q̃ pocillator fecerat.
Z. Verꝫ em̃ uero neq̃ te ad cōpendiū hoc optuit di-
uertere. venissꝫ em̃ tibi ꝑ vulgatā viā qđ fuissꝫ tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. **CNEMON.**

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: Hinnulus leonē.
D. Quid cōquereris Cnemon? C. Introgas quid
conquerar? Heredē pr̃t anī snīam reliqui: astu delu-
sus miser: quos volebam maxime habere
bona mea pr̃teriens. D. Quinā istuc euenit? C.
Hermolaū illū valde diuitē, orbū, captabā: inszuiens
iminēte morte. neq̃ ille grauati officiū admisit meū.
Visum ꝑo erat mihi consultū esse: si proferrē testamē-
tum in publicum: in quo illi reliquissēm res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/idemq̃ faceret.
D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in-

γαφε τοῖς ἐαυτοῦ Δίαθ' ἡ καὶ σὺν οὐκ οἶδα. ἐγὼ γοῦν ἀφ' ἡν
ἀπέθανον, τοῦ τέγους μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν ἔρμος,
λαοσ' ἔχει τὰμα, ὥσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἀγκυστρον
τῷ Δελέατι συγκατασπάσας. Δ. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν σὲ τὸν ὀλίγον. ὥστε σόφισμα κατὰ σ' αὐτοῦ
συντέθεικας. Κ. ἔοικα, διμώζω τοί γαρ οὔν.

ΣΙΜΥΛΟΥ. καὶ πολὺ στρατὸν. ΣΙΜΥΛΟΣ
ἦκεισ' ποτὲ ὅ πολὺ στρατε καὶ σὺ παρ' ἡμᾶς, ἔτη, οἶ
μαι, οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβηκώς. Π.
ὀκτώ ἐπὶ τοῖς ἐννεμήκοντα ὅ Σίμυλε. Σ. πῶς δέ
τὰ μετ' ἐμέ ταῦτ' ἐβίωσ' τριάκοντα; ἐγὼ γάρ ἀμφὶ
τὰ ἑβδομήκοντά σου ὄντος ἀπέθανον. Π. ὑπερῷον, εἰ
καὶ σοὶ παράδοξον τοῦ τοῦ Δοξεί. Σ. παράδοξον, εἰ
γέρον τέ, καὶ ἀσθενὴς, ἄτεχνός τε προσέτι, ἠΐθεσθαι
τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο. Π. τὸ μὲν πρῶτον ἅ
παντα ἐδυνάμην. ἔτι καὶ πᾶσι δὲ ἄρ' αἰοὶ ἦσαν πολ
λοι, καὶ γυνῶκες ἀβροτάται, καὶ μῦρα, καὶ οἶνος
ἀνθοσμίας, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σ.
καὶ νῦν ταῦτα. ἐγὼ γάρ σε πάνν φειδόμενον ἥκιστα
στάμην. Π. ἀλλ' ὑπέρρει μοι ὅ γεννᾷ με παρ' ἄλ
λων τὰγαθὰ. καὶ ἔωθε μὲν ἐνθὺς ἐπὶ θύρας ἐφοί
των μάλα πολλοί, μετὰ δὲ παντῶν μοι δῶρα
προσέδετο ἅπαντα χόθην τῆς γῆς κάλλιστα. Σ.
ἐτυράννησας ὅ πολὺ στρατε μετ' ἐμέ; Π. οὐκ, ἀλλ'
ἐραστάς ἐῖχον μυρῶνους. Σ. ἐγέλασα. ἐραστάς, σὺ
τηλικούτος ὢν, ὁ δ' ὀνδ' αὖς τέτταρας ἔχω; Π. νὴ Δία,
τούς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ γέροντά με, καὶ
φθακρόν, ὅς ὄρ' αὖς ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι.

scripserit suo testamento, ignoro. Ceteræ ego subito
e vita sublatus suz: tecto me opprime. & nunc Hermo
laus possidet quæ mea sunt, quasi lupus piscis, hamū
cum esca pariter auellens. D. Nō solū hoc, sed &
teip̄ piscatorē sibi abstulit. Itaq; technā istā ī caput tu
struxeras. C. Appet sic factū. d̄ploro iōq; istuc. (ū
Simyli. ac Polystrati. SIMYLV S.

Venisti tandē Polystrate & tu ad nos: ānos (ut pu
to) haud multo pauciores centum quā vixeris. P.
Octo supra nonaginta, Simyle. S. Quinam
post me vixisti triginta annos? Ego em̄ fere
te septuagenario exiēte, perij. P. q̄ suauissime, & si
tibi inopinatū hoc esse videat. S. Inopinatū certe:
si vetulo tibi, īualidoq; īsuper & orbo, iucundū esse
quicq; ī vita potuerit. P. Principio o
mnia poteram. Deniq; & pueri formosi aderant mul
ti, tum mulieres nitidissime, ungenta, vinum
fragrans, mensę postremo lautiores Siculis. S.
Nova hæc sunt, nam ego te apprime parcum cre
debam. P. At scatebant mihi vir preclare, ex a
lijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie
bāt q̄ plurimi: simulq; ex oīm rerū genere mihi dona
afferebāt, quæ ubiuis terrarū habent pulcherrima. S.
Nū regnū gessisti Polystrate post me? P. Mīe. sed
amantes habui īnūeros. S. Nō possū nō ridere. Tu
ne amātes: tātus natu quā esses: dētes. x. vix hñs. P.
optiātes eorū hēbā q̄ fuerūt ī citate: etiā senex, (p̄ louē,
caluus, ut vides, & īsuper lippiens,

καὶ κορυζῶντα, ὑπερῆδοντο θεραπεύοντες· καὶ μακάρισ-
' ἦν αὐτῶν, ὅντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεψα. Σ· μῶν
καὶ σί τινα ὥσπερ ὁ φάωρ τὴν Ἀφροδίτην ἐκ χίω διέπόρ-
θμενσας, εἴτ' αὖ σοὶ ἐνξαμένω ἔδοκε νέον εἶναι, καὶ καλὸν
ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξιεράστον. Π· ὄνκ· ἀλλὰ τοιοῦτος
ὦν, περιπόθητος ἦν. Σ· ἀνιγμάτα λέγεις. Π·
καὶ μὴν πρόδηλός γε δ' ἔρασ' οὐ τοσὶ πολὺς ὦν, ὁ περὶ τοὺς
ἀτέκνους καὶ πλουσίους γέροντας. Σ· νῦν μανθάνω σου
τὸ κάλλος ὡς θαυμάσιε, δ' ἐτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδί-
τῆς ἦν. Π· ἀτὰρ ὡς σί μιν, ὅνκ' ὀλίγα τῶν ἐραστῶν
ἀπολέλανκα, μονονουχὶ προσκύνουμένους ὑπ' αὐτῶν;
καὶ ἐθρυπτομένη δὲ πολλάκις, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς
ἐνίοτε· οἱ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο
ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ· τέλος δ' οὐν, πῶς ἐβου-
λεύσω περὶ τῶν κτημάτων. Π· ἐς τὸ φανερόν μεν
ἐκάστον αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἔφασκον· δ' αὖ
ἐπιστενέτε, καὶ κολακευτικώτερον παρεσκεύαζεν αὐτόν,
ἄλλας δὲ τὰς ἀληθείας διαθήκας· ἐκεῖνας ἔχωρ κατέλι-
πον, οἱ μὲν ἄλλοις ἀπασιν φάσας. Σ· τίνα δ' αἱ τελευ-
ταῖαι κληρονόμοι ἔσχωρ; ἥ που τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους.
Π· οὐ μα δὲ, ἀλλὰ νεώνητόν τινά τῶν μετρητῶν τῶν
ῥαίων φεύγα. Σ· ἀμφὶ τύσα ἔτη ὡς πολὺ στρατεῖ;
Π· σχεδὸν ἀμφὶ τὰ ἑικοσσι. Σ· ἦ δὲ μανθάνω ἅ-
τινὰ σοὶ ἐκείνος ἐχαρίζετο. Π· πληρὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκεῖ-
νῶν ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν καὶ ὅλε-
θρος· οὐν ἦ δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρίστοι θέραπεύουσιν ἐκείνου
τοῖνυν κληρονόμησέ μου, καὶ νῦν ἐν τοῖς εὐπατρίδαις
ἀριθμεῖται, ὑπεξυμνέμενος μὲν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζω·

excutiensq; ac naribus muccosis, iszuietes, deniq; bñs
erat ex ipsis quēcūq; etiā solū aspexisset. S. Nūqd
& tu quandā ut Phaon ille, Venerē ex Chio trans-
uexisti: q̄ deīn tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for-
denuo fieres/amabilisq; P. Haud q̄q̄, sz tal' (mosus
exñs, ut dixi, sup̄ modū amabil' erā. S. ænigmata nar
Atqui notissimus ē amor ille, in mñtis exñs, (ras. P.
orbos ac diuites senes. S. Nūc p̄mū disco un (erga
forma p̄fecta fuerit vir egregie, nimirū ab au (de tibi
re. P. verētñ Simyle, nō modicas ab (rea illa Vene
utilitates tuli: p̄p̄modū etiā adoratus ab (amātibz
Porro illudebā illis etiā sepius, excludēs nōnul- (ip̄is.
inēdū. verē illi tū decertabāt: ac mutuo sese (los eorū
apud me q̄dā ambitioē. S. tandē v̄o de tu (p̄ferebāt
isti facultatibus? P. In p̄patulo quidē (is q̄d status
unūquēq; ip̄orū heredē me relicturū dicebā. q̄d ubi
crederent illi: obsequētiorē se quisq; eorū exhibebat.
alteras aut veras testamēti tabulas habens/ illas reli-
qui: in quibus plorare oēs iussi. S. Quē vero extre-
me pronunciabant? Num quempiam ex cognatis? P.
Non per Iouē, sed nouitiū quendā adulescētulorū
formosū, phrygiū. S. q̄t p̄p̄modū ānos agebat P.
P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu-
iusmodi te ille obsequis demeruerit. P. Attñ mñio il-
lis dignior qui heres esset: etiā si barbarus erat ac p̄di-
tus: quem iā ipsi etiā optimates colunt captantes. Is
igitur heres extitit mihi: & nunc inter patricios
numerat: subraſo mento, barbaroq; cultu ac lingua.

κόδρου δὲ ἐν γενεῇ ἐσέρου, καὶ νιρέωσ καλλίωρ, καὶ ὄδου,
σέωσ συνετώτερος λεγόμενος εἶναι. Σ· οὐ μοι μέλει,
καὶ στατηγισάτω τῆς ἑλλάδος, εἰ δοκεῖ, ἐκείνοι δὲ μὴ
κληρονομεῖτωσιν μόνον.

κράτητος· καὶ Διογένους.

ΚΡΑΤΗΣ·

μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες ὡς Διόγενης· τὸν πᾶν
πλούσιον, τὸν ἐκ κορίνθου τὸν τὰς πολλὰς ὁλκὰς
δασέχοντα· οὗ ἀνεψιὸς Ἀριστεῖος πλούσιος καὶ αὐτὸς ὢν,
τὸ ὁμειρικὸν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν,

ἡμεῖς ἀνείρ, ἢ ἐγώ σε. Δ·

τίνας ἕνεκα ὡς κράτησ ἐθεράπευον ἀλλήλους; Κ· τοῦ
κλήρου, ἕνεκα ἑκάτερος ἡλικιωτάι ὄντες, καὶ τὰς διαθή-
κας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο. Ἀριστεῖον μὲν δὲ μοίριχος εἰ
προαποθάσει, Δεσπότην ἀφιεῖς τῶν ἑαυτοῦ πάντων· μοί-
ριχον δὲ ὁ Ἀριστεῖος, εἰ πρόαπελθοι αὐτοῦ· ταῦτα μὲν
ἐγγράπτο· οἱ δὲ ἐθεράπευον, ἀλλήλους ὑπερβαλ-
λόμενοι τῇ κολακείᾳ, καὶ οἱ μάντις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστρῶν
τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, ὥς γε
καλδαίωι παῖδες· ἀλλὰ καὶ οὗτοι αὐτοὺς ἄρτι μὲν Ἀρι-
στεῖον παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ μοίριχος· καὶ τὰ τέλει
τα ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτῳ, νῦν δ' ἐκείνον ἔρρεπεν. Δ· τί οὖν
πέρασ ἐγένετο ὡς κράτησ; ἀκοῦσαι γὰρ ἄξιον. Κ· ἀμφω
τεθνήσκειν ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ, οἱ δὲ κληροῖ ἐς εὐνόμιον καὶ
Θρασυκλέα περιῆλθον, ἀμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ πώ-
ποτε προμαντευόμενος, ὅτι γένεσθαι ταῦτα· διαπλέον-
τες γὰρ ἀπὸ σικυωνίως ἐς κίρραν, καταμέσσην τὸν πόρον
πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγι, ἀνιτράπησαν. Δ·
εὐεποίησαν· ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἡμεν, οὐδεντοιοῦ
τοῦ ἐνένοῦμεν περὶ ἀλλήλων,

quin Codro generosiorē, Nireo formosiorē, & Vlyse
se prudētiorē eū eē p̄dicāt. S. nō mihi admodū curet
etiā si imperet toti Græcię, ubi libeat, illi mō nō (est:
potiantur hēreditate.

Cratetis. & Diogenis.

CRATES.

Mœrichum diuitem noueras ne Diogenes? qui ul-
tra modū diues erat: ex Corītho p̄fectus/ mltas naues
mercibz possidēs: cuius osobrinus Aristetas (onustas
Homericū illud solebat in ore habere. (īpe q̄qz diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo? C.
Hēreditatis causa, utriqz ḡqles quū essent: & testamē-
ta in publicū p̄posuerāt. Aristetan quidē Mœrichus, si
prior moreretur/ dñm reliquit rerz suarz oīm. Mœ-
richū yō Aristetas, si p̄us decederet e vita ip̄a. Hęc si q̄
cōscripta erāt. Illi yō captabāt se mutuo, alī alterz (dē-
tēdēs adulatōe. P oō diuini siue ex astris (supare cō-
coniectantes futurz, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quin & Pythius ipse nunc Ari-
stetan fore victorē, nunc Mœrichū p̄nūciabat: et truti-
na mō ad hunc, modo ad illū se īclinabat. D. qd igr̄
tādē euenit Crates? nā audire ē ope p̄ciū. C. Ambo
mortui sūt in una die. ceterz hēditates ad Eunomiū &
thrasyclē deuenērūt: ābos illi cognatos exñtes: ne unqz
aliqud p̄dicētibz diuinis/ q̄ vicz fūta eēnt talia. Nauigā-
tes em̄ ex Sicyone Cirrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto Iapyge eo depulsi sūt. D.
Recte factū, nos yō aliquñ, dū in vita eramus, nihil ta-
le cogitabamus alī de altero:

οὔτε πώποτε ἐνθάδε ἄνθρωπος ἀποθανεῖν, ὥς κληρο-
νομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ. εἶχε δὲ πάντων καρτε-
ρα ἐκ κοτίνου ποικιλάμενος. οὔτε οἷμαι σὺ ὦ κράτῃς, ἐπε-
θύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ
τὸν πῖθον, καὶ τὴν πήραν, χοίνικας δύο θέμων ἔχουσα.
κ. οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐ δέ σοι ὦ Διό-
γενε, ἃ γὰρ ἔχρη, σὺ τε Ἀντισθένης ἐκληρονομήσας.
ἢ ἐγώ, σοῦ πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς περσῶν
ἀρχῆς. Δ. τίνα ταῦτα φῆς; κ. σοφίαν,
αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν. Δ. ἡ δία, μέμνη-
μαι τοῦτον διαδεχόμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθέ-
νου, ἢ σοι ἔτι πλείω καταλιπών. κ. ἀλλ' οἱ ἄλλοι
ἢ μέλουσι τῶν τοιούτων κτημάτων, ἢ οὐδεὶς ἐθεράπευεν
ἢ ἅς κληρονομήσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τύχης ἰσχύον πάν-
τες ἔβλεπον. Δ. εἰκότως, οὐ γὰρ εἰχοι ἐνθάδε ζεῖν το
τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διερρηκότες ὑπὸ τρυφᾶς, καθά-
περ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων. ὥστε εἰποτε ἢ ἐμβάλλει
τίς ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπι-
πτεν ἐνθύς, ἢ διέρρει, του πνυμένου στέγειν οὐ δυναμέ-
νον. οἷός τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὐταὶ παρθένοι
ἐς τὸν τετρασημένον πῖθον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίον
ὀδύσει καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. κ. οὐκοῦν
ἡμεῖς μὲν ἔχομεν καὶ ταῦτα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν
ἢ ζουσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθέμεως.

Ἀλεξάνδρου. Ἀντίβου. Μίνωος. ἢ Σκηπίωνος.

Ἀ Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

Ἐμὲ δ' εἰ προκηρῖσθαι σὺν ὦ λίβη. ἀμείνων γὰρ εἰμι.
ΑΝ. ὄνμενον, ἀλλ' ἔμε. ΑΔ. οὐκοῦν δὲ μίνωσ διήκασα.

necq̃ unq̃ optabā, Antisthenes ut moreret̃: quo herē
ditate accederet mihi illius baculus. hūit vero egregie
dū, oleaginū, a se factū. Necq̃ opinor Crates, tu (vali
derabas successionē me mortuo, rerū mearū: (desy
doli/ac perq̃, choenices duas lupini habētis. (puta
C. Necq̃ em̃ mihi his rebus opus erat: s̃ nec tibi Dio
genes. q̃ em̃ ad rē ptiebāt: q̃q̃ tu Antistheni succedēs
& ego: tibi mlt̃o potiora atq̃ splēdidiora (accepisti:
ipiū. D. q̃nā hęc s̃t q̃ ais? C. sa (s̃t, q̃ ṽl Persarū
sufficiētiā, veritatē, fiduciā, & libertatē. (piētiā dico,
nī illarū me fuisse successorē opuz (D. p̃ louē, memi
nē: tibiq̃ etiā lōge maiores reliq̃sse. (post Antisthe
aspnabant hmōi possēssiōes: nec q̃sq̃ (C. verēt̃ ali
nos ob spē potiūde hērditatis: s̃ ad aurū o (captabat
mnes intēdebāt oculos. D. haud iniuria. nō em̃ hūc
hęc a nobis tradita: rimosi ob delis (rūt vbi adcipēt
lut marcida receptacula. q̃ pp̃t si q̃n̄ imittat (cias ve
quis in eos sapiām/libertatē/aut veritatem: elabi
tur protinus: atq̃ perstillat: fundo retinere nō valen
te. Cuiusmōi quiddā accidit Danaī filiabus,
in pertusū doliū haustā aquā ip̃ortātibz: quū tñ aurū
dentibus ac unguibus / oīq̃ conatu s̃zuarēt. C. Igit̃
nos possidebimus etiā hic n̄ras opes: at illi obolum
veniētes portāt solū, et hūc ne ul̄ius qdē q̃ ad portū

Alexādrī. Añibalis. Minois. Scipiōis. (torē.

A L E X A N D E R.

Me oportet prēponi tibi Libice, melior em̃ sum.

AN. Nō equidē: s̃z me. AL. Igitur Minos iudic

τω Μ. τίνες δ' ἐστε; ΑΛ. οὗτος μὲν Ἀννίβας δὲ
καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου. Μ. νῆ
Δία, ἀμφοτέρω ἐνδοξοί γε· ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις; ΑΛ.
περὶ προεδρίας. φησὶ γάρ οὗτος ἀμείνων γεγενησθαι στρα
τηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἅπαντες ἴσασιν· ὅνχι τούτου
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ, φημί δι' ἐνευ
κείν τὰ πολέμια. Μ. ὁνοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰ πάτω
σὺ δὲ πρῶτος ὁ λίβυς λέγε. ΑΝ. ἐν μέρει τοῦτο ὡ μίνωσ
ῶνάμην, ὅτι ἐν ταῦθα καὶ τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον,
ὥστε οὐ δὲ ταύτην πλέον ὄντος ἐνέγκαιτό μου. φημὶ δὲ
τούτους μάλιστα ἐπαίνον ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ
ἀρχῆς ὄντες, ὁμῶς ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν,
δύναμιν τε περιβαλλόμενοι, καὶ ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆς.
ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν ἰβηρίαν, το πρῶ
τον ὑπάρχον ὡν τῶ ἀδελφῶ, μεγίστων ἡζιώθην ἀρίστον.
κρίθεις καὶ τοὺς κελτίβηρας εἴλον, καὶ γαλατῶν ἐκράτησα
τῶν ἑσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ περὶ τὸν
ἡρίδανδον ἅπαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστάτους ἐποίη
σα τοσαύτας, πόλεις, καὶ τὴν πεδινὴν ἰταλίαν ἐχειρῶσα
μην, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προνχούσης πόλεως
ἦλθον. καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μίᾱς ἡμέρας, ὥστε τοὺς
δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρήσαι. καὶ τοὺς
ποταμούς γεφυρῶσαι νεκρῶς. καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα
οὔτε Ἀμμωνος υἱὸς ὀνομασόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι
προσπιούμενος, ἢ ἐνὺπνία τῆς μητρὸς διεξιὼν, ἀλλ'
ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγὸς τε τῶν συνε
τωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατῖώταις τῶν μα
κίμωτάτοις συμπλεκόμενος, οὐκ ἠδὲν καὶ

cet. M. Quinam estis? AL: Hic quidē Añibal
cathaginensis: ego v̄o Alexander Philippi. M. Per
louē, gloriosi utriq̃. s̄ circa qđ vobis ē cōtētio? AL.
De pręstantia. Dicit em̄ hic meliorē se fuisse du
cē exercitus: ego v̄o quēadmodū oēs fuerūt. Neq̃ hoc
solū: sed omnes quasi qui pręcesserunt me/affir
mo mihi cedere ī re militari. M. Igit̃ ī pte utq̃ dicat.
tu v̄o p̄mus Libyce dic. AN. Vnū qđ hoc Mios
me iuuat: qđ hic quoq̃ gręcum sermonē perdidici:
quapropt̃ neq̃ in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aut̃
illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab
īnitio existentes/tamen ad magna euasere a seip̄s:
potentiamq̃ adcipientes/& digni visi s̄ principatu.
Ego igit̃ cum paucis adpuli ad Iberiam: pri
mū subcōsul exñs fratri/maxias ad res gerēdas iudica
Proide & Celtiberos cœpi. Gallos de (bar optius.
Hesperię. magnos mōtes trāsmigraui. q̃ circū (uici
Eridanū sunt oīa transcurri: vastatiōez feci eorū q̃ illic
erant: urbes/& planā Italiam subiuga
ui. usq̃ ad suburbia p̄minentis ciuitatis (Romę)
veni. Tantos deinde occidi una die: ut
anuli ipsorū modj̄s mensurati sint. Postremo
fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hęc oīa gessi
nec Ammonis filius nominatus: neq̃ deū me esse
ex cōposito prędicans: vel insomnia matris narrās: s̄
hominē plane me esse confitens: ducibus sapi
entissimis comparatus:& militibus pugnan
di arte clarissimis congregiens. Non Medos &

ἀρμενίου ὑποφεύγοντας πρὶν διώκειν τῖνα, ἢ τῷ τολμῇ
σαντὶ παραδιδόντας ἐνθὺ τὴν νίκην· Ἀλέξανδρος δὲ πα-
τρῷ, ἀνὴρ ἀρχὴν παραλαβὼν, ἠύξησε καὶ παραπολὸ ἐξέτεινε,
χρησάμενος τῇ τῆς τύχης ὁρμῇ· ἐπεὶ δ' οὐρ ἐρίκησέ τε καὶ
τὸν ὄλεθρον ἐκείνου Δαρείου, ἐρῖσσῶ γέ καὶ ἀρβήλοισι ἐκρά-
τησεν, ἀποστάσας τῶν πατρῶων, προσκυρῖσθαι ἡζίου καὶ
δαίαι τὰν τὴν μηδὶ τὴν μετεδίηθησεν ἑαυτὸν, ἢ ἐμίαιφόνος
ἐν τοῖσι συμποσίοις τοὺς φίλους, ἢ συνελάμβανεν ἐπὶ
θανάτῳ· ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπίσσω τῆς πατρίδος· καὶ ἐπειδὴ
μετεπέμψετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ στῶλῳ ἐπὶ πλεονά-
τῳ τῆς διβύης, ταχέως ὑπὲρ κούσας, ἢ ἰδιώτῃ ἐλαυτὸν
παρέσχωρ, ἢ καταδικασθεὶς ἤνεγκα ἐν γυναικὶ τὸ
πρῶγμα· καὶ ταῦτ' ἐπραξα βάρβαρος ὢν, ἢ ἀπέδευτος
παιδείας τῆς ἑλληνικῆς, οὔτε ὁ μνηρορῶσπερ οὗτος ἐρα-
τάδουρ, οὔτε ὑπ' Ἀρίστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεὶς,
μόνη δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος· ταῦτά ἐστιν ἃ ἐγὼ
Ἀλεξάνδρῳ ἀμείνων φημί εἶναι· εἰ δ' ἔστι καλλίωρ,
οὐ τοσὶ διότι διαθῆματι τὴν κεφαλὴν διέδετο, μακροδ-
σι μέρῃσιν, καὶ τοῦτα σεμνὰ· οὐ μὴν διὰ τοῦτ' ἀμείνων
δόξειεν ἀνγενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς τῇ γνώμῃ πλε-
ονῇ περὶ τῇ τύχῃ κεχρημένον· μηδ' οὐ μὲν εἰρηκερ οὐκ ἄθεν
νῆτόσ' λόγον, οὐδ' ὥς λίβυρ εἰκόσ' ἦν ἡπέρ· αὐτοῦ σύ δὲ ὦ
Ἀλέξανδρε, τί προσ ταῦτα φηῖς; ΑΛ· χρῆν μὲρ ὧμί-
νωσ, μηδ' ἐν πρόσ' ἀνδρα δούτω θαρσύν· ἱκανὴ γὰρ ἡ φήμη
διδάξαι σε ὅτι οὐ μὲν ἐγὼ βασιλεύς, ὅτι οὐδ' οὗτος ληστὴς
ἐγένετο· ὁ μὲν δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ δὴν ἡνεγκα, ὅς
νέος ὢν ἐπὶ παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, ἢ τὴν ἀρχὴν
τεταραγμένον κατέσχωρ· καὶ τοὺς φονεῖας τοῦ πατρὸς

Armenos fugientes priusq̃ sequat̃ quispiã: & au-
denti tradentes statim victoriã. Alexander vero pa-
triũ regnum adcipiens / illud admodũ ampliauit:
usus fortunę impetu. Postq̃ vero vicit
miserum illũ Darium, apud ip̃m & soleas cœ-
pit: recedens a patrio more, adorari se passus: &
modũ viuendi Medorum consequutus / interemit
in couiuio amicos: & auxiliari eos conatus in
morte. Ego ṽo dĩnatus sum equalit̃ patrię. Et postq̃
reuocabar e pręlio: magna classe trañci-
ens in Libyam / continuo parui: & priuatũ hoĩem me
exhibui: damnatusq̃ tuli equanimiter
rem ipsam. Atq̃ hęc feci barbarus exñs, & expers
disciplinę gręcanicę: neq̃ Homerũ quẽadmodũ ille e-
didici: neq̃ sub Aristotele pręceptore sum eruditus:
sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quib̃ ego
me Alexandro meliorẽ prędico. Si ṽo est pulchrior,
quia diademate caput ornauerit: Macedo-
nib̃ quidẽ sis: quib̃ hęc venerãda sũt, nõ tñ pp̃t hęc
videbit̃ generoso duce, viro consilio ma- (melior
gis q̃ fortuna uso. Ml. Hic quidẽ dixit non inge-
nerosam orationẽ, neq̃ ut libycum decuit. Tu vero
Alexãder, quid ad hęc dicis? A. Optuit qdẽ o Mi-
nos, nihil ad hoĩez sic cõfidentẽ rñdere. Satis em̃ fama
ostẽdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmõĩ ṽo hic latro
fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui
iuuenis exñs adhuc / aggressus sum res: & regnum
obtinui tandem. Interfectores patris

μετ' ἤλθον· καταφρόνησας τὴν ἑλλάδα τῇ θηβαίῳ ἀπὸ
λείᾳ, στρατογὸς ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς, οὐκ ἠξίωσα τὴν μοι
κεδόνων ἐρχῆν περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχειν ὁπόσων ὁ πατὴρ
κατέλιπε, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ δεινὸν
ἠγασάμενος εἰ μὴ ἀπάντων κρατῆσαι μί, ὀλίγους ἄγων,
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπίτε τρανικῶ ἐκράτησα με-
γάλη μάχη, καὶ τὴν Λυδίαν λαβὼν, καὶ Ἴωνίαν, καὶ φρυ-
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσίῳ αἰὶ χειρούμενος, ἦλθον ἐπὶ
ἰσσοῖν ἐνθα Δαρεῖος ὑπέμεινε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγων· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὣς μίνωσ, ὑμεῖς ἴστε, ὅσους
ὑμῖν νεκρούς ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας κατέπεμψα· φησὶ γοῦν
ὁ πορθμεύς, μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκῆφος, ἀλλὰ
σχεδίασ' διαπληζαμένους, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦ-
σαι· καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνένων, καὶ
τιτρώσκεσθαι ἄξιον· καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν τύρῳ, μὴ δὲ
τὰ ἐν Ἀρβηλοῖς διηγήσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἱν-
δῶν ἦλθον, καὶ τὸν ὠκεανὸν ὄρου ἐποικασάμην τῆς ἀρ-
χῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν εἶλον, καὶ πῶρον
ἐχειρῶσάμην· καὶ σκῆδας δὲ οὐκ ἐνκατρεφρονήτους
ἄνδρας, ὑπερβάς τὸν τάναιρ ἐνίκησα μεγάλη ἱππο-
μαχία· καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα, καὶ ἐχθροὺς
ἠμυράμην· εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις,
συγγνωστοὶ ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμά-
των, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ·
τὸ δ' οὐ μὲν τελευτᾶιον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον·
οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὦν παρὰ πρυσίᾳ, τῷ βίθυνῳ,
καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον οὐτα· ὥς
γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν ὅτι, οὐκ ἰσχνί·

ultus sum. Terrui Græciā/Thebas sub-
uertens: duxq; illis præpositus/indignū putauī, Ma-
cedonū me regno cōtētū eē: s; cupidus ip̄adi ultra hoc
reliquerat: totam sperans terrā:& molestū (q̄d pat̄
putans/si non omnibus imperarem: paucos ducens/
sustuli in Asiam:& apud Granium vici ma-
gna pugna: Lydiam capiens, Ioniam, & Phry-
giam. Et omnino quę transierim sp̄ subiugās/ veni ad
ip̄m locū ubi Darius expectabat: infinitum exercitū
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die miserim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphā: sed
ligna multa adiungens/multos ipsorū transuexisse.
Et hęc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quę in Tyro/necq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In-
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re-
gni: ac elephantes eorū coepi: Porumq;
subegi:& Scythas non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna, equestri
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q; si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis/prę magnitudine rei,
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic v̄o Annibal, in exilio fuit apud Perusiā, Bithyniū:
quēadmodū decuit ī pbissimū & crudelissimū hoīez.
Q; v̄o vicit Italos: omitto dicere, quoniā non virtute

ἀλλὰ πονηρία καὶ ἄπιστία καὶ λόγισ, νόμιμον δὲ ἢ προ-
φανέσ' οὐδὲν· ἐπεὶ δέ μοι ὠνείδισε τὴν τρυφήν, ἐκλελῆσθαι
μοι δοκεῖ δῖα ἐποίει ἐν καπνῇ, ἑταίρας συνῶν, καὶ τοὺς
τοῦ πολέμου καιροὺς θαυμάσιος καθύπερθε παύσῃ· ἐγὼ δέ
εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξας, 'ἐπὶ τὴν ἑω
μᾶλλον ὤρμησα, τί ἄρ' μέγα ἔπραξα, ἰταλίαν ἀναι-
μωτὶ λοβῶν, καὶ λιβύην, καὶ τὰ μέχρι γαδείρων ὑπα-
γόμενος· ἀλλ' οὐκ ἀξιομαχα ἔδοξε μοι ἐκείναι, ὑποσπῆσ-
σονται ἤδη καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα· εἰρηκα· σὺ δέ ὦ
μίνως, δίκαιζε· ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα·
Σ· μὴ πρότερον ἢ μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσῃς· Μ· τίς γὰρ
εἴ ὦ βέλτιστε, ἢ πόθεν ὦρ' εἶς; Τ· ἰταλιώτης
σκηπὶων στρατηγὸς θαλασσῶν καρχηδόρα, ἢ κρατήσας
λιβύων μεγάλαις μάχαις· Μ· τί οὖν καὶ σὺ
εἶς; Σ· Ἀλέξανδρον μὲν ἡττώμεναι, τοῦ Δ' Ἀν-
νίβου ἀμείνων, ὅς ἐδίωξα νικῆσας αὐτόν, καὶ φυγεῖν
καταναγκάσας ἀτίμως· πῶς οὖν οὐκ ἀνείσχωντος οὗ-
τος, ὅς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὥ οὗ δέ σκηπὶων
ἐγὼ δ' νενικηκὼς αὐτόν, παραβάλεσθαι ἀξιῶ· Μ· νῆ Δί·
ἐυγνώμονα φῆς ὦ σκηπὶων, ὥστε πρῶτος μὲν κερίσθαι
Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτόν δέ σὺ· εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος
Ἀννίβας, οὐδὲ δ' οὗτος ἐν καταφρόνητος ὦν.

Διογένους· καὶ Ἀλέξανδρον.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

τί τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ
ἡμεῖς ἅπαντες; Α· ὁρᾷς ὦ Διόγενες οὐ παράδοξον
δέ εἰ ἄνθρωπος ὦν ἀπέθανον· Δ·

οὐκοῦν ὁ Ἀμμων ἐφάνετο, λέγων ἐαυτοῦ σε εἶναι
υἱόν· σὺ δέ φίλιππον ὄρα ἦσθα; Α· φίλιππον

sed malicia, & p̄fidia, ac verbis id egit: iusti v̄o nec me-
mor unq̄. Verū qm̄ mihi p̄bro dedit delicias: obliuisci
mihi videt̄ q̄lia admisit ī Capua, mulieribz deditus, &
belli tpe mirabilis ille vir his inserviebat. Ego vero
(quū parua quę in occidēte gessi videant̄) ad orientez
magis impulissem: quid magni effecissem/ Italiā incru-
entus accipiens/ & Libyam: & usq̄ ad Gades im-
perans? Sed indigna visa sunt mihi illa: formi-
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu v̄o o
Minos iudica. sufficientia em̄ ex multis hæc sunt.
SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es optie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas? SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis? SC. Alexādro quidē p̄stare: ip̄icq̄ An-
nibali melior esse. qui persequens vici eū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̄ non erubescit il-
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq̄ ego Scipio,
qui euz deuici, me cōparari dignū puto. M. p̄ louē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ip̄m vero tu, deīde (si visuz fuerit) t̄tius
Annibal sit: neq̄ ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. **DIOGENES.**
Quid hoc rei ē Alexāder? Ita ne & tu mortuus es p̄i-
atq̄ nos oēs? A. Vides Diogenes nimirū. (de
Mie tñ admirandū est: si hō exñs mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̄: dicēs te suū eē
filiū. An v̄o Philippo p̄re p̄gnatus eras? A. Philip-

t (po

Δηλὰ δὲ ὅν γάρ ὁρᾷ τεθνηῖαι Ἀμμωνιοῦ ὥρ. Δ. καὶ μήν
καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὁμοία ἐλέγοντο, δρᾶντα
ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐννῇ, εἴτα ὅτ' ὡς
τεχθῆναι. τὸν δὲ φίλιππον ἐξαπατήσθαι, διομένον πα-
τέρας σου εἶναι. Α. καὶ γὰρ ταῦτα ἤκουον ὥσπερ σύ, νῦν δὲ
ὁρῶ, ὅτι οὐδὲν ὕγιες οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε δι τῶν Ἀμμωνίων
πρὸ φῆται ἔλεγον. Δ. ἀλλὰ τὸ φεύδος αὐτῶν οὐκ ἀχρηστό-
σοι ὥς Ἀλέξανδρε πρόσ τὰ πράγματα ἐγένετο. πολλοὶ
γὰρ ὑπέπτησαν, θεοὶ εἶναι σε νομίζοντες. ἀτὰρ εἰ πέμοι
τίνι τῇ τοσαύτῃ ἀρχῇ καταλέλοιπας; Α. οὐκ οἶδα
ὥς Διόγενες. ὅν γάρ ἔφθασας ἐπισκεψαί τι περὶ αὐτῆς,
ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀπονησικῶν περδίκη καὶ τὸν Δατύλιον ἐ-
πέδωκα. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς ὥς Διόγενες; Δ. τί γὰρ
ἄλλο; ἀνεμνήσθηρ οἷα ἐποίει ἡ ἐλλάς ἄρτι σε παρειληφότα
τῇ ἀρχῇ κολακεύοντες, καὶ προσταύτην αἰρούμενοι καὶ
στράτηγον ἐπὶ τοῖς βαρβάροις, ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς Ῥώμης
καὶ θεοῖς προστίθεντες, καὶ νεῶς οἰκοδομοῦμενοι, καὶ θυόν-
τες ὡς δρᾶντοσ ὑἱ ὥς; ἀλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε οἱ Μακεδό-
νες ἔθαψαν; Α. ἐτὶ ἐν βαβυλῶνι κείμεναι τρίτην ταύτην
ἡμέραν. ὑπὸ χυεῖται δὲ πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστὴς, ἥν πο-
τε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσὶν, ἐς
Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν μεθάψει ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἶς
τῶν Αἰγυπτίων θεῶν. Δ. μὴ γελᾷς ὥς Ἀλέξανδρε,
ἱρῶν καὶ ἐν ᾧ δὸν ἐτὶ σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα
ἀνναβίην ἢ ὕσιν γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦθα μὲν ὥς θειώτα-
τη, μὴ ἐλπίσῃς. ὅν γὰρ θέμισ ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἀπαξ δια-
πλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ ἐς τὸν εἰσὼ τοῦ σομίου παρ-
ελθόντων. ὅν γὰρ ἀμελήσῃς ὁ Αἰακός, ὅν δὲ ὁ Κέρβερος ἐν
καταφρόντοσ.

haud dubie. nō em̃ obſſe Amōnis filius exñs. D. at
qui de Olympiade confuſia dicebant. puta draconem
ogreſſū fuiſſe cū ea: viſūq; ī cubiculo: dein ſic ex eo te
peperiffe. porro Philippū errare: credentē ſe pa-
trē tibi eē. A. At ego q̃q; hęc audierā ut tu: nūc ṽo
video, quoniam nihil ſani mater/necq; Ammonij
vates dixerunt. D. Attñ mendaciū ipſorū nō iutile
tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi
em̃ metuebāt te, deū eſſe credentes. Sed dic mihi:
cui nā ingens illud impiū reliquiſti? A. Ignoro
Dio, nō em̃ (cū p̃uētus eē ſubita morte) ſtatui q̃c̃q;
p̃t hoc unū: q̃ moriēs Perdiccē anulum traſ (de hoc
didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
aliud agā? An memiſti quid fecerūt grēci, nup̃ arrepto
imperio adulantes: & ob hoc eligentes te
ducem aduerſus barbaros: aliqui proinde duode-
cim dñs addiderunt: phana g̃dificauerūt: ſacrifican-
tes tibi tanq̃ draconis filio? S; dic mihi: ubi te Macedo-
nes ſepelierūt? A. Etiādū in Babylone iaceo t̃tiū iā
diē. Porro p̃mittit Ptolemęus ille ſatelles meus: ſi q̃n-
do detur ociū a tumultibus rerū, qui inſtant: in
ægyptū ſe deportaturū me/ut ſepeliar illic: unusq; ſiā
ex dñs ægyptijs. D. Quō non rideam Alexander,
vidēs & ī iſerno adhuc te deſipiētē, ſperātēq; fore: ut
Anubis/aut Oſiris fias? Verū hęc o diuiniffi-
me, ne ſperes. nō em̃ fas eſt reuerti quēpiā/q; ſeſ trāſ
miſerit paludem, & in hiatum ſpecus de-
ſcēderit. nō em̃ negligēs ē AEacus: necq; Cerberus cō-

ἐκείναι δὲ ἡδέως ἄρ' μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρισ
ὁπότ' ἄρ' νοήσῃς, ὅσῃ ἐνδεμονίᾳ ὑπὲρ γῆς ἀπολιπῶν
ἀφίξαι, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατρά-
πας, καὶ χρυσὸν τοσούτον, καὶ ἔθνη προσκυνούντα· καὶ βα-
βυλῶνα, καὶ βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τιμὴν, καὶ δώζαν,
καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα διαδεδεμένον ταινίᾳ
λευκῇ τῇ κεφαλῇ, πορφυρίδα ἐμπεπορημένον· ἐν λυπεί-
ταῦτε σε ὑπὸ τῇ μνημῇ ἵοντα· τί λακρύεις ὦ μάταίε;
ὅν δὲ ταῦτα σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσεν, μὴ οἶεσ-
θαι βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; Α· σοφὸς;
ἀπάντων ἐκείνοσ' κολάκων ἐπιτριπτότατος ὢν· ἐμὲ μὲν
νομῶν ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ἡτήσεν παρ'
ἐμοῦ, ὅσα δὲ ἐπέσπελλεν, ὥς δὲ κατεχρήτό μου τῇ περὶ
παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, δωρεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἔσ-
τὸ κάλλος, ὥς καὶ τοῦτο μέρος ὄντ' ἀγαθοῦ, ἄρτι δ' ἔσ-
τ' ἔσται πρᾶξις καὶ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἡγεί-
τ' εἶναι, ὥς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων·
γόνος ὦ Διόγενες ἄνθρωπος καὶ τεχνίτης· πλήρ' ἄλλὰ τοῦτο
γε ἀπολέλανκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὥς ἐπὶ
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἃ κατηρίθμην ὡς μικρῶ γε ἔμπροσθεν·
Δ· ἀλλ' οἶσθα δὲ δράσεις; ἄκοσ γὰρ σοι τῆς λύπης
ὑποθήσομαι· ἐπεὶ ἐν ταῦθά γε ἐλλέβορος ἐν φύεται, σὺ δὲ
καὶ ἐν τῷ λήθῃ ὕδωρ χανδρὸν ἐπισπασάμενος πίε, καὶ αὐθις
πίε, καὶ πολλάκις, ὅντω γὰρ ἄρ' παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστέ-
λῃς ἀγαθοῖς ἀνιῶμενος· καὶ γὰρ καὶ κλείτορ ἐκείνου ὄρω, καὶ
καλλίσθεν, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὀρμῶντας ὥς διασ-
πάσαιντο καὶ ἀμύναιντό σε, ὥν' ἔδρασας αὐτούς ὥστε τῇ
ἐτέρᾳ· σὺ ταῦτην βάδιζε, καὶ πίνε πολλὰ καὶ ὥς ἔφη·

Illud yō iucūde admodū velī discere abs te: quō feras
q̄ties in mentē venit, q̄nta foelicitate in terra deſcripta,
huc acceſſeris. puta corpis cuſtodibꝫ, ſatellitibꝫ, ac du
cibꝫ, tū auro tāto, ad hęc pp̄ſis q̄ te adorabāt. p̄tea Ba
bylone, Baſtris, īmanibus illis beluis, dignitate, gloria.
Deiñ q̄ emiebas oſpiciuus, dū vectareris ruiſtus ami
cādidō caput, purpura circūamictus. Nūqd diſ (culo
hęc te ī memoriā ſubeūtia? Quid fleſ ſtulte? (cruciāt
Num hęc te ſapiens Ariſtoteles docuit: ne puta
res firma eſſe que pēdent a fortuna? A. Sapiens?
oīm ille quū ſit adulatorū perditiffimus. Me ſo
luz ſine queſo, Ariſtotelis facta ſcire: q̄ m̄ſta petierit a
me: p̄ q̄bꝫ mittēdis ſcripſerit: deiñ quō abuſus ſit mea
doctrina ambitioē: colens ſiſ ac laudans nūc ob (in
formā, tanq̄ & ip̄a pars ſit ſum̄i boni: nunc ob
res geſtas, atq̄ opes. Nā poſt & has inſ bona puta
bat collocāda, ne vitio ſibi verteret: quū & ip̄e eas ad
Preſtigioſus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet.
fructus tuli ex ip̄ius ſap̄ia: q̄ nūc ex (lētus. Verꝫ illd
maxis bonis q̄ tu omeōraſti paulo añ. (crucior ut de
D. At num ſcis qd facies? remediū em̄ tibi moleſtiæ
oſtendam. Quādoqdē hic veratrū nō naſcitur: tu
Lethēi fluminis aquā abundant attrahēs bibe: iterūq̄
bibe: ac ſēpius: ſicq̄ deſine de illis Ariſtote
lis bonis diſcruciari. Sꝫ & Clitū illū video: ac
Calliſthenē: alioſq̄ m̄ſtos ad te rapti ſe mouētes, quē
cerpant atq̄ puniāt: ob ea q̄ cōmiſiſti q̄ndā in (diſ
illos, q̄re ī alterā te hāc ripā oſferas: & bibe crebrius, ut

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΛΟΥ· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·
 ΤΙ ΚΛΑΪΕΙΣ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ· ἢ ΤΙ ΣΕΑΥΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΠΙ Τῇ ΛΙΜΝῃ
 ΕΣΤΩΣ· Τ· ὅΤΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΠΟΛΛΩΛΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΨΟΣ·
 Μ· ΟΥΤΩΣ ΑΡΓΟΣ Εἶ, ὥΣ ΜΗ ἘΠΙΚΥΨΑΣ ΠΙΪΜ, ἢ ΚΑΙ ΝΗ ΔΙΨ
 ΑΡΥΣΑΜΕΝΟΣ ΚΟΙΛῇ Τῇ ΧΕΙΡΙ· Τ· ΟΥΔΕΝ ὈΦΕΛΟΣ Εἶ ΕΠΙΚΥΨ
 ΦΑΙΜΙ· ΦΕΥΓΕΙ ΓΑΡ Τὸ ὙΔΩΡ ἘΠΕΙΔ' ἈΡ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ ΑἰσθITAΙ ΜΕ·
 ἢ ΔΕΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΡΥΣΩΜΑΙ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΩ Τῷ ΣΩΜΑΤΙ, ΟΥ
 ΦΘΑΝΩ ΒΡΕΞΑΣ, ΑἶΚΡΟΝ Τὸ ΧΕΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΑ ΤῶΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ
 ΔΙ' ΑΡ' ῚΝΕΡ, ΟΥΚ ΟἶΔ' ὍΠΩΣ Αὐθῖς ΑΠΟΛΕΪΤΑΙ ΖΗΡᾶΝ Τῇ
 ΧΕΙΡΑΜΟΝ· Μ· ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΤΙ ΠΑΣΧΕΙΣ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ· ΑΤΑΡ
 ΕΙΠΕ ΜΟΙ, ΤΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΔΕΗ ΤΟΥ ΠΙΪΜ, ΟΥ ΓΑΡ ΣΩΜΑ ἔΧΕΙΣ·
 ΑΛΛ' ΕΚΕΙΝΟ ΜΕΝ ΕΝ ΛΥΔΙΑ ΠΑΤΕΘΑΤΑΙ, ὅΠΕΡ ΚΑΙ ΠΕΙΡῃ ἢ
 ΔΙΨῇ ΕΔΥΝΑΤΟ· ΣΥ ΔΕ ἢ ΨΥΧῇ, ΠῶΣ ἈΡ' ΕΤΙ ἢ ΔΙΨΩΙΚΟΣ
 ἢ ΠΙΝΟΙΣ· Τ· ΤΟΥΤ' ΑὐΤὸ ἢ ΚΟΛΑΣΙΣ ΕΣΤΙ, Τὸ ΔΙΨῇ ΜΑ
 Τῇ ΨΥΧῇ ὥΣ ΣΩΜΑ ΟὔΣΑΝ· Μ· ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΟΥΤΩ
 ΠΙΣΕΥΣΟΜΕΝ, ἔπει' ΦῆΣ Τῷ ΔΙΨΕΙ ΚΟΛΑΖΕΣΘΑΙ· ΤΙ Δ' ΟὔΡ ΣΟΙ
 Τὸ ΔΕΙΝΟΝ ΕΣΤΑΙ· ΔΕΔΙΑΣ ΜΗ ΕΝΔΕΪΑ ΤΟΥ ΠΟΤΟΥ ΑΠΟΘΑΝΗΣ·
 ΟΥΧ' ὉΡῶ ΓΑΡ ἌΛΛΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΝ ἈΔῆΝ, ἢ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΝ ΤΕΥΔΕ
 ΕΙΣ ἘΤΕΡΟΝ ΤΟΠΟΝ· Τ· ὉΡῶΣ ΜΕΝ ΛΕΓΕΙΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ Δ'
 ΟὔΡ ΜΕΡΟΣ ΤῆΣ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ, Τὸ ΕΠΙΘΥΜΕΙΝ ΠΙΪΜ ΜΗΔΕΝ ΔΕΟ
 ΜΕΝΟΝ· Μ· ΛΗΡΕΙΣ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ, ἢ ὥΣ ἈΛΗΘῶΣ ΠΟΤΟΥ ΔΕΪΣ,
 ΔΑΙ ΔΟΚΕΙΣ ΑἶΚΡΑΤΟΥ ΓΕ ΕΛΛΕΒΟΡΕ· ΝΗ ΔΙ' Α, ὅΣΙΣ ΤΟ ὙΔΑΝΤΙΟΥ
 ΤΟΙΣ ΥΠὸ ΤῶΝ ΛΥΤΤΩΝΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΔΕΔΥΓΜΕΝΟΙΣ ΠΕΠΟΝΘΑΣ,
 ΟΥ Τὸ ὙΔΩΡ, ΑΛΛΑ Τῇ ΔΙΨᾷ ΠΕΦΟΒΗΜΕΝΟΣ· Τ· ἘΔΕ
 ΤὸΝ ΕΛΛΕΒΟΡΟΝ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ ΠΙΪΜ, ΓΕΝΟΙΤΟ ΜΟΙ ΜΟ
 ΝΟΝ· Μ· ΘΑΡ' ῚΡΕΙ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ, ὥΣ ΟΥΤΕ ΣΥ, ΟΥΤΕ ἌΛΛΟΣ ΠΙΕΤΑΙ
 ΤῶΝ ΝΕΚΡῶΝ· ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΓΑΡ, ΤΟΙ' Ἐ ΠΑΝΤΕΣ ὍΣΕΡ ΣΥ ἘΚΚΑ
 ΤΑΔΙΚΗΣ, ΔΙΨΩΣΙ ΤΟΥ ὙΔΑΤΟΣ ἘΧ' ΥΠΟΜΕΝΟΝΤΟΣ·

Menippi. & Tantalī: MENIPPVS.

Quid eiulas o Tātale? aut cur teip̃z merore afficis
iminēs? T. Qm̃ Menippe enecor ob sitī. (stagno
M. Adeo ne piger es, ut nō p̃nus icūbēs bibas: aut
hauriēs caua volas? T. Nihil utilitatis cōsequor si p̃
cūbā. r̃fugit em̃ aq̃ sif atq̃ admoueri me p̃pius sēsit.
ver̃ si quando haufero: ac applicare conor ori: non
p̃uenio effluxum: rigans tm̃ sumā labia: & int̃ digitos
aqua elabit̃. haud scio quomō rursus relinquit aridā
manū mihi. M. p̃digiosū qddā tibi accidit Tā. ver̃
dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac
sitire potat. tu ṽo aīa cū sis: quinā posthac sitire q̃as?
aut bibere? T. Hoc ip̃m supplicij quiddā est: ut sitī
sustineat aīa ac si corpus sit. M. Sed hoc sic esse
credimus. qñquidē ais te siti excruciarī. ver̃ quid tibi
acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne iopia potus mo
nō video em̃ alios ultra hos iferos: nec mortē (riare?
migraueris, q̃ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hīc
certe p̃s ē supplicij: desiderio (Recte qdē dicis. at hęc
pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o
re videris mero veratro. nā, p̃ louē, diuersū (potu ege
ab his qui a rabiosis canibz morfu lēsi sunt pateris:
qui non aquā/sed sitim horreas. T. Neq̃
veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so
lū. M. cōfide Tā, sic futurū: ut nec tu/nec alius q̃s q̃ bi
mortuorū. ip̃ossibile em̃ id. q̃q̃ nō oēs ut tu, affi (bat
ciant hac p̃œna: ut sitiāt aqua eos non expectante.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ἢ Ἑρμοῦ·

ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

ΠΟΥ ΔΕ ΚΑΛΟΙ ΕΙΣΙΡ, ἢ ΚΑΛΑΙ Ὡς Ἑρμῆς ὅς ῥε /

ΥΓΗΣΟΡ ΜΕ ΝΕΛΥΡ ΟΝΤΑ· Ε· ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΕΝ Ὡς ΜΕΝΙΠΠΕ,
ΠΛΗΡ ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΒΛΕΨΟΜ Ὡς ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ· ΕΝΘΑ
ΥΑΚΙΝΘΟΣ ΤΕ ΕΣΙ, ἢ Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ, ἢ ΝΙΡΕΥΣ, ἢ ΑΧΙΛΛΕΥΣ, ἢ
ΤΥΡΩ, ἢ ΕΛΕΝΗ, ἢ ΛΗΪΔΑ, ἢ ΟΛΩΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΛΗ ΠΑΝΤΑ·

Μ· ΟΣΤΑ ΜΟΝΟΝ ΟΡΩ ΚΑΙ ΚΡΑΝΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΚΩΝ ΓΥΜΝΑ,
ὈΜΟΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ· Ε· ἢ ΜΗΝ ΕΚΕΙΝΑ ὅ ΠΑΝΤΕΣ ΕΣΙΡ ΟΙ ΠΟΙΚΤΑΙ
ΘΑΥΜΑΖΟΥΣΙ, ΤΑ ὍΣΑ, Ὡς ΣΥ ΕΘΙΚΑΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΡ· Μ·

ὈΜΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΜΟΙ ΔΕΙΞΟΡ, ΟΥ ΓΑΡ ἈΡ ΔΙΑΓΝΟΙ /

ΗΝ ΕΓΩΓΕ· Ε· ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ Η ΕΛΕΝΗ ΕΣΤΙΡ· Μ·

Εἴτα ὅι χίλια νῆες διὰ τοῦτο ἐπληρώθησαν ἐξ ὁπλάσεως
τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτι ἐπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι,

καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γέγονασιν· Ε·

ἄλλ' οὐκ εἶδες Ὡς ΜΕΝΙΠΠΕ ΖΩΣΑΡ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ· ΕΦΗΣ

ΓΑΡ ἈΡ ΚΑΙ ΣΥ ΑΝΕΜΕΣΗΤΟΡ Εἶναι,

ΤΟΙῆ Δ' Ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειμ·

ΕΠΕΙ ἢ ΤΑ ἄνθη ΖΗΡΑ ὄντα Εἰτίσ βλέψοι ἀποβεβληκότα

τὴν βαφὴν ἀμορφα διλονότι αὐτῷ Δόζει μέρ, τοι ἀνθεῖ

ἢ ἔχει τὴν χοριὰν κάλλι σταῖς ἐστιρ· Μ· ΟΥΚΟΥΡ ΤΟΥΤΟ

Ὡς Ἑρμῆς θαυμάζω, Εἰ μὴ συνίεσαν οἱ ἄχαιοι περὶ πρᾶμα,

ΤΟΣ ΟΥΤΩΣ ὀλίχρονίου, ἢ ῥαδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες·

Ε· ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΟΙ Ὡς ΜΕΝΙΠΠΕ, ΣΥΜΦΙΛΟΣΟΦΕΙΡ ΣΟΙ,

Ὡς ΤΕ ΕΠΙΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΤΟΠΟΝ ΕΝΘΑ ἈΡ ΕΘΕΛΗΣ, ΚΕΙ ΣΟ ΚΑΤΑΒΑ

ΛΩΡ ΣΕΑΥΤΟΝ· ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΣ ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσο

μαι· ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ἢ ΚΕΡΒΕΡΟΥ· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

Ὡς ΚΕΡΒΕΡΕ, ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΓΑΡ ΕΙΜΙ ΣΟΙ ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ὦρ,

Εἰπέ μοι πρὸς τὴν στυγρὸς, ὅϊος ἦρ ὁ Σωκράτης

Menippi. ac Mercurij. **MENIPPVS.**

Vbi nā formosi illi sūt/aut formosē o Mer, duc doceq;
ut hospitē me recēs huc pfectū. M. haud ociū ē mihi
verz istuc ip̄o loco r̄spice dextrorsū. Illic (Menippe.
Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,
Tyro, Helena, ac Leda: deniq; oīno quicqd ē vetarum
Men. ossa solū video / & caluarias car (formarū oē.
silia p̄de sūt oīa. M. atq; hęc sūt q̄ oēs (nib; r̄nudatas,
mirant: ossa vic; quę tu videris cōtēnere. Mē. (poetę
Att̄n Helenam mihi ostende. non enim dignos
co ego. Mer. Hęc caluaria Helena est. Men.
Et quidē mille naues ob hanc impletæ sūt, ex omnibus
grēcis actō delectu: tantiq; cōfluxerūt grēci ac barba
ri: tot deinde urbes euerse sunt? Mer.
Ceterz, nō vidisti Menippe, viuā hāc mulierē. dicerēs
em̄ sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores.

Deniq; & flores arefactos si quis cōspiciat: abijciētes
colorē / d̄formes nimir; ip̄os videri cōtigit. idē florētē
ac detinētes colorē / speciosissimi sūt. Men. Igit̄ hoc
Mercuri demiror: si non intellexerunt grēci / pro re
usc; adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare.
Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tecū:
quare delecto loco, ubi velis proster
ne teip̄m, ego em̄ alias umbras habeo traducendas:

Menippi. & Cerberi. **MENIPPVS.**

O Cerbere, qñqdē tibi cognatus sū, canis & ip̄e exñs:
dic mihi p̄ Stygiā paludem: quō se habebat Socrates

ὁπότε κατήει πρόσ ὑμᾶς ὃ ἐκός δέ, σε θεὸν ὄντα, μὴ ὑλαί-
κτειν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθέγγεσθαι ὁπό-
τ' ἐθέλοις. κ. πῶρ' ὥθ' ἐμὲ μένιππε, παντ' ἀπασιν
ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ πρῶτῳ προσιέναι, καὶ οὐ πάνυ δε-
διέναι τὸν θάνατον δακῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖς ἔξω
τοῦ σομίου ἐστῶσιν ἐθέλων. ἐπεὶ δὲ κατέκνυεν τοῦ χάσ-
ματος, καὶ εἶδε τὸν ῥόφον, καὶ γὰρ ἐτὶ διαμέλλοντα αὐτὸν
δακῶν τῷ κονεῖω κατέσπασα τοῦ ποδός ὥσπερ τὰ βρέ-
φ' ἐκώκῃ, καὶ τὰ ἐαυτοῦ παιδί' ἀδύρετο, καὶ παντ' ὅιός
ἐγένετο. μ. ὀνηοῦρ σοφιστὴς ὁ ἀνδρῶν ποσσ' ἦν, καὶ οὐκ
ἀληθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος. κ. ὄνη, ἀλλ'
ἐπεὶ περ ἀναγκάσιον ἀπὸ τοῦ ἔωρα, κατεθρασύνετο, ὥς δ' ἤθευ
ὄνη ἄκωρ πεισόμενος δ' πάντως ἔδει παθεῖν, ὥς
θαυμάσωνται οἱ θεαταί. καὶ ὅλως περὶ πάντων γε τῶν
τοιούτων εἰσφέρει ἄρ' ἔχοιμι. ἔως τοῦ σομίου τολμηροί
καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθερ' ἔλεγχος ἀκριβής. μ.
ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεκλινυμέναι ἔδοξα; κ. μόνος
ὢ μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ Διογένης πρὸ σοῦ.
ὅτ' ἴ' μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσηΐετε, μὴ δ' ὠθυόμενοι, ἀλλ'
ἐθελούσιοι, γελῶντες, διμῶλεις παραγγείλαντες ἀπασίν.
χάρωνος. καὶ μένιππου. ΧΑΪΡΩΝ.
Ἀπόδος ὢ κατάρα τὰ πορθμία. μ. βόα εἰ τοῦτο
σοι ἡδίων ὢ χάρων; κ. ἀπόδος φημί, ἀνθ' ὧν σε
διεπορθμευσάμην. μ. ὄνη ἄρ' ἄβαιοις παρά τοῦ μὴ
ἔχοντος. κ. ἔστι δὲ τίς ὁ βολὸν μὴ ἔχων; μ.
εἰ μὲν καὶ ἄλλός τίς ὄνη οἶδα, ἐγὼ δὲ ὄνη ἔχω.
κ. καὶ μὴρ' ἀγξώ σε, νῆ τὸν πλούτωνα, ὢ μισαρέ,
ἦν μὴ ἀποδῶς. μ. καὶ γὰρ τῷ ζύλῳ

qñ descēdebat ad vos. ¶ Iſiſe ē aī, cū deus sis, nō latra-
re solū: sed & humano more loqui quan-
do velis. C. Procul quū esset Menippe, omnibus
apparuit interrito vultu adcedere: & non valde for-
midare mortē visus ē: ac oñdere se talē illis qui extra
specū stabant volens. Posteaq̃ ŷo despexit in hi-
atum: viditq̃ caliginem: & ego insup contantem ip̃z,
mordendo, aconito corripere pedes: quēadmodū in-
fans eiulabat: suosq̃ liberos deplorabat: omniformis
factus. M. Igit̃ fucate sapiens homo erat: nec
vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed
ubi necessitatē ipsi incūbere vidit/ cōfīdēs fuit: q̃si ŷo
nō inuitus passurus eēt qđ oīno opus erat eū pati. q̃
miraculo esset spectatoribus. quod oīno de omnibus
istiusmōi viris dicere possū: usq̃ ad fauces specus au-
ac viriles: atq̃ intus dephēderis & pueros. (daces sē
ŷo qñā tibi subisse specū visus sū? C. so (M. Ego
Menippe, dignus gñre apparuisti: & Diogenes (lus
eo qđ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed (por te:
ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.
Redde o pfide naulum. M. Vociferare si isthuc
tibi voluptati est? C. Redde inq̃ pro eo qđ te
transuexi. M. Nō adicipies certe a non
habente. C. Est ne quispiā q nec obolū hēat? M.
Si quidē & alius q̃scq̃ sit haud scio: ego certe nō hēo.
C. Atqui pfocabo te, p̃ Ditem, o impurissime,
ni reddas. M. Et ego baculo

σου πάταξας, διαλύσω τὸ κράνιον· **Χ.** μήτηρ ὅμως
 πεπλευκὼς τοσοῦτον πλοῦν· **Μ.** ὁ ἔρμῃς ὑπὲρ ἐμοῦ
 σοι ἀποδότης, ὅς με παρέδωκέ σοι· **Ερ.** νὴ Δία, ὄναίμην,
 εἰ μέλλω γε καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν· **Χ.** οὐκ ἀπο-
 στήσομαιί σου· **Μ.** τούτου γε ἐνεκα νεωλκήσας τὸ πορθ-
 μέιον παράμενε· πλήρ' ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἄρ' λάβοις·
Χ. σὺ δ' οὐκ ἤδεις ὥς κομίζειν δέου· **Μ.** ἤδειν
 μὲν, οὐκ εἶχον δέ· τί οὖν· ἐχρήμ' διατοῦτο μὴ ἀποθανείν·
Χ. μόνος οὖν ἀνχῆσαις, πρῶτα πεπλευκέναι· **Μ.** οὐ
 πρῶτα ὦ βέλτιστε, καὶ γὰρ ἤρτηλῃσα, καὶ τῆς κώπης ἐπε-
 λαβόμεν, καὶ οὐκ ἔκλειον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν·
Χ. οὐδ' ἐν ταῦτα πρόσ τ' ἀπορρημία, τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦ-
 ναί σε δέει· ἐν γὰρ θέμισ' ἄλλως γενέσθαι· **Μ.** οὐκοῦν
 ἀπάγαγέ με αὖθις ἐς τὸν βίον· **Χ.** χαρίεν λέγεις, ἵνα
 καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω·
Μ. μὴ ἐνέχλει οὖν· **Χ.** δέειξον τί ἐν τῇ πῆρ' ἔχεις·
Μ. θερμούς ἐι θέλεις, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δέειπνον· **Χ.**
 πόθεν τοῦτον ὑμῖν ὦ ἔρμῃ τὸν κύν' αἴγαρος· οἷα δέ καὶ
 ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε-
 λῶν, καὶ ἐπισκώπτῶν, καὶ μόνος ἄδων ὀιμωζόντων
 ἐκείνων· **Ε.** ἀγνοεῖς ὦ χάρων ὁ πόδιον ἄνδρα διεπόρθε,
 μενσας· ἐλευθερὸν ἀκριβῶς, καὶ οὐδ' ἐνός ἀτνῶ μέλει· οὕτως
 ἐστὶν ὁ μὲν ἵππος· **Χ.** καὶ μὴρ' ἂν σε λάβω· **Μ.**
 ποτὲ ἄρ' λάβης ὦ βέλτιστε· Δίος δέ οὐκ ἄρ' λάβοις·
 Διογένους, καὶ μανσώλου· **ΔΙΟΓΕΝΗΣ.**
 ὦ κάρ' ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντῳ ἡμῶν προτὶ
 μάσθαι ἀξίος· **Μ.** καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὦ σινω-
 πεῦ, ὅς ἐβασίλευσα καρίας μὲν ἀπάσῃς, ἥρξα δέ καὶ

tibi illiso cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris
transuectus tanto traiectu? M. Mercurius p me
tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p louē, bñ mecū
si deiceps & p soluere debeā mortuorū noīe. (agīt:
tā. M. Huius rei grā trahēdo cym (C. haud omī
bā/in pposito pliste. verūtn qđ nō hēo qnā auferes?
C. At tu nesciebas qđ tibi fuerit apportādum? M.
quidē: s; nō habebā. qđ igr: nū optuit ea grā (Sciebā
C. solus igr gliaberis, gratis te fuisse (me nō emori:
gratis o pclare, si qđē exhausti sē (trāsuectū? M. haud
pui: neq; eiulauī solus int alios q (tinā & remū arri
C. Nihil hoc ad naulum. oboluz redde (vecti sē.
re te oportet. haud em fas ē aliū fieri. M. Igitur
reuehe me rursus in vitam. C. Belle dicis: ut
& verbera ob hoc ab AEaco adciptam.
M. Ne igit sis molestus. C. oñde quid ī pera hēas.
M. Lupinū si velis/ & Hecate comam. C.
Vnde hūc nobis Mercuri adduxisti? tum qualia
garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri
dēs/ dictērsq; īcessēs: unus ptoīde cātillās/ plorātib;
illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū transue
xeris? Liberum plane, & cui nihil curę sit. hic
est Menippus. C. Atqui si unq; posthac te rcepo?
M. si rcepis alñ o pclare: denuo qđē nō possis rcipe.
Diogenis. & Mausoli. DIOGE.

Ohe tu Car, quare insolens es: & omnib; nobis p
poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino
pēsis. qppe qui īpauī Carię uniuersę. Dñatus sū ptea

Ανδῶν ἐνίωρ, καὶ νήσουσ' ἀέτ' ἵνασ' ὑπὶ γαργόμῃ, καὶ
ἄχρι μιλήτων ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς ἰωνίας κατασφρό-
μενος· καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις
καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ μνήμα
παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἡλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός,
ἀλλ' οὐδὲ δούτωσ' ἐς κάλλος ἐξήσκημένον, ἵππων καὶ ἀν-
δρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον λίθου τοῦ καλλίστου,
δοῖον δὲ νεῶν ἐνὺρ τίς ἄρ' ῥαδίως· οὐδοί
κῶ σοι Δικαίως ἐπὶ τοῦτοισ' μέγα φρονεῖν· Δ· ἐπὶ
τῇ βασιλείᾳ φῆς, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου·
Μ· νῆ Δί', ἐπὶ τούτοις· Δ· ἀλλὰ τί καλέ μαύσολε,
οὔτε κ' ἰσχύς ἐστὶ σοι ἐκείνη, οὔτε κ' μορφὴ πάρεστιν· εἰ γοῦν
τίνα ἐλοίμεθα Δικαστὴν ἐν μορφίᾳσ' πέρι, οὐκ ἔχω εἰ-
πεῖν, τίνοσ' ἐνεκα τὸ σὸν κρανίον προτίμῃθι· ἄν τοῦ ἐμ-
φαλακρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοί-
ως προφαίνομεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφῆρήμεθα, καὶ τὰς ῥί-
νας ἀποσεσιμώμεθα· ὃ δὲ τάφος, καὶ οἱ πολυτελεῖς
ἐκείνοσ' λίθοι, Ἀλικαρνασέῃσι μέρ' ἴσως εἴην ἐπιδείκνυσ-
θαι, καὶ φιλοτιμείσθαι πρὸς τοὺς ξενούσ', ὥς δὴ τί μέγα
οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστὶ· σύ δέ τ' ὀβελτιστε, οὐκ ὄρω, ὅτι
ἀπολαύεις αὐτοῦ· πλήρ' εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μάλλον
ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τῆλικοῦτοισ' λίθοις πιεζόμενος· Μ·
ἀνόνητα οὐ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότημος ἔσται μαύ-
σωλος καὶ Διογένης· Δ· οὐκ ἰσότημος ὦ γενναιώτατε,
οὐ γὰρ μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνημένος τῶν
ὑπὲρ γῆς ἐν, οἷς ἐνδαιμονεῖν ὤκειτο, Διογένης δὲ
καταγέλασται αὐτοῦ, καὶ τάφον δὲ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶ
ἔρχει αὐτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς

Lydię gentibus quibusdā: & insulās quasdā subegi.
Miletū usq; perueni: multis partibus Ionię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & ī rebo bellicis
pualidus. Deniq; (qd maximū est) ī Halicarnasso mo-
pmagnū hūi, qntū nō alius qscq; defūctorū: (numētū
sed neq; pari pulchritudine conditū: equis & homini-
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut neq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vi-
deor tibi iniuriā ob hęc efferri aīo? D. Nūquid ob
imperium ais, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per Iouē, ob hec inq;. D. S; o formose Mau-
neq; robur adhuc tibi illud/neq; forma adest. Si igit;
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h; qd di-
cat, cuius rei causa tua caluaria preferenda sit meę.
calua em̄ utraq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbatī/nari-
bus sumus simis. Cēterū sepulchruz/ & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsitā licebit (extructos
re atq; gliari erga hospites: tāq; qdā magna (ostēta
structura apd' ipos sit. tu v; o vir egregie, n̄ video quō
fructū capias ex ipō, nisi hoc dicas: q; plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis saxis pressus. M.
Inutilia igr̄ mihi fuerūt illa oīa: & pis oditōis erūt Mau-
solus & Diogenes? D. haud pis oditōis o gñossie:
īmo Mausolus discruciabī recordatiōe eorū q; sunt
īn terra: qbo scelicit agere osuevit. At cōtra Diogenes
irridebit eū, atq; ille qdē de halicarnasseo monumēto
memorabit/sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

κατασκευασμένον· ὃ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος ἐ-
καί τίνα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτῳ
λόγον, δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς
βίον, βεβίωκὼς ὑψηλότερον ὡς καρῶν ἀνδραποδωδέστατε
τοῦ σοῦ μνημάτος, καὶ ἐν βεβαιότητι χωρίῳ κατασκευασ-
μένον·

Νίρεωσ· καὶ Θερσίτου· καὶ Μενίππῃ· Ν·

Ἰδοὺ δὴ Μενίππος οὐτοσί δι' ἡκαστέον πότερος εὐμορφώ-
τερός ἐστιμ· εἰπὼς ὡς Μενίππε, οὐ καλλίωρ σοὶ Διόγω· Μ·
τίνες δὲ καὶ ἐστε πρότερον οἶμαι· χρηὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι·
Ν· Νίρεὺς, καὶ Θερσίτης· Μ· πότερος δὲ Νίρεὺς, καὶ πό-
τερος οὗρ δὲ Θερσίτης· οὐδέ μιν γὰρ τοῦτο δῆλον· Θ· ἐμ-
μὲν ἦλθ' οὗτ' ἔχω, ὅτι δ' ὁμοίος εἰμί σοι· καὶ οὐδὲν πηλ-
κοῦτον διαφέρεις, ἡλικίᾳ σε ὁμῆρος ἐκείνος· ὁ τίφλός ἐ-
στίν· ἀπ' πάντων εὐμορφώτατον προσεῖπών· ἀλλ' ὅφο-
ρος ἐγώ, καὶ χελνός, οὐδὲν χείρων ἐφ' ἀνὴρ τῷ Δικαστῇ·
ὥρα δέ σοι ὡς Μενίππε, ὅτι καὶ εὐμορφώτερον
ἦ γάρ· Ν· ἔμελλο γὰρ τὸν Ἀγίλαστον, καὶ Χάροπον,
ὅς κ' ἀλλήλοισιν ἀνὴρ ὑπὸ ἱλίου ἦλθον·

Μ· ἀλλ' οὐκ καὶ ὑπὸ γῆρ, ὡς οἶμαι, ἀλλήλοισιν ἦλθον,
ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ἴμοια, τὸ δὲ κρανίου ταύῃ μόνον ἄρα
διακρίνοιντο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐδρυπτον τὸ
σόν· ἀλαπαδνόν γὰρ αὐτὸ, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις· Ν·
καὶ μὴ ἔρου ὁμῆρον ὁπδίοτ' ἦν, ὅποτε συνεστράτευον
τοῖς ἀχαιῶσι· Μ· οὐεῖρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἄβλε-
πω, καὶ νῦν ἔθεις, ἐκείνα δὲ οἱ

τότε ἴσασίμ· Ν· οὐκ οὐρ ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφώτερός
εἰμι ὡς Μενίππε· Μ· οὔτε σύ, οὔτε ἄλλος εὐμορφος·
ἴσοτιμία γὰρ ἐν ἄδου, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες· Θ· εἰ

parato, put lubeat. verꝫ Diogēes hoc de suo corpe an
aliqd sepulchrū hēat/mīe nouit. neqꝫ em̄ curꝫ ē sibi ea
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celsiorem o Carum abiectissime,
tuo monumento: ac firmiore in loco substru

ctam. Nirei. ac Therſiteꝫ. NIREVS.

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formo
sior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? M.
Qui nā sitis, pꝫus puto ingrēdū. nece ē em̄ et hoc scire.
N. Nireus, ac Therſites. M. Vter Nireus, & u
ter Therſites? nondū em̄ hoc liquet. T. Vnum
quidē nunc habeo hoc: qꝫ similis sum tibi. neqꝫ tanto
pere excellis/quantum te Homerus ille cecus ex
tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi
ato ꝫtice ego, rariscꝫ capillꝫ, nihilo mior visus sū hoc iu
Cōtēplare ꝫo tu o Mēippe, quēnā formosiorē (dice.
arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeꝫ prognatum,

Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) formosissimus venisti:
sed ossa oīa sunt sūlia, Verꝫ caluaria tua hoc solum
dijudicari a Therſiteꝫ caluaria poterit: qꝫ mollis est.
at effēmiatū certe hoc, idēcorū deniqꝫ viro fuerit. N.
Verūtñ pꝫōtare Homerū/qꝫlis fuerim cū pugnarem
inꝫ grēcos. M. Sōnia mihi narras. ego ꝫo quē vi
deo attēdo: qꝫ nūc tibi pꝫsto sunt. Ceterꝫ illa alia, qui
tūc viuebāt norūt. N. I gīt nūqd huic formosior ego
sū Menippe? M. Neqꝫ tu/neqꝫ alius formosus hic.
ēqꝫlitas em̄ apud inferos est: paresqꝫ sꝫ oēs. T. Mihi

μὲν καὶ τοῦτο ἰκανόν·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ καὶ ΧΕΪΡΩΝΟΣ·

ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

ἤκουσα ὡς χεῖρων, ὡς θεὸς ὦρ, ἐπιθυμήσεις ἀποθανεῖν·

Χ· ὁλοῦνταὺτ' ἤκουσας ὡς μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρασ·

ἀθάνατος εἶναι δῖνάμενος· Μ· τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου

ἔσχερ ἀνεράσου τοῖς πολλοῖς χρημάτων; Χ· ἔρω πρόσ

σέ οὐκ ἀσίνετορ ὄντα· οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθλῆ

νασίᾳς· Μ· οὐκ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὄραρ τὸ φῶς; Χ·

οὐκ ὡς μένιππε, τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποιήλορ τί καὶ οὐκ

ἀπλοῦρ ἡγοῦμαι εἶναι· ἐγὼ δὲ ζῶν, αἰεὶ καὶ ἀπολαύω

τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἰ ὥραι δὲ αὐταί,

καὶ τὰ γινόμενα ἀπαντα ἐξ ἧς ἕκαστορ ὥσπερ ἀκολουθούν

τα θάτερον θατέρω, ἐνεπλήσθη γούρ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῷ

αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνόν ἦν·

Μ· εὐ λέγεις ὡς χεῖρων· τὰ ἐν ἁδου δὲ πῶς φέρεις; Χ·

ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἤκεις· Χ· οὐκ αἰδῶσ ὡς μέ

νιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάντῃ δημοτικόν, καὶ τὸ προῖγμα

οὐδὲρ ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι, καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλωστε

οὐδὲ δὶ τῆρ ὥσπερ ἄνω, ὅντε πεινῆρ δέ, ἀλλὰ ἀνεπί

δείσ τούτων ἀπάντων ἐσμέρ· Μ· ὄρα ὡς χεῖρων, μὴ

περί πίπτης σε αὐτῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περισῇ·

Χ· πῶς τοῦτο φῆς; Μ· ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὁμο

ον, αἰεὶ καὶ ταῦτόν ἐγένετό σοι, προσκορὲς καὶ ἐν ταῦθα

ὁμοία ὄντα, πρόσκορ ὁμοίως, ἀργεῖνοιτο καὶ δέσῃ με

ταβολήν γε ζητῆρ τίνᾳ· καὶ ἐν τεύθεν ἐς ἄλλον βίον, ἔπερ οἱ

μαὶ ἀδύνατορ· Χ· τί οὖν ἀρπάδοι τίς ὡς μένιππε;

Μ· ἔπερ δῖμαι, καὶ φασί, συνετόρ ὄντα, ἀρεσκεισθαι καὶ ἀγα

πάν τοῖς παρούσί, καὶ μὴ ἐν αὐτῶν ἀφύρτορ οἰεσθαι

τῷ θεῷ δοῦνα·

quidem & hoc sat est.

Menippi, & Chironis.

MENIPPVS

Audiui o Chirō, cū eēs deus/desyderasse tñ te mortē.

C. Vera sť q̄ audiūisti Men, mortuusq; sū/ut vides:

cū īmortalē ēē potueri. M, q̄ nam te cupido mortis

tenebat, horrendę vulgo rei? C. Dicam ad

te nō impitū, haud āplius iucundū erat mihi, frui īmor

talitate. M, Inīucūdū erat te viueŕ/lucēq; ītueri? C.

Nō hoc Menippe:s; iucundū ego quod variū / & nō

sīplex arbitror existere. At ego viuēs ac ppetuo fruēs

īsdem sole, luce, cibo, cūq; horę redirent eēdem:

& reliq; oīm quę cōtingūt foris q̄dlib; veluti conse

quēs recipco qdā ordie succederet, satiabar īll. nō em

īpō qd ppetuo ē tenore/s; ī pmutādo oīno de (ī hoc

M, Probe dicis Chirō:s; illa q̄ apd' īferos (lectatio.

cū ad hęc tāq; potiora te otuleris. C, (agūt quō fers?

sīqdē ēqlitas admodū ē pplare qddā. (n̄ īsuauit Me,

nihil plane h; qd īnslit:ī luce q; agat/ (& hoc rei ē:

neq; sitire/uti apd' supos/ neq; (aut ī tenebris. ptea

gētes har; rer; oī; sūus. (esurire nob; nece ē:s; mīe e

īuoluas teīp;: et eodē tibi s;mo rci. (M. vide Ch, ne

D, q̄re īstuc ais? M, qm̄ si ea q̄ ī vita sť/simili (dat.

a sp et eodē tenore fuerit tibi:īfelles pari rōne q̄ hīc sť

sīlia oīa:ac satiaberis ēque:fiatq; necesse est/com

mutatio ī aliā q̄ndā vitā. ver; ut hīc ī aliā migres/ex

īstimo īpossibile C, qd īgr faciendū est Menippe?

M, uti puto:& vulgo pdicāt:sapiēs cū sis/boni osule:

lige pntia:nihilq; ī ill' īntolerabile arbitreris. (ac dīo

Deo gloria,

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall
Argentinus.

Statueram quidem, cándide Lector, in hoc opere / vo-
culis græcis, examussim e regione adñcere latinas: ut
fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbū ver-
do redditur. quemadmodū ab initio a nobis in pau-
cis dialogis vides obseruatū. Verū ubi hoc ago: vide-
or mihi a rerū natura parumper aberrare: quæ verba
largitur, quo ñs significes quid velis. quū non admo-
dum sit opus, celare quid animo gestias. Quis em̃
id non eque efficiat tacendo? Lucianum proinde ora-
torem eloquētissimū, veritus sum: ne balbutientē latine
audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum:
Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus: si latinis pusillum
quoddam verbum adñcerem, quod in græco non ha-
betur: aut rursus græcum supprimerem in latinis, etiā
inuerso nōnunq; dictionum ordine: tibiq; , quisquis
es, qui delicatissimas hasce nugas legeris, authoris sen-
tentiam aperirem: q; si secus agam / a Flacci instituto
tota (ut aiunt) via errem. Id infit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus
Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis græcitatis leporem,
me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc pau-
cis admodum nostra etate sit concessum. Nedum mi-
hi: cui fere aliud agenti / vix vacauit crassiore Miner-
ua, tyronibus hellenismi hæc libanda proponere. Dō

ctiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid
dam αουονορ καὶ ἀπρωδὸν cantillantem, ipsi magistri ar
tis egregie cantando vincant. Lucūdus enim mihi fue
rit: Musicam eximiam audire, ὅτ
Stridenti miserum stipula disperdere carmen.
Vale ex Viridario s, Ioannis Argeñ.

Othomari Nachtgall Distichon.

LVCIANVS.

Me lege, Graius eris. nosces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Poësis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoïem,
qui hæc legere dedignabitur:

Tetrastichon eiusdem.

Moribus este procul rigidi, vultuq; Catones,
Qui fugitis risus: scommata mixta iocis.
Lusimus in teneris, seris quoq; ludimus annis.
Et reliquum vitæ, quid nisi lusus erit?

Errata passim in grecis .

a Colūna .i. versu. 9. lege τιμῆ. In ea .v. 20. l. ὑπὸ τοῖς
 πωρ. c. 2. v. 1. l. κρόνον .v. 10. l. τῖνα. c. 3. v. 12. l. μάτηρ. **b** c. 2.
 v. 22. l. τούτου. c. 3. v. 7. l. προσέχει. v. 16. l. ἀφ' ἑσ. c. 2. v. 5. l.
 δέ μὴ. v. 9. l. εἰπεῖν. ver. pen. σπινυῆρες. **c** col. i. v. 5. l. ἀπο
 λαμβάνουσιν. v. 8. l. ὄρα. c. 2. v. 12. l. κτήμα. ver. 22. σύμποιον.
 c. 3. v. 1. l. ἡκονσας. c. 2. v. 2. l. οὐκ. v. 6. l. πῦρ. v. 15. ἄχρι. v. 19. l.
 μισθόν. **d** c. 3. v. 22. ubi legis νῦν δέ δυσκνον, adde γυναικί.
e c. 1. v. 12. l. ἐνίοτε. v. 25. l. τοῖνον. v. 27. l. συλλαβόντας. c. 2.
 v. pen. l. ἐγκαύματα. v. ult. l. διεφθαρμένους. c. 3. v. 23. l. καὶ γὰρ.
 c. 2. v. 6. l. ἡδύσθη. v. 10. l. ἄχθον. v. 12. l. καὶ pro γαί. v. 15. l. ἐκεί
 νόγε. v. 19. l. συγκαθεύδουσιν. v. 22. l. κοιμᾶσθαι. v. 25. l. τὸν p τοῦ.
f c. 1. v. 6. l. χαλκῆος. v. 10. l. συνδιψέσθαι. v. 15. l. πᾶσαι. v.
 19. l. αὐτῶν. v. 26. ubi legis ἐξαπατά, adde τοῦς. v. 28. l. ἀκίνα
 δυνον. c. 2. v. 5. l. οὐτῶ. v. 20. l. ὄφομαι. v. pē. l. ἔδωκεν. c. 3. v. 5.
 l. ἐγεγέννητο. v. 21. l. ἐπαίνεσθαι. c. 2. v. 7. l. τολμήσαντα. ibi. l.
 αἰχμάλων. v. 11. l. ἐτιμωρήσατο. v. 19. l. ὄλωσ. v. 25. l. γένοιτ.
g c. 1. v. 19. l. μορμολύττεται. c. 2. ver. 16. l. ἀπάσας. v. 16. l.
 πάντως. c. 3. v. 12. l. ἀγαμός. **h** c. 1. v. 7. l. σύριγγα. v. 16. l. κα
 ον. v. 16. l. καλῶν. c. 2. v. 21. l. καλῶς. v. pē. l. οὐτω. c. 3. v. 22.
 l. καλῆν. c. 2. v. 16. l. παρῆναι. v. 16. l. ἀπολιποῦσα. **i** c. 2. v. 1.
 l. αὐτῶ. v. 12. l. ἀνεκῶσαι. c. 3. v. 15. l. ἔλαβον. v. 23. l. καὶ p τὸν
 c. 2. v. 2. l. συνρίζω. v. 2. ubi legis αὐτῶ, adde τοῦ, ver. 16. l. αἰ
 τοῦντι. **k** c. 1. v. 1. l. διάφοροι. c. 2. v. 6. l. πάντων. v. 12. ubi le
 gis καὶ, add' τοι. v. 16. l. εἰσίν. c. 3. v. 8. l. λείψανον. v. 12. l. ἡδύσ
 et in eo. l. βραχτίσ. v. añpen. l. κίνδυνος. c. 2. v. añpē. l. ἀλλὰ.
l c. 3. v. 2. l. εἰπέ. v. 9. l. ὅτω. c. 2. v. 3. l. γένος. v. 19. l. ἐπίφθορος.
 c. 3. v. 2. l. κρανίου. c. 2. ver. 25. l. ἐντελάμενος. ver. 16. l. μετάνω.
m v. 2. l. ἡνίασέ με. v. 20. l. οὐκ. v. 26. ubi legis ὀίσρα τῆν, ad

δε πηνη. c. 2. v. 1. l. συραχουσαι. c. 3. v. 5. απιστων. v. se. le. αντον.
 v. 16. l. ητω. n. c. 1. v. 18. l. ζεφυρε. c. 2. v. 9. l. αντι. c. 3. v. 10. l. φι.
 λομυσιασ. o. c. 2. v. 5. l. ναυτας. v. se. l. απολοιτο. c. 3. v. 23. l. κη.
 τοσ. v. 26. l. η. οκηφει. p. c. 3. v. 17. l. ανελθης. σον γαρ. v. 22. le.
 ηειρ. c. 2. v. 13. l. τειλωμαι. q. c. 1. v. 1. l. προσωπον. v. 6. l. εχθα.
 μενοι. v. 8. l. ισστιμια. v. 23. l. καθαρματα. c. 2. v. 17. l. επαδομε.
 νορ. c. 3. v. 10. l. συναμφοτερον. v. 22. l. εθεραπεινον. c. 2. v. 12. le. υπε.
 ταρ. v. 23. l. ατεκνον. & se. l. θεραπεια. r. c. 1. v. 1. l. γραφε. & eo.
 αφνω. v. 23. l. προσηγετο. c. 2. v. 22. l. ποσα. c. 3. v. 3. l. στρατηγησατω.
 c. 2. v. 5. l. θερω. v. 10. ubi legis παρησια. adde ενλευθεριαν.
 v. 12. l. εσδετο. v. 16. l. τρυφης. s. c. 2. v. 2. l. ενιχησε. v. 10. l.
 σολω. & se. εμαντον. v. 18. l. διαδηματι. v. 21. l. αγεννητον. c. 3.
 v. 2. l. στρατηγος. & se. αχηρ. v. 19. l. ενκαταφρονητος. v. 22. l.
 μινναμιν. c. 2. v. 26. l. παραδοξον. t. c. 2. v. 5. l. πατερ. v. 7. l.
 τροφηται. v. 12. l. δακτυλιον. v. 23. l. υων. c. 3. v. 2. l. εν νοσησ. v.
 10. l. βεβαια. c. 2. v. 21. l. πραγματος. v. 25. l. νεκρους. u. c. 2. v.
 6. ubi legis κατεκτεν adde ειτω. c. 3. v. 7. l. ηειρ. v. 21. l. διε.
 πορθε. e supfluit. v. se. l. αντω. v. se. sic distiguas. σε λαβω
 ποτε. m. c. 3. v. 13. l. ισχυς. v. 22. l. υπο τηλικουτησ. v. 26. l. ε.
 το. c. 2. v. 15. l. φειδυος. v. 17. l. αγλαιασ. v. 20. l. ομοια. & ibid.
 ταυτη. v. 23. l. οωδιος. & se. τοις. & se. εχεις. v. ul. l. εμοι.

